

ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI

FAKULTA EKONOMICKÁ

Diplomová práce

**Reporting trvale udržitelného rozvoje ve zvoleném
podnikatelském subjektu**

**Reporting of sustainable development in a selected
company**

Bc. Marika Planetová

Plzeň 2019

ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI

Fakulta ekonomická

Akademický rok: 2018/2019

ZADÁNÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE

(PROJEKTU, UMĚLECKÉHO DÍLA, UMĚLECKÉHO VÝKONU)

Jméno a příjmení: **Bc. Marika PLANETOVÁ**
Osobní číslo: **K17N0054P**
Studijní program: **N6208 Ekonomika a management**
Studijní obor: **Podniková ekonomika a management**
Název tématu: **Reporting trvale udržitelného rozvoje ve zvoleném podnikatelském subjektu**
Zadávací katedra: **Katedra financí a účetnictví**

Z á s a d y p r o v y p r a c o v á n í :

1. Vymezte teoretická východiska týkající se konceptu trvale udržitelného rozvoje.
2. Definujte reporting a nástroje měření a řízení výkonnosti trvale udržitelného rozvoje v podnikové sféře.
3. Definujte vybraný podnikatelský subjekt včetně jeho vztahu k podnikání v souladu s principy trvale udržitelného rozvoje.
4. Analyzujte současný stav reportingu trvale udržitelného rozvoje ve vybraném podnikatelském subjektu a navrhněte jeho případné vylepšení.

Rozsah grafických prací: **neuveden**
Rozsah kvalifikační práce: **60 - 80**
Forma zpracování diplomové práce: **tištěná/elektronická**

Seznam odborné literatury:

- **JENÍČEK, Vladimír a FOLTÝN, Jaroslav.** *Životní prostředí a trvale udržitelný rozvoj v soustavě globálních problémů.* Praha: Vysoká škola ekonomická-Fakulta mezinárodních vztahů, 1996. ISBN 80-85368-94-3.
- **KOCMANOVÁ, Alena.** *Udržitelnost: Integrace environmentální, sociální a ekonomické výkonnosti podniku.* Brno: Akademické nakladatelství CERM, 2010. ISBN 978-80-7204-744-4.
- **KRECHOVSKÁ, Michaela a TAUŠL PROCHÁZKOVÁ, Petra.** *Sustainability and its Integration into Corporate Governance Focusing on Corporate Performance Management and Reporting.* Procedia Engineering. Amsterdam: Elsevier, 2014. ISSN 1877-7058.
- **MEZŘICKÝ, Václav.** *Environmentální politika a udržitelný rozvoj.* Praha: Portál, 2005. ISBN 80-736-7003-8.
- **SYNEK, Miloslav.** *Manažerská ekonomika.* Praha: Grada, 2009. ISBN 978-80-247-3494-1.

Vedoucí diplomové práce: **Ing. Lucie Vallišová, Ph.D.**
Katedra financí a účetnictví

Datum zadání diplomové práce: **23. října 2018**
Termín odevzdání diplomové práce: **23. dubna 2019**

Doc. Ing. Michaela Krechovská, Ph.D.
děkanka

Ing. Pavlína Hejduková, Ph.D.
vedoucí katedry

V Plzni dne 23. října 2018

Čestné prohlášení

Prohlašuji, že jsem diplomovou práci na téma

„Reporting trvale udržitelného rozvoje ve zvoleném podnikatelském subjektu“

vypracovala samostatně pod odborným dohledem vedoucího diplomové práce za použití pramenů uvedených v příložené bibliografii.

V Plzni, dne

.....

Podpis autora

Poděkování

Tímto bych ráda poděkovala především své vedoucí diplomové práce paní Ing. Lucii Vallišové, Ph.D. za odborné vedení, vstřícný přístup a cenné rady, které mi poskytla k vypracování této diplomové práce. Zároveň děkuji své rodině a blízkým, kteří mi byli po celou dobu studia oporou.

Dále bych na tomto místě chtěla poděkovat personálnímu oddělení ve společnosti Daiho Czech s.r.o., kde mi pokaždé vyšli vstříc a poskytli mi vždy potřebné interní materiály a informace.

Obsah

Úvod	9
Cíl a metodika práce	11
1 Úvod do problematiky trvale udržitelného rozvoje	13
1.1 Historické vymezení konceptu udržitelného rozvoje	13
1.2 Současná koncepce trvale udržitelného rozvoje	15
1.2.1 Česká republika a plnění SDGs	16
1.2.2 Implementace SDGs do podnikatelské sféry	18
1.3 Definice konceptu trvale udržitelného rozvoje	21
1.4 Základní principy a pilíře	23
1.4.1 Environmentální pilíř	25
1.4.2 Ekonomický pilíř	26
1.4.3 Sociální pilíř	26
2 Nástroje měření a reporting trvale udržitelného rozvoje	27
2.1 Indikátory trvale udržitelného rozvoje	27
2.1.1 Indikátory výkonnosti v ekonomické oblasti	28
2.1.2 Indikátory v sociální oblasti	29
2.1.3 Indikátory v environmentální oblasti	30
2.2 Reporting trvale udržitelného rozvoje	31
2.2.1 Reporting CSR	36
2.3 Výzkum KPMG o nefinančním výkaznictví	37
2.4 Postup pro tvorbu nefinančního reportu	38
2.5 Normy, standardy a iniciativy v oblasti nefinančního reportingu	40
2.5.1 Global Reporting Initiative (GRI)	41
2.5.2 Směrnice OECD pro nadnárodní podniky	42
2.5.3 Globální dohoda OSN (UN Global Compact)	42

2.5.4	ISO 26000.....	43
2.5.5	AA 1000 Account Ability	43
2.5.6	EMAS	44
2.5.7	Group of Friends of Paragraph 47.....	44
2.5.8	Integrovaný reporting	44
2.6	Komparace jednotlivých standardů a iniciativ.....	45
3	Charakteristika vybraného podniku a jeho vztah ke konceptu trvale udržitelného rozvoje	49
3.1	Představení vybraného podnikatelského subjektu	49
3.2	Aktivity v rámci environmentálního pilíře	50
3.2.1	Environmentální politika společnosti.....	50
3.2.2	Zhodnocení přístupu společnosti v oblasti environmentálního pilíře	55
3.3	Aktivity v rámci sociálního pilíře	56
3.3.1	Politika společenské odpovědnosti	56
3.3.2	Motivační program a vzdělávání	58
3.3.3	Rovné příležitosti	59
3.3.4	Ostatní aktivity.....	59
3.3.5	Zhodnocení přístupu společnosti v oblasti sociálního pilíře	60
3.3.6	Argumenty k přijetí normy ISO 26000	62
3.4	Aktivity v rámci ekonomického pilíře.....	64
3.4.1	Spolupráce s místními dodavateli a odběrateli	65
3.4.2	Spolupráce se zainteresovanými stranami.....	66
3.4.3	Ostatní aktivity.....	67
3.4.4	Zhodnocení přístupu společnosti v oblasti ekonomického pilíře.....	67
4	Současný stav nefinančního reportingu analyzované společnosti.....	69
4.1	Obsah zveřejňovaných informací.....	69
4.2	Profil organizace	70

4.3	Významné aspekty, klíčové oblasti a hranice zprávy	75
4.3.1	Ekonomický aspekt	76
4.3.2	Environmentální aspekt	78
4.3.3	Sociální aspekt	84
4.4	Zapojení zainteresovaných skupin	88
4.5	Profil zprávy	90
4.6	Vedení	90
4.7	Etika a integrita	91
4.8	Dodatek k nefinanční zprávě	92
5	Analýza nefinančního reportingu vybraných společností	94
5.1	Plzeňský Prazdroj a.s.	94
5.1.1	Zhodnocení reportu a doporučení	99
5.2	PwC Česká republika	100
5.2.1	Zhodnocení reportu a doporučení	104
	Závěr	106
	Seznam obrázků	109
	Seznam tabulek	110
	Seznam použitých zkratk	112
	Literatura a další zdroje	114
	Seznam příloh	118
	Přílohy	119

Úvod

Pojem trvalá udržitelnost a od něj odvozený termín trvale udržitelný rozvoj se v poslední době staly aktuálními tématy odborných publikací, konferencí, ale i právních předpisů. Problematika trvale udržitelného rozvoje se stala klíčovou aktivitou v řešení otázek souvisejících s ochranou životního prostředí, změnou klimatu, globálním oteplováním, odstraněním chudoby v rozvojových zemích, lidskými právy a s tématem etického a odpovědného podnikání. S příchodem stále se vyvíjejících trendů na trhu se společnosti snaží o dosažení nastavených cílů jako je maximalizace zisku, růst tržní hodnoty, platebních schopnost a maximální využití lidských zdrojů a výrobních faktorů. Vše je pak doprovázeno trvalým snižováním nákladů a rostoucí konkurencí, což společnosti nutí k zavádění stále nových procesů či přístupů. Pokud chce být v dnešní době společnost vnímána jako prestižní a mít dobrou image, okolnosti vyžadují nejen dosahování finančních cílů, nýbrž i kladný přístup k odpovědnému podnikání. Odpovědné podnikání se očekává nejen vůči životnímu prostředí, ale i vůči všem zainteresovaným stranám a v konečné fázi pak i vůči celé společnosti.

Koncept trvale udržitelného rozvoje se šíří ve světě prostřednictvím iniciativy plnění globálně stanovených cílů (Sustainable Development Goals), a snaží se tak přinutit společnost k odpovědnosti. Chování, které neustále klade důraz na etické podnikání, zvyšuje povědomí o způsobech minimalizace negativních dopadů a dále pak o konkrétních přístupech v sociálním prostředí, se nazývá společenská odpovědnost firem. Tento termín je označován jako strategický způsob řízení firmy zohledňující ekonomické, environmentální a sociální faktory. Jedná se vlastně o termín, který je součástí konceptu trvale udržitelného rozvoje, a tak lze často shledat v odborných publikacích prolínání těchto dvou témat.

Trend trvalé udržitelnosti samozřejmě našel jak své odpůrce, tak i příznivce. Ze stran odborníků vzešly obavy kvůli nejednoznačnému definování konceptu udržitelnosti se širokým spektrem využití. Jiní odborníci naopak právě obecnost a univerzálnost aplikace vyzdvihli a označili jako možnost pro podniky vytvořit si svoji vlastní strategii udržitelnosti.

Prvním důležitým milníkem termínu udržitelný rozvoj byl vznik Římského klubu v 60. letech 20. století a setkání mezinárodní skupiny odborníků pojednávající o omezené

spotřebě zdrojů ve světě. O 20 let později přebrala iniciativu Organizace spojených národů ustanovením Světové komise pro životní prostředí a rozvoj a předložením zprávy „Naše společná budoucnost“, ve které je poprvé definován termín trvale udržitelný rozvoj.

V současné době existuje mnoho iniciativ a standardů upravující obsah konceptu trvale udržitelného rozvoje a jeho reportingu. Společným rysem téměř všech iniciativ nefinančních reportů je ale dobrovolnost a transparentnost.

Cíl a metodika práce

Předložená diplomová práce se věnuje aktuálně celosvětově diskutovanému tématu trvale udržitelného rozvoje a jeho reportingu v konkrétním podniku. Cílem práce je zhodnotit přístup vybraného podniku ke konceptu udržitelnosti, následně analyzovat stav současného nefinančního reportingu a v případě potřeby navrhnout vhodná doporučení.

Diplomová práce se skládá ze dvou částí, a to teoretické a praktické. Teoretická část je zaměřena na teoretická východiska související s termínem trvale udržitelný rozvoj, pojednává o jeho historii, vymezuje definice, principy a seznamuje se 3 pilíři, představující základní kámen konceptu udržitelnosti. Dále se věnuje současnému stavu konceptu trvale udržitelného rozvoje v České republice a definuje proces implementace globálních cílů udržitelnosti do podnikové sféry. V uvedené části jsou rovněž vymezeny nástroje měření úrovně konceptu udržitelnosti pro jednotlivé pilíře a dále je zde obsažena kapitola zabývající se aspekty, vývojem a popisem různorodých světových iniciativ v oblasti nefinančního reportingu. Úvodní kapitola praktické části práce se věnuje představení vybrané společnosti a analyzuje jeho vztah ke konceptu trvale udržitelného rozvoje. Uvedená kapitola rovněž obsahuje podkapitoly pojednávající o aktivitách vždy v konkrétním pilíři, tedy v pilíři ekonomickém, environmentálním a sociálním. Každá podkapitola je zakončena celkovým zhodnocením zmíněných aktivit a případnými doporučeními. Další kapitola praktické části má za úkol analyzovat současný stav nefinančního reportingu ve vybrané společnosti a v případě potřeby navrhnout relevantní doporučení. Poslední kapitola se věnuje rozboru a zhodnocení nefinančních zpráv vybraných významných společností na území České republiky, které jako první začaly nefinanční zprávy vydávat.

Teoretická část práce byla vypracována s využitím odborné literatury a rovněž za pomoci elektronických zdrojů, které se pro práci staly zdrojem poskytujícím nejaktuálnější informace z dané oblasti. Praktická část byla zpracována na základě podkladů poskytnutých společností, tedy na základě interních dokumentů a osobních schůzek s pracovníky společnosti. V praktické části jsou dále využity data z výročních zpráv vybrané společnosti. Vzhledem k tomu, že má společnost stanovený konec hospodářského roku na 31. března, není aktuální verze výroční zprávy k roku 2018 stále k dispozici, a informace jsou tak čerpány z výročních zpráv účetního období 2014-2017.

Diplomová práce je zpracována dle Metodiky k vypracování kvalifikační práce (bakalářské, diplomové) a průběh její obhajoby u státní závěrečné zkoušky, která byla vytvořena doc. PaedDr. Jaroslavem Dokoupilem, Ph.D., doc. PaedDr. Ludvíkem Egerem, CSc., doc. Ing. Janou Hinke, Ph.D. a Ing. Hanou Kunešovou, Ph.D. v roce 2019. K vypracování práce byl využit textový editor Microsoft Word a tabulkový procesor Microsoft Excel.

1 Úvod do problematiky trvale udržitelného rozvoje

Trvale udržitelný rozvoj je rozsáhlou tematikou zasahující do mnoha dimenzí podnikové sféry. První kapitola práce se věnuje teoretickému vymezení konceptu trvale udržitelného rozvoje, jeho historii a vymezuje základní pilíře, na jejichž základech je koncept trvale udržitelného rozvoje postaven. Kapitola se rovněž zabývá současným pojetím konceptu trvale udržitelného rozvoje a plněním jeho cílů v České republice.

1.1 Historické vymezení konceptu udržitelného rozvoje

Vznik konceptu trvale udržitelného rozvoje sahá do 70. a 80. let minulého století, kde klíčovou událostí v konceptu trvale udržitelného rozvoje v roce 1972 sehrálo vydání publikace „Meze růstu“, taktéž známá jako „První zpráva“ v podání Římského klubu. Globálně orientované zprávy Římského klubu poukazovaly na hrozbu neschopnosti dlouhodobě udržitelného ekosystému Země v důsledku enormního nárůstu výroby a spotřeby. Na podzim roku 1983 bylo Valným shromážděním Organizace spojených národů (dále jen OSN) odsouhlasen vznik nezávislé Světové komise pro životní prostředí a rozvoj. Vzhledem k alarmujícímu stavu životního prostředí (dále jen ŽP) a rozvoje společnosti vznikla komise, která měla za úkol navrhnout dlouhodobě ekologicky zaměřené strategie zaručující udržitelný rozvoj a způsoby zajišťující účinnější péči o ŽP, důležité pro spolupráci mezi rozvojovými zeměmi a zeměmi na jiné úrovni hospodářského vývoje. Uvedená komise byla vedena tehdy norskou předsedkyní Gro Harlem Brundtlandovou. Výsledkem čtyřletého úsilí komise byla zpráva „Naše společná budoucnost“, nazývána také jako „Zpráva Brundtlandové“. Klíčovým pojmem zprávy se stal „udržitelný rozvoj“ (Nováček 2011; Česká tisková kancelář, 2018).

Publikovaná zpráva „Naše společná budoucnost“ se stala impulsem pro uspořádání Konference OSN o životním prostředí a rozvoji, která se konala v červnu roku 1992 v brazilském Rio de Janeiru (tzv. Earth Summit). Konference si zde dala za úkol stanovit rámcový plán pro dosažení cílů trvale udržitelného rozvoje. Výsledkem konané Konference OSN se stalo schválení „Deklarace o životním prostředí a rozvoji“ vymezující 27 principů udržitelnosti a schválení významného dokumentu „Agenda 21“, u jehož zrodu stál tehdejší federální ministr životního prostředí Josef Vavroušek. Schválené dokumenty se staly základem pro velké množství aktivit v oblasti ochrany ŽP

a jeho jednotlivých složek v kontextu celkového hospodářského a společenského rozvoje. (Ekolist, 2012). Ambici konference v Riu nejlépe formulovala norská předsedkyně vlády svým výrokem: „*Musíme zvládnout nejdůležitější globální transformaci od zemědělské a průmyslové revoluce - přechod k udržitelnému rozvoji.*“ (Nováček 2011, str. 283).

Dalším významným milníkem v historii formování pojmu udržitelný rozvoj je bezesporu konference v jihoafrickém Johannesburgu v roce 2002, tzv. Světový summit o udržitelném rozvoji (World Summit on Sustainable Development – WSSD). Setkání akreditovaných delegátů ze 191 zemí se sešlo za účelem vyhodnocení desetileté implementace výsledků Konference o životním prostředí a rozvoji v Rio de Janeiro konané v roce 1992. Na summitu se však projevila neochota hlavních představitelů mezinárodní politiky k novým povinnostem a závazkům plynoucí nad rámec dohod, které byly původně přijaty v Riu (Nováček, 2011).

Program, nazýván jako „Rozvojové cíle tisíciletí“ (Millennium Development Goals, neboli MDGs), navazoval na dokument Agenda 21 a ve své podstatě ho rozšířil o 8 konkrétních cílů, které byly nutné do roku 2015 splnit. Při hlubším zkoumání výroční zprávy OSN (MDG Gap report Analysis), která byla v roce 2015 OSN zveřejněna, lze říci, že řada cílů byla naplněna, ale některé z nich nikoliv. Mezi splněné cíle je například možné zařadit snížení počtu lidí s omezeným přístupem k pitné vodě, snížení počtu lidí žijících v extrémní chudobě nebo snížení počtu lidí s vážnými chorobami. Mezi stagnující či nenaplněné cíle patří počet podvyživených či mateřská úmrtnost. Na základě výsledků výroční zprávy OSN byla na konferenci v New Yorku přijata nová agenda – Agenda 30, obsahující Cíle udržitelného rozvoje, tzv. Sustainable Development Goals, neboli SDGs, které je třeba splnit do roku 2030 (Bittner, 2013).

Dále byla v roce 2004 schválena první Strategie udržitelného rozvoje, která se stala významným dokumentem pro všechny nové členy Evropské unie (dále jen EU). Na základě Mezřického (2005) kritického posouzení však nepřináší žádnou razantní změnu politiky, v poměru s tím, co bylo v EU uplatňováno doposud. Nepředepisuje např. nové mechanismy a koncepce založené na zásadách udržitelnosti vedoucí ke změně životního stylu, který je přiřazován současné společnosti. Dosavadní koncepce, mechanismy a myšlenky tak spíše pouze rozvíjí. K dosažení udržitelného rozvoje je dle autora žádoucí, aby EU přijala novou koncepci rozvoje zastřešující nové vzorce výroby a spotřeby (Mezřický, 2005).

1.2 Současná koncepce trvale udržitelného rozvoje

Koncept trvale udržitelného rozvoje se prolíná environmentální, ekonomickou a sociální sférou a potýká se rozmanitými oblastmi celé společnosti. Téma udržitelnosti se stalo jedním z nejdiskutovanějších napříč všemi zeměmi, tudíž je součástí každodenní reality a mnoho vyspělých zemí již zakomponovalo koncept udržitelnosti do své národní politiky, strategie či budoucích plánů. Jak již bylo uvedeno, v roce 2015 představeno 17 cílů udržitelného rozvoje (SDGs) v rámci programu rozvoje na následujících 15 let, a bezprostředně tak navazují na Rozvojové cíle tisíciletí (MDGs). Výsledkem Konference OSN v roce 2012 v Rio de Janeiru se tedy stal závěrečný dokument „Transforming our World: The 2030 Agenda for Sustainable Development“, neboli „Přeměna našeho světa: Agenda pro udržitelný rozvoj 2030“ (Informační centrum OSN v Praze, 2015).

Následující schéma vizuálně zobrazuje všech 17 cílů. Ke každému cíli je přiřazen určitý symbol, který je v této podobě šířen i po celém světě.

Obrázek 1: Globální cíle trvale udržitelného rozvoje

Převzato: OSN v Praze, 2015

Na základě vizuálního zobrazení jednotlivých cílů lze vymezit jejich zestručněný účel: orientace na odstranění extrémní chudoby, zajištění společné prosperity a míru, ochrana ŽP a budování partnerství. Podrobný popis každého cíle se nachází v příloze A. Jednotlivé cíle procházejí pravidelným procesem kontroly, který je pod záštitou tzv. Politického fóra na vysoké úrovni (High-level Political Forum, dále jen HLPF). Členské

státy jsou tak vyzývány ze strany Agendy 30 k provádění pravidelných a inkluzivních průzkumů pokroků na národní i mezinárodní úrovni. Tyto výzkumy potom poslouží jako základ pro pravidelné přezkoumání celkové situace prováděné HLPF. Pro zajímavost bylo letošní setkání konané v červenci 2018 symbolické v rekordním počtu účasti vedoucích představitelů zemí. (Sustainable development, online, 2018). Z dosavadních výsledků zprávy - President's Summary of the 2018 High-Level Political Forum, mezinárodního setkání vzešlo, že dynamika Agendy 30 je silná, avšak navzdory pozitivním trendům existují velké rozdíly v dosažených výsledcích plnění SDGs. Jako největší mezery a nedostatky byly zmíněny zejména: omezená institucionální a finanční kapacita účinně sledovat a provádět SDG; vůle podporovat a strategicky investovat do národních statistických systémů; rozvojové země a malé ostrovní rozvojové státy nadále zaostávají téměř ve všech cílech; existuje celosvětový deficit sociální ochrany, zejména vůči zranitelným skupinám; stále omezený přístup k vodě a kanalizaci; pokles prostorů lesních ploch atd. Řečníci proto zdůraznili úlohu vědy a techniky, potřebu přeshraničních partnerství a důležitost sdílení regionální spolupráce. Rovněž byla zdůrazněna potřeba investice do statistických úřadů a na základě jejich schopnosti produkovat vysoce kvalitní, včasná a spolehlivá data, založená na důkazech s cílem zvýšit jejich průhlednost (Sustainable Development, 2018).

1.2.1 Česká republika a plnění SDGs

Významným dokumentem státní správy je Strategický rámec Česká republika 2030, sloužícím pro naplňování konceptu trvale udržitelného rozvoje a zvyšování kvality života obyvatel. Tento dokument byl schválen vládou v dubnu 2017 a popisuje, kam rozvoj ČR dospěl, jakým rizikům vzdoruje a jakým směrem by se měl ubírat (MŽP, 2013; Mezřický, 2005).

Koordinačním a iniciačním orgánem pro oblast udržitelného rozvoje a strategického řízení byla doposud Rada vlády pro udržitelný rozvoj. Dne 14. března 2018 se však vláda rozhodla o přenesení kompetencí a výkonu koordinace agendy z Úřadu vlády na Ministerstvo životního prostředí. Předsedou rady se stal ministr životního prostředí. Úkolem Rady je zajištění meziresortní spolupráce při implementaci politiky udržitelného rozvoje a záruka souladu strategických dokumentů se Strategickým rámcem ČR 2030. Pro šíření povědomí jsou pořádány pravidelné konference, setkání zástupců podnikatelských subjektů, programy atd. Jako resortní organizace v oblasti ŽP je třeba

zmínit Agenturu ochrany přírody a krajiny ČR, Českou informační agenturu životního prostředí (CENIA) a Českou inspekci životního prostředí. Významnou působnost má v rámci mezinárodní spolupráce především EU, OECD¹ a OSN (MŽP, 2018a; ČR 2030, 2018).

Popularizace a komunikace udržitelného rozvoje je prostřednictvím setkání každoročně pořádáno pod záštitou Fóra pro udržitelný rozvoj. Konference se pořádala loni v prosinci a kladla si za úkol ukázat možnosti spolupráce v oblasti veřejného, soukromého a neziskového sektoru. Jedním z vystupujících byl ministr životního prostředí Richard Brabec, který pojednával o naplnění cílů udržitelného rozvoje na českém území. Z jeho tvrzení vyplývá, že ze 163 podcílů je již polovina naplněna nebo se v současné době stále naplňuje. Jako slabá místa byly zmíněny skutečnosti, že až 30 % populace se nachází v příjmové chudobě, počet sociálně vyloučených lokalit se zdvojnásobil a je ekologicky obhospodařováno jen 3 % hospodářské půdy. Zástupce Ministerstva pro místní rozvoj apeloval na problém suburbanizace a potřeby zapojení soukromých subjektů – mnoho firem totiž přispívá k naplnění SDGs. Naopak se ČR vede v naplňování cílů jako je konec chudoby, rovnost mužů a žen, pitná voda a průmysl, inovace a infrastruktura. Mahmoud Mohieldin, viceprezident Světové banky pro Agendu 30 dodal, že klíčovými oblastmi přispívajícími k naplnění SDGs jsou: důraz na pomoc nejchudším státům naplnit SDGs, inkluze a rovnost, čelit změně klimatu a posilovat roli institucí. Dále uvedl, že v žebříčku Global Innovation Index se ČR umístila na 18. místě, což pro začátek hodnotil kladně. Pozitivně ohodnotil také podstatnou roli malého a středního podnikání, ale zároveň upozornil, že ve srovnání s ostatními zeměmi zaostáváme.

Na konferenci byl také představen projekt „Dobrovolné závazky“ vyzývající města, firmy, ale i jednotlivce, aby se zavázali ke krátkodobému cíli napomáhajícímu ke konceptu trvale udržitelného rozvoje. Firma Siemens se například zavázala k dosažení uhlíkové neutrality do roku 2030, což se jí také daří – na základě realizací projektů na snížení energetické náročnosti, nákupem certifikované elektrické energie z obnovitelných zdrojů a zavedením elektromobilů do firemního vozového parku v roce 2018 dosáhla snížení emisí o 70 %.(ČR 2030, 2018).

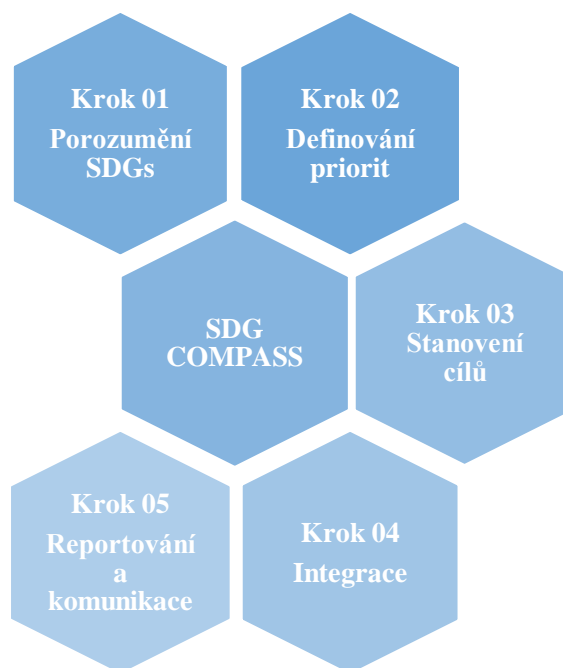
¹ Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj, která koordinuje ekonomickou a sociálně-politickou spolupráci členských zemí.

V průběhu fóra byly také prezentovány výsledky každoročního mezinárodního žebříčku, tzv. SDG Indexu, jenž zkoumá u jednotlivých zemí, jak si vedou ve splňování určitých Cílů. ČR letos skončila na 13. místě ze 156 posuzovaných států a dosáhla hranice indexu 78.7, což je v rámci regionu bráno jako nadprůměr. Podle nového výzkumu Asociace společenské odpovědnosti², kdy bezmála třetina českého obyvatelstva má povědomí o SDGs, lze tedy zájem občanů ČR hodnotit jako pozitivní. Výzkum také prozrazuje zájem Čechů především o cíle, jako jsou: kvalitní a zdravý život, pitná voda a kanalizace, důstojná práce a ekonomický rozvoj (MŽP, 2018b).

1.2.2 Implementace SDGs do podnikatelské sféry

V souvislosti s naplňováním 17 konkrétních cílů (SDGs) a jejich podcílů schválených na summitu OSN v roce 2015 byla vytvořena příručka, tzv. SDG Compass, jejíž záměrem je vysvětlit, jak SDGs souvisí s podnikatelskou sférou a zároveň poskytuje nástroje a znalosti potřebné k začlenění Cílů do jejich podnikových strategií. Příručka je rozdělena do 5 částí, z nichž se každá z nich zabývá 1 z uvedených kroků. Uvedené kroky jsou znázorněny na obrázku 2 (SDG Compass, 2015).

Obrázek 2: Pět základních kroků implementace SDGs

Zdroj: SDG Compass, 2015

Zpracovala: Marika Planetová, 2018

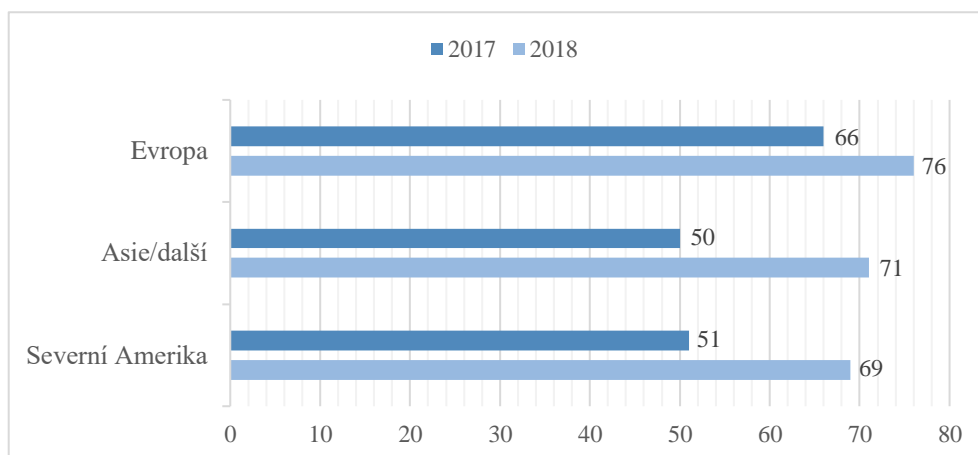
² Organizace přinášející významnou iniciativu společenské odpovědnosti (CSR) a cílů udržitelného rozvoje (SDGs) v ČR.

Firmy mohou pomocí těchto kroků nastavit své činnosti v souladu s principy SDGs s ohledem na svojí podnikovou strategii. Příručka a její aplikace byly navrženy převážně pro velké společnosti. Malým a středním podnikům a ostatním organizacím může však posloužit jako zdroj inspirace ve své podnikatelské činnosti. Příručka obsahuje detailní popis všech Cílů (SDGs) na jejichž tvorbě má velký podíl organizace Global Reporting Initiative (GRI). Zmíněná organizace je jakýmsi prostředníkem mezi podniky, vládami a dalšími zainteresovanými stranami. Mezi její hlavní cíle patří pomáhat společnostem identifikovat, seskupovat a interpretovat informace z oblasti udržitelnosti jednoznačným a srovnatelným způsobem prostřednictvím vytvořených standardů zahrnující různé komunikační prostředky. V roce 2016 byly vydány nové standardy GRI, které se tak staly prvními globálními standardy pro vykazování udržitelnosti a jsou zároveň volným statkem. Podrobněji o organizaci GRI v podkapitole *2.2 Reporting trvale udržitelného rozvoje* (SDG Compass, 2015; GRI, 2018).

Na základě výsledků online webového semináře, pořádaným v rámci 13. ročníku Summitu o udržitelnosti, je zřejmé, že je stále přibývajícím počtem společností integrující SDG do svých podnikových strategií. Pro konkretizaci, jedná se o 69 % podniků, což znamená nárůst o 9 % v porovnání s loňskou zprávou a 23% nárůst ve srovnání se zprávou z roku 2016. Webového semináře se zúčastnili zástupci nadnárodních firem, jako je např. IKEA, Abbot, Allianz, GRI, WBCSD apod. (Ethicalcorp, 2018).

Stejně či úzce podobné výsledky vzešly z již desátého průzkumu neziskové organizace Business for Social Responsibility (dále jen BSR) spolupracující s více než 205 členskými společnostmi, které se společně podílí na budování celosvětové udržitelnosti. Průzkum byl veden zároveň ve spolupráci s organizací Globescan zaštiťující poradenství v oblasti výzkumu a výsledkem jejich součinnosti se stala zpráva „The State of Sustainable Business 2018“. Laura Gitmanová, hlavní ředitelka BSR podle výsledků uvedla, že si řada společností začala uvědomovat důležitost plnění SDGs z hlediska obchodních příležitostí. Zde je ale z hlediska efektivity klíčové, aby udržitelnost sahala až do oblastí marketingu, vývoje produktů a vztahů s investory. Zpráva ovšem také varovala na nedostatečnou udržitelnou komunikaci se zákazníky a spotřebiteli. Je tedy zapotřebí více vzájemné spolupráce v rámci organizací. Podrobnější stav angažovanosti na konkrétních cílech je zobrazen na následujících schématech (BusinessGreen, 2018).

Obrázek 3: Procentní podíl podniků implementujících SDGs v roce 2018

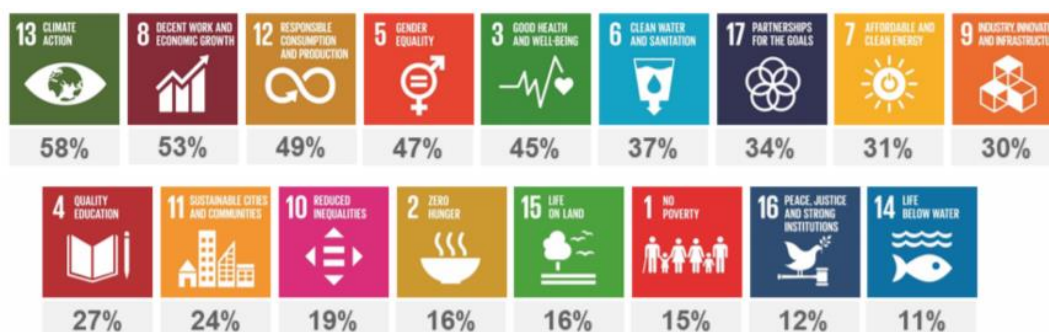
Zdroj: BSR, 2018

Zpracovala: Marika Planetová, 2018

Zpráva také podává informace o tom, že vedoucí pracovníci se stále více zavazují tomu, aby udržitelnost byla hlavní součástí jejich firemní strategie. Z obrázku 3 je patrné, že největší angažovanost v implementaci SDGs do své podnikové strategie lze přikládat společnostem se sídlem v Evropě a hned za nimi asijským společnostem, které zároveň zaznamenaly 21% nárůst implementace SDGs oproti roku 2016. Za nimi však nezaostávají ani společnosti ze Severní Ameriky vykazující téměř stejné hodnoty.

Respondenti aplikující cíle SDGs do své podnikové strategie byli zároveň v rámci průzkumu tázáni, do jakých konkrétních cílů jsou aktivně zapojeni. Konkrétní zaměření se odráží především v předmětu jejich činnosti. Následující schéma udává pořadí cílů na základě jejich plnění.

Obrázek 4: Seřazení SDGs na základě zaměření respondentů

Převzato: BSR, 2018

Na vrchol se dostal cíl č. 13 pokrývající problematiku klimatického opatření, a je tak pro 58% dotazovaných tím nejdůležitějším. Hned se za ním se umístil cíl č. 8 - Důstojná práce a ekonomický růst. Polovina dotazovaných dále uvedla cíl č. 12 zahrnující oblast

zodpovědné spotřeby a výroby, rovnost pohlaví a cíl č. 3 - Zdraví a kvalitní život. Naproti tomu pouhých 12 % respondentů zvolilo cíl č. 16 zabývající se celosvětovým mírem, spravedlností a silnými institucemi. Naprostá menšina zvolila cíl č. 14 pokrývající život pod vodou.

1.3 Definice konceptu trvale udržitelného rozvoje

V odborné literatuře existuje mnoho definic vymezujících pojem udržitelný rozvoj. Udržitelný rozvoj definovala například Komise OSN pro životní prostředí a rozvoj následovně: *„Je to takový rozvoj, který zajistí naplnění potřeb současné společnosti, aniž by ohrozil možnost splnění potřeb generací příštích“* (Boldan, 2001, str. 79). Dle Ryndy (1995) si výše vymezená definice principiálně zakládá na odpovědnosti vůči budoucím generacím a jejím určitým nedostatkem je vysoký stupeň antropocentričnosti, tzn., považuje člověka za nejdůležitější hodnotu společnosti, přírody i celého světa.

Na Karlově univerzitě v Praze se proto pojmem udržitelný rozvoj zabýval i již zmíněný Ivan Rynda a představuje udržitelný rozvoj jako: *„komplexní soubor strategií, které umožňují pomocí ekonomických prostředků a technologií uspokojovat lidské potřeby, materiální, kulturní i duchovní, při plném respektování environmentálních limitů; aby to bylo v globálním měřítku současného světa možné, je nutné redefinovat na lokální, regionální i globální úrovni jejich sociálně-politické instituce a procesy“* (Rynda, 1995, str. 2). Tato definice je vůbec nejčastěji citována v českém prostředí, jelikož je jakýmsi sloučením mnoha publikovaných formulací, a obsahuje tak stručné shrnutí celé hloubky konceptu trvalé udržitelnosti (Rynda, 1995).

V roce 1992 byl v České republice (dále jen ČR) vymezen pojem trvale udržitelný rozvoj zákonem č. 17/1992 Sb., o životním prostředí jako rozvoj, který současným i budoucím generacím zachovává možnost uspokojovat jejich základní potřeby a přitom nesnižuje rozmanitost přírody a zachovává přirozené funkce ekosystémů (Zákon č. 17/1992 Sb., o životním prostředí).

Dle definice OECD je v udržitelném rozvoji spatřována dynamická rovnováha mezi ekonomickými, sociálními a environmentálními aspekty vývoje v podmínkách globalizace. Respektive je charakterizován jako ekonomicky efektivní, sociálně únosný a environmentálně šetrný rozvoj ve všech oborech lidské činnosti (Nováček, 2011).

Na základě uvedených charakteristik lze říci, že se koncept udržitelného rozvoje neopírá pouze o materiální stránku světa, ale významnou roli v něm hraje také především lidské myšlení, přesvědčení a jednání společnosti jako celek. (Kocmanová, 2010).

Přesné vymezení pojmu trvale udržitelný rozvoj je obtížné z toho důvodu, že se jedná o nadkulturní koncept a stejnou povahu mají i jeho principy a paradigmaty. Definovat udržitelný rozvoj lze i na základě analýzy životního cyklu výrobků, analýzy nákladů a užitků a systému indikátorů trvalé udržitelnosti. V praxi lze použít například metodu kritické zátěže a hodnocení vlivu výrobků a činnosti na ŽP (Rynda, 1995).

Pro přesnější vymezení a snazší pochopení lze popsat, čím koncept udržitelného rozvoje není:

- **Pouhým přežitím.** Cílem totiž není kvantitativní růst, ale kvalitativní rozvoj, tzn. kvalitní život.
- **Socialistické plánování.** Účelem není plánování potřeb příští generace, nýbrž zachování neporušené přírody a zdrojů.
- **Megalomanským konceptem byrokratů.** Mezinárodní spolupráce, výměna a sdílení principů trvalé udržitelnosti jsou v současné době nezbytné, a soběstačnost je tak nedostatečná.
- **Centralistické řízení.** Nutná je spolupráce, nikoli vláda ani vládnutí. Základem je respekt druhých, jednotlivců i skupin a schopnost soužití v tolerantním světě.
- **Kulturou** vymezující určitý historický civilizační model. Jedná se totiž o kulturu s rozmanitým tvaroslovím i jazykem a nelze jej tedy celosvětově jednotně vymezit. Koncept trvale udržitelného rozvoje se opírá o obecně platné principy, vzorce a paradigmaty.
- **Totožný s ekologií.** Pojem trvale udržitelný rozvoj je mnohem rozsáhlejší než pojem věda. Využívá pouze jejího poznání k ochraně přírody a sám přesahuje svým obsahem samotné způsoby a techniky ochrany ŽP.
- **Ideologií.** Trvale udržitelný rozvoj je někdy spojován s pojmem environmentalismus symbolizující přesvědčení, že životní postoj musí být mimo jiné založen na úctě k přírodě a životu. Jak již bylo zmíněno v předešlém výčtu, pojem trvale udržitelný rozvoj svým obsahem přesahuje mnoho sfér, v tomto případě politickou a ideologickou. Z hlediska idejí politického směru by byl konceptu přiřazen konzervatismus a návrat k tradicím východního myšlení.

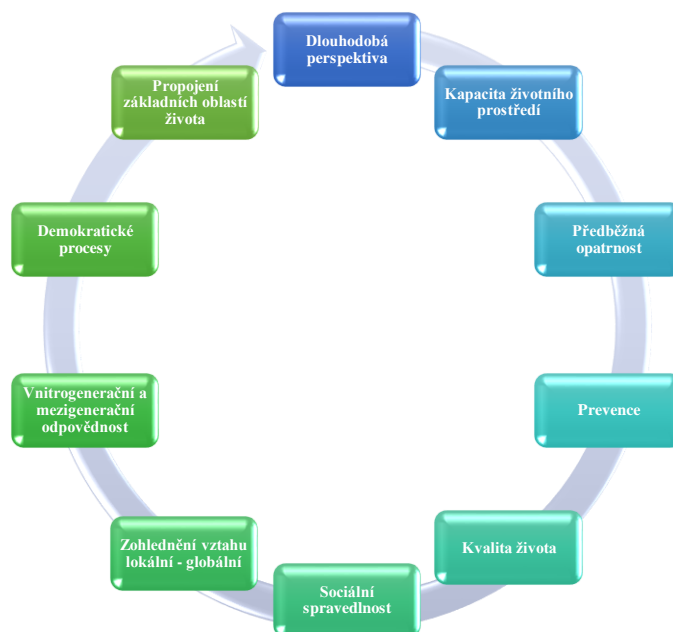
Za předpokladu liberálního směru by se ztotožnil s principem svobodné a uvědomělé volby, z hlediska demokracie by zase kladl důraz na rozhodovací procesy vzešlé ze střetu soukromého a veřejného zájmu.

Na základě uvedeného výčtu lze shrnout, že trvale udržitelný rozvoj nemůže být algoritmem, jednotným receptem ani neměnným předpisem. Jde spíše o trvalou udržitelnost, jakožto korektiv nebo limitující faktor (Rynda, 1995).

1.4 Základní principy a pilíře

Současně s definicemi jsou zároveň uváděny i hlavní principy udržitelného rozvoje, které musí být v podobě zásad obsaženy v rozvojových plánech směřujících k udržitelnosti. Principy jsou tedy komplexním návodem a je nutné je v rámci udržitelnosti respektovat. Základní principy vychází z dokumentu Agenda 21, schváleným na konferenci v Rio de Janeiru roku 1992 – viz předchozí kapitola. Na následujícím obrázku 5 jsou tyto principy vymezeny.

Obrázek 5: Základní principy trvale udržitelného rozvoje

Zdroj: Bittner, 2013

Zpracovala: Marika Planetová, 2018

Základní principy udržitelného rozvoje umožňují harmonizovat různé odvětvové a rozvojové strategie a jsou základem pro určení priorit a cílů těchto strategií. Pro hlubší porozumění této problematice by měl napomoci následný přehled a stručný popis zmíněných základních principů.

- 1. Propojení základních oblastí života.** Jedná se o oblasti ekonomické, sociální a environmentální. Tento princip však poukazuje na to, že řešení zohledňující pouze 1 nebo 2 oblasti není z hlediska udržitelnosti dlouhodobě efektivní.
- 2. Dlouhodobá perspektiva** upozorňuje na každé plánované rozhodnutí, které je nutné zhodnotit s přihlédnutím k dlouhodobým dopadům. Zároveň také poukazuje na potřebu strategicky plánovat.
- 3. Kapacita životního prostředí je omezena.** Tento princip poukazuje na omezené množství nejenom zdrojů surovin, látek a funkcí potřebných k životu, ale také prostoru pro odpady.
- 4. Předběžná opatrnost** popisuje, že důsledky některých našich činností nejsou vždy známé, neboť naše poznání zákonitostí fungujících v ŽP je stále ještě na nízké úrovni, a je tak třeba brát zvýšené opatrnosti. Tento princip je dle Nováčka (2011) v rámci udržitelnosti zcela klíčový.
- 5. Prevenci** lze chápat jako efektivní prostředek v porovnání následného řešení dopadů, vzniklých v důsledku nevyužití preventivního opatření. Vzniklé problémy potom znamenají vynaložení velkého množství časových, finančních a lidských zdrojů.
- 6. Kvalita života** se dotýká materiální, společenské, etické, estetické, duchovní a kulturní sféry. Z principu tak vyplývá, že každý jedinec má přirozené právo na kvalitní život.
- 7. Sociální spravedlnost** vede ke spravedlivému rozdělení příležitostí i zodpovědností mezi země, regiony i mezi rozdílné sociální skupiny. Sociální pilíř udržitelného rozvoje v současné době stále nabývá na významu a směřuje prostřednictvím určitých nástrojů ke zlepšení sociálních podmínek.
- 8. Zohlednění vztahu lokální a globální** zdůrazňuje dopad činností na místní úrovni ovlivňující problémy na globální úrovni. Činnosti na místní úrovni mohou problémy na globální úrovni řešit či je tvořit.
- 9. Vnitrogenerační a mezigenerační odpovědnost (či rovnosti práv)** lze chápat jako morální povinnost zabezpečit právo všech současných i budoucích generací v otázce zdravého ŽP, sociální spravedlnosti a rovněž povinnost zabezpečit národnostní, rasové a jiné rovnosti těchto generací.

10. Demokratické procesy znamenají zapojení veřejnosti již od prvotní fáze plánování. Výsledkem jsou nejen objektivnější plány, ale také podpora pro jejich realizaci (Bittner, 2013).

Po zrekapitulování a zjednodušení výše uvedených principů, lze považovat za výstižnou definici udržitelného rozvoje pana profesora Ryndy, která je vymezena v předchozí kapitole. Udržitelný rozvoj představuje v první řadě rovnováhu mezi 3 základními oblastmi – **environmentální, ekonomickou a sociální**. Tyto 3 oblasti jsou označovány jako pilíře konceptu trvale udržitelného rozvoje představující rovněž rozvoj lidské společnosti. Je třeba podotknout, že tyto pilíře byly publikovány již ve zprávě „Naše společná budoucnost“ a následně rozpracovány na Konferenci OSN v Rio de Janeiru v roce 1992. Mnoho autorů však ve svých publikacích prosazuje i čtvrtý pilíř - institucionální, uváděn také jako kulturní nebo politicko-společenský (Krechovská & Taušl Procházková, 2013).

1.4.1 Environmentální pilíř

Environmentální pilíř představuje trvalou udržitelnost ŽP a zasahuje svým obsahem do ostatních 2 pilířů – sociálního i ekonomického. Nejedná se tedy pouze o synonymum ochrany přírody a jeho prostředí, ale je nezbytné brát v potaz i další souvislosti, které tento pilíř rovnocenně podpirají. Pro trvalou udržitelnost ŽP je nutné splnit tyto 3 podmínky:

- Intenzita využívání obnovitelných zdrojů nepřesahuje rychlost jejich regenerace,
- intenzita využívání neobnovitelných zdrojů nepřesahuje rychlost, s níž jsou vyvíjeny jejich trvale udržitelné obnovitelné náhrady,
- intenzita znečišťování nepřesahuje asimilační kapacitu životního prostředí.

Dosavadní situace moderní průmyslové společnosti však všechny tyto podmínky nespĺňuje. Příčina je přisuzována zejména spotřebě založené na neobnovitelných (energických) zdrojích a výrobní činnosti, kde nedochází k adekvátní kompenzaci v podobě navrácení ploch území do nepoškozeného stavu. Současné nežádoucí situaci se snaží předejít legislativní opatření na národní úrovni, evropské směrnice a mezinárodní dohody, které směřují zvláště ke snížení znečištění ŽP. Zajištění ekologické udržitelnosti na lokální úrovni zajišťují normativní nástroje ochrany přírodního prostředí a jejich implementace jako limitů využitých v územním plánování (Jeníček & Foltýn, 2010).

1.4.2 Ekonomický pilíř

Podstatou ekonomického pilíře jsou veškeré hospodářské aktivity dané společností, jejich interakce a zkoumání způsobů, jak prostřednictvím těchto aktivit dosahovat ekonomického růstu. Pokud se ekonomického růstu dosahuje technologickou, či organizační inovací, vysokou kvalitou či intenzifikací³, nikoli tedy masivním využíváním dalších přírodních zdrojů, lze tyto činnosti považovat za efektivní, tedy pozitivní v rámci ŽP. Ekonomický růst vyspělých zemí je způsoben využitím technologií méně energeticky a surovinově náročných, tedy šetrných k ŽP. Většina ekonomických ukazatelů neuvažuje ve svých výsledcích náklady, ztráty ani poškození přírodních zdrojů. Jedním z významných makroekonomických ukazatelů je hrubý domácí produkt (dále jen HDP), vyčísлюjící celkovou peněžní hodnotu statků a služeb vytvořených za dané období na určitém území. Zmíněný ukazatel HDP obsahuje všechny činnosti přispívající k blahobytu lidstva bez rozdílu, zda jejich důsledky zhoršují kvalitu ŽP. Ekonomický pilíř je úzce propojen se sociální oblastí (Krechovská & Taušl Procházková, 2013).

1.4.3 Sociální pilíř

Jádro sociálního pilíře spočívá v tvorbě rovnováhy mezi jednotlivými společenskými skupinami i jednotlivci. Záměrem pilíře je eliminace chudoby na globální úrovni, aktivity určené k potlačení projevů diskriminace, rasismu, utlačování rozdílného vyznávání náboženství, problematika mezigenerační soudržnosti, apod. V rámci pracovní sféry se zakládá na zdraví a bezpečnosti pracovníků, jejich kvalitě života a začlenění znevýhodněných skupin.

Uvedené 3 základní pilíře se dle Mezřického (2005) často v praxi dostávají do rozporu. Jako výstižný příklad uvádí ve své publikaci ochranu přírody versus výstavba nové dálnice. Důsledkem tohoto rozporu je tak nejasná vazba mezi těmito pilíři, což může vést k problémům při hodnocení a měření jednotlivých složek udržitelnosti prostřednictvím indikátorů. Samotným indikátorům, tedy nástrojům pro měření a hodnocení udržitelnosti se věnuje kapitola č. 2.1 *Indikátory trvale udržitelného rozvoje* (Kocmanová, 2010).

³ Zvýšení výkonnosti, účinnosti a kapacity.

2 Nástroje měření a reporting trvale udržitelného rozvoje

Jedním z předpokladů způsobu transformace konceptu trvale udržitelného rozvoje je jeho měření, monitorování a hodnocení, které tak ve výsledku poskytne věrné zobrazení veškerých fází přechodu. Zásadní význam mají v tomto procesu informace, jejich získávání a přenos. Pro kontrolu procesu udržitelnosti existují nástroje zvané indikátory. Tato problematika je blíže vysvětlena v následující podkapitole (Moldan, 1996).

2.1 Indikátory trvale udržitelného rozvoje

V současné době se indikátorům pro trvale udržitelný rozvoj věnuje významná pozornost. Tyto indikátory totiž slouží nejenom k hodnocení úspěšnosti strategií, ale také k definování jejich obsahu. Indikátory tedy umožňují měřit a monitorovat elementární složky udržitelnosti – nosná kapacita přírody, vliv lidských aktivit v rámci ŽP a kvalita života společnosti, jinými slovy environmentální, ekonomický a sociální pilíř. Potíž může být shledávána v obtížnosti měření těchto složek, která tak inklinuje k nesprávné formulaci strategie udržitelnosti. Mezřický (2005) uvádí několik možných problémů způsobujících toto obtížné měření.

1. **Nejasná vazba mezi pilíři** může v praxi způsobovat rozpor. Vymezení indikátorů environmentálního pilíře je jasně dáno, v sociálním a ekonomickém pilíři jsou však cíle nejasné.
2. **Nedostatek dat o základních kritériích udržitelnosti** může zapříčinit nemožnost tvorby relevantních indikátorů. V této souvislosti se i objevuje problém porovnání dat z různých období či situace, kdy data vztahující se ke konceptu trvale udržitelného rozvoje nelze kvantifikovat – př. kvalita života.
3. **Přebytek specializovaných informací** plynoucí z informační revoluce uplynulého desetiletí. Na jedné straně totiž existuje rozsáhlé množství dílčích dat, studií atd., srozumitelných pouze pro úzký okruh specialistů a na straně druhé požadavek na fundované plánování udržitelného rozvoje. Tento rozpor způsobuje neřešitelnost (Mezřický, 2015).

Velké množství publikací vymezující aspekty pro indikátory udržitelného rozvoje se shodují v několika společných požadavcích. Indikátory musí podávat zprávu o změně

získané za určité časové období a zároveň musí být uvedeno, z jakého důvodu byl indikátor vyvinut. Dalším společným stanoviskem je omezený počet indikátorů. Větší počet indikátorů je nepřehledný a zpomaluje celý proces monitorování a následného hodnocení. Kromě toho vyvolává jeden z uvedených problémů – přebytek specializovaných dat a informací. Posledním významným požadavkem je spojení s cílovou nebo referenční hodnotou. Toto stanovisko vyžaduje stanovení cíle v určitém časovém období, např. 5 let, a umožňuje tak plány či strategie vést správným a žádoucím směrem. Indikátory se díky tomu stávají kontrolovatelnějšími, transparentnějšími a říditelnými prostředky pro tvorbu strategií (Jeníček & Foltýn, 2010; Mezřický, 2005).

Reportingový rámec GRI obsahuje výčet konkrétních kvantitativních i kvalitativních indikátorů výkonnosti vztahující se k ekonomické, sociální či environmentální sféře podniku. Každý ukazatel je buď v základní, nebo doplňující formě a je mu věnován speciální protokol (Indicator Protocol), kde lze nalézt jeho podrobný popis a metodologii postupu při jeho vykazování. Každá společnost si může výkonnostní ukazatel vybrat dle svého uvážení, přičemž musí být brána v úvahu zejména velikost podniku, předmět podnikání, měřitelnost indikátoru, přínos jeho užití pro podnik a náklady spojené s výpočtem tohoto ukazatele. U každého indikátoru musí společnost uvést jeho význam, způsob stanovení, postup jeho výpočtu a obecnou definici (GRI, 2013).

2.1.1 Indikátory výkonnosti v ekonomické oblasti

Indikátory výkonnosti spadající do ekonomické oblasti, umožňují zhodnocení aktivit společnosti a jejich nepřímých a přímých dopadů na ekonomické činnosti relevantních stakeholderů. Prostřednictvím těchto indikátorů lze dojít k výsledkům finančního charakteru, běžně obsažených ve finančních výkazech společnosti, a lze tak využít klasických či moderních ukazatelů finanční analýzy (Jeníček & Foltýn, 2010).

Indikátory ekonomického reportingu dle GRI jsou zaměřeny na ekonomickou výkonnost společnosti, tzn. na její rizika, příležitosti, úspěchy, přítomnost na trhu apod. Obecně jsou soustředěny na tok kapitálu mezi jednotlivými zainteresovanými stranami a hlavními ekonomickými dopady na celou společnost. Standardní indikátory dle G4 vypadají následovně:

- **Hledisko: Ekonomické výsledky**
 - *Získaná a rozdělená přímá ekonomická hodnota, zahrnuje: tržby, provozní náklady, mzdy a platy, dary místním společenstvím a jiné investice v obcích, nerozdělený zisk, platby poskytovatelům kapitálu a platby státu. (EC1)*
 - *Finanční důsledky a další rizika i možné příležitosti, které pro aktivity organizace vyplývají v důsledku klimatických změn. (EC2)*
 - *Pokrytí závazků stanovených v plánu zaměstnaneckých výhod. (EC3)*
 - *Významné částky finanční pomoci poskytnuté od státu. (EC4)*
- **Hledisko: Přítomnost na trhu**
 - *Poměr standardní mzdové úrovně dle pohlaví ve srovnání s minimální mzdou na místní úrovni. (EC5)*
 - *Postupy místního náboru a podíl členů vrcholového vedení pocházejících z místního společenství v lokalitách, kde má organizace významné provozy. (EC6)*
- **Hledisko: Nepřímé ekologické dopady a vlivy**
 - *Vývoj a dopad infrastrukturních investic a služeb zajišťovaných především v obecně prospěšném zájmu – zapojení. (EC7)*
 - *Významné nepřímé ekonomické dopady. (EC8)*

(GRI, 2015; Jarvie-Eggart, 2015)

2.1.2 Indikátory v sociální oblasti

Sociální ukazatele představují sociální rozměr udržitelnosti a týkají se vlivu podniku na své okolí a společnost. Vzhledem k nejrozšířenější skupině indikátorů jsou zde vymezeny pouze hlavní oblasti, pod které pak spadají konkrétní indikátory. Dle normy G4 sem lze zařadit následující podkategorie a jejich jednotlivé oblasti:

- **Pracovní podmínky a důstojnost práce** – *zaměstnanost, pracovní vztahy, bezpečnost práce, školení a vzdělávání, rovnoprávnost, mechanismy pracovních postupů apod.*
- **Lidská práva** – *dohody a smlouvy v rámci lidských práv, diskriminace, svoboda sdružování a kolektivní vyjednávání, dětská a nucená práce apod.*
- **Společnost** – *komunita, korupce, veřejná politika, nesoutěžní chování, soulad s předpisy apod.*
- **Zodpovědnost podniku za své produkty** – *ochrana spotřebitele, značení produktů, kvalita, marketingová komunikace apod.*

Většina obsahu z uvedených podkategorií vychází z mezinárodně uznávaných standardů a univerzálních standardů. Uvedené sociálně výkonnostní indikátory jsou ve většině

případů vyjádřeny slovním popisem. (GRI, 2015) Jejich podrobný přehled a označení lze spolu s dalšími 2 oblastmi nalézt v příloze C.

2.1.3 Indikátory v environmentální oblasti

Environmentální oblast udržitelnosti se soustředí především na dopady organizace na živé i neživé přírodní systémy včetně půdy, ovzduší, vody a ekosystém. Oblast zahrnuje dopady související se vstupy, jako je energie, voda a výstupy představující emise, odpadní vody a odpad. Standard neopomíná ani biologickou rozmanitost a výdaje na ochranu životního prostředí. Norma vymezuje několik hledisek, pod které pak spadají konkrétní ukazatele výkonnosti. V následujícím výčtu lze vidět základní rozdělení hledisek ve vztahu k životnímu prostředí.

- **Hledisko: Materiály**
 - *Spotřeba materiálu podle hmotnosti a objemu. (EN1)*
 - *Procentuální podíl surovin pocházejících z recyklovaných materiálů. (EN2)*
- **Hledisko: Energie**
 - *Přímá spotřeba energií podle primárního energetického zdroje. (EN3)*
 - *Nepřímá spotřeba energií podle primárního energetického zdroje. (EN4)*
 - *Intenzita spotřebované energie. (EN5)*
 - *Snížení spotřeby energie. (EN6)*
 - *Snížení energetických požadavků výrobků a služeb. (EN7)*
- **Hledisko: Voda**
 - *Celkový odběr vody podle zdrojů. (EN8)*
 - *Významné vodní zdroje. (EN9)*
- **Hledisko: Biodiverzita**
 - *Poloha a plocha pozemků, které organizace vlastní nebo je má pronajaty či je spravuje. (EN11)*
 - *Popis významných dopadů činností. (EN12)*
 - *Chráněná přirozená prostředí. (EN13)*
- **Hledisko: Emise**
 - *Celkové přímé a nepřímé emise skleníkových plynů - podle hmotnosti. (EN15, EN16)*
 - *Nepřímé emise jiných relevantních skleníkových plynů podle hmotnosti. (EN17)*
 - *Emise látek, které poškozují ozón - podle hmotnosti. (EN18)*
 - *Snížení emisí skleníkových plynů. (EN19)*
 - *Emise látek obsahující ozon. (EN20)*
 - *NO_x, SO_x a jiné významné vzdušné emise - podle druhu a hmotnosti. (EN21)*

- **Hledisko: Odpadní vody a odpad**
 - *Celkové množství vypouštěných a odpadních vod - podle kvality a místa vypuštění. (EN22)*
 - *Celková hmotnost odpadů podle druhů a způsobu likvidace. (EN23)*
 - *Celkový počet a objem významných kontaminací. (EN24)*
 - *Celková hmotnost vyváženého a dováženého nebezpečného odpadu. (EN25)*
- **Hledisko: Produkty a služby**
 - *Iniciativy na zmírnění ekologických vlivů hlavních produktů a služeb, rozsah jejich dopadu. (EN27)*
 - *Procento prodaných výrobků a jejich obalových materiálů, které byly navráceny zpět výrobcí za účelem recyklace a dalšího zpracování - podle kategorií. (EN28)*
- **Hledisko: Dodržování předpisů na ochranu životního prostředí**
 - *Peněžní hodnota významnějších pokut a celkový počet nepeněžních sankcí za neplnění ekologické legislativy a předpisů. (EN29)*
- **Hledisko: Doprava**
 - *Významný vliv na životní prostředí vzniklým přepravou produktů a dalšího zboží. (EN30)*
- **Hledisko: Souhrn**
 - *Celkové výdaje na ochranu životního prostředí a investic dle typu. (EN31)*
- **Hledisko: Hodnocení dodavatelů po environmentální stránce**
 - *Procento dodavatelů, kterých se dotkla nová environmentální kritéria. (EN32)*
 - *Aktuálně významné potenciální negativní dopady dodávkového řetězce. (EN33)*

Norma G4 stanovuje i dodatečné indikátory a to u hlediska vody (EN10), biodiverzity (EN14), odpadních vod a odpadů (EN26). Další dodatečným indikátorem v oblasti životního prostředí je Indikátor EN34 zahrnující formální stížnosti týkající se dopadů na životní prostředí během vykazovaného období (GRI, 2015; Jarvie-Eggart, 2015).

2.2 Reporting trvale udržitelného rozvoje

Pojem reporting se ve smyslu výkaznictví podniku začal objevovat až po roce 1990. Jako předchůdce reportingu v období centrálně-direktivního plánování lze považovat různé výkazy a hlášení o plnění stanoveného plánu různým státním organům, organizacím a celé široké veřejnosti. Reporting moderního pojetí se však v podnikatelské sféře objevuje až později, konkrétně po zániku centrálního plánování a následnou transformací hospodářství na tržní ekonomiku přinášející zahraniční kapitál v podobě investic.

Moderní pojetí rozšiřuje obsah původního podnikového výkaznictví, je zároveň zaměřen na externí zájmové skupiny a vyvíjí tlak na podnikatelské subjekty z hlediska odpovědného chování (EUR-Lex, 2017).

Reporting trvale udržitelného rozvoje spadá svým obsahem do skupiny nefinančního reportingu, je součástí vnitropodnikového integrovaného výkaznictví a svým obsahem směřuje k prosazování konceptu společenské odpovědnosti firmy (Corporate Social Responsibility – CSR). Nefinanční reporting ukládá zákonnou povinnost určitým společnostem uveřejňovat ve svých výročních zprávách významné sociální, environmentální a ekonomické dopady v rámci jejich činnosti. Toto nařízení bylo schváleno poslanci Evropského parlamentu v roce 2014 a je upraveno Směrnicí 2014/95/EU, o uvádění nefinančních informací a informací týkajících se rozmanitosti některými velkými podniky a skupinami (dále jen Směrnice). Předpis tohoto nařízení je upraven také českým právním řádem, a to zákonem o účetnictví. Účel zavedení Směrnice spočívá v poskytnutí nefinančního přehledu společnosti pro následné posouzení a řešení rizik negativních dopadů. Zveřejněné informace jsou určeny managementu podniku a všem jeho zainteresovaným stranám. Jako širší účel vykazování nefinančních informací lze také považovat příspěvek k transformaci udržitelné ekonomiky.

Povinnými subjekty jsou dle zmíněné Směrnice myšleny ty, které musí splňovat všechna následující kritéria:

- Jde o subjekty veřejného zájmu. Těmi se rozumí subjekty, které se řídí právem členského státu a jsou obchodované na burze, úvěrové instituce a pojišťovny. Členské státy tuto definici mohou rozšířit.
- Dosahují čistého obrátu 1 000 000 000 Kč nebo bilanční sumy 500 000 000 Kč
- Mají alespoň 500 zaměstnanců (Flagship, 2014).

Směrnice vymezuje také zásady v poskytování informací, které umožňují porozumět vývoji podniku. První zásadou pro uveřejňování informací je uvádění pouze významných informací. Pro posouzení jejich významnosti radí Směrnice brát v úvahu tyto faktory:

- Obchodní model, strategie a hlavní rizika,
- hlavní odvětvové otázky,
- zájmy a očekávání příslušných zúčastněných stran,
- dopad činností,

- faktory veřejné politiky a regulační faktory.

Další zásadou dle Směrnice je **objektivnost, vyváženost a srozumitelnost**, která lze podpořit vhodným mechanismem správy a řízení podniku, spolehlivými důkazy, vnitřní kontrolou, efektivní spoluprací se zúčastněnými stranami a nezávislým ověřováním třetí stranou. V podnikové praxi může například podnik zvýšit transparentnosti informací tím, že sdělí účel výkonnostních ukazatelů v souvislosti se strategií podniku a dále poskytne například vysvětlení minulé a předpokládané činnosti. Mezi další zásady patří **komplexnost a stručnost informací**, které zaručí přehled nefinančních dat v hloubce, která napomůže zainteresovaným stranám pochopit vývoj podniku, jeho výkonnost a dopady jeho činnosti. Zásada **strategický rozměr a zaměření na budoucnost** klade důraz na přiblížení obchodního modelu společnosti korespondující s její strategií. Orientace na budoucnost umožní uživatelům lépe prognózovat odolnost, udržitelnost vývoje a výkonnost podniku z dlouhodobého hlediska. Poslední zásada vymezená směrnici je zásada **konzistentnosti a soudržnosti**, která pojednává o nutnosti jednoznačné spojitosti mezi nefinančními daty a ostatními daty, uvedenými ve zprávě vedení podniku. Spojitost jednotlivých informací zajistí jednotný, vyvážený a relevantní soubor informací. V návaznosti na uvedené zásady potom Směrnice stanoví u každého přehledu nefinančních informací uvést jednotlivé klíčové ukazatele výkonnosti, které jsou považovány za efektivní nástroj spojující kvalitativní a kvantitativní informace k vzájemnému vyvážení (EUR-Lex, 2017).

Zákon o účetnictví Sb. 563/1991, vymezuje strukturu nefinančních informací, která by měla zahrnovat:

- Popis obchodního modelu účetní jednotky,
- popis opatření uplatňovaným účetní jednotkou uvádějící nefinanční operace,
- deskripce výsledků uvedených opatření,
- výčet hlavních rizik, jež jsou spojeny s činností společnosti,
- nefinanční ukazatele výkonnost.

Společnost by dle zákona měla nefinanční informace uveřejnit společně s výroční zprávou, konsolidovanou výroční zprávou anebo také v samostatné zprávě, jejíž vydání nesmí překročit 6 měsíců od rozvahového dne. Na tuto samostatnou zprávu musí však být uveden odkaz ve výroční nebo konsolidované výroční zprávě. Zákon dále ukládá možnost tyto nefinanční informace ověřit auditorem.

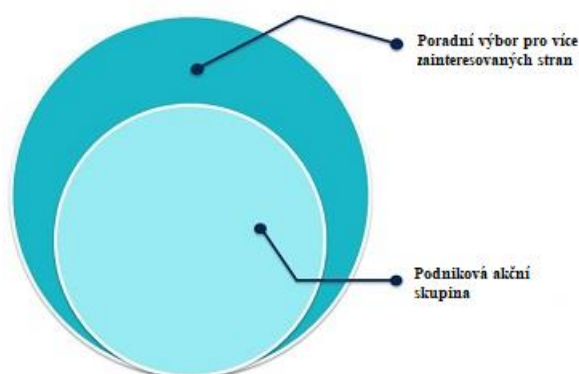
Nefinanční reporting nebyl dosud povinný, ale nástup roku 2017 přinesl v této oblasti určité změny. Český zákon o účetnictví Sb. 563/1991, jako „Část osmá Uvádění nefinančních informací“, nabyl v tomto roce účinnosti a v souvislosti s evropským právem ukládá určitým firmám povinnost uvádět v rámci jejich výročních zpráv i vybrané nefinanční informace, tzv. management report. Vybrané informace se mají týkat témat jako je vztah k životnímu prostředí, sociální a zaměstnanecké otázky, respektování lidských práv, boj proti korupci a úplatkářství. Zákonem uložená povinnost se týká všech velkých účetních jednotek, které jsou současně obchodními společnostmi a subjekty veřejného zájmu a jejich průměrný počet zaměstnanců za účetní období překročil hranici 500. Ve srovnání s finančním výkaznictvím se liší v pravidlech pro skupiny – platí, že pokud konsolidovaná společnost zveřejňuje relevantní nefinanční informace v konsolidovaném nefinančním reportingu skupiny, nemusí tak jednotlivé podniky ze skupiny tyto informace zveřejňovat individuálně. Finanční výkaznictví tuto možnost na rozdíl od výkaznictví nefinančního nepovoluje (Zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví).

V souvislosti s reportingem udržitelného rozvoje je třeba zmínit významné organizace. Jednou z nich je organizace UN Global Compact - dobrovolná iniciativa zřízená za účelem zavedení univerzálních zásad udržitelnosti a přijetí opatření na podporu naplnění SDGs a Global Reporting Initiative (GRI), přední světová organizace zpravodajství o udržitelnosti. Společně tyto organizace vytvořily průlomovou platformu standardů doplněnou o 10 zásad pro zařazení nefinančního reportingu SDGs do podnikových procesů, přičemž standardy udávají návod, jak vymezit firemní pojetí udržitelného rozvoje prostřednictvím uznávaných aspektů a indikátorů. Platforma je známá pod názvem „Business Reporting on the SDGs“ a umožňuje pokrok v měření a podávání zpráv z hlediska naplňování globálních cílů udržitelnosti. Kromě informování externích stran je reporting udržitelného rozvoje strategický nástroj, který zapojuje stakeholdery, podporuje udržitelné rozhodovací procesy v rámci společnosti, přispívá k tvorbě obchodní strategie, vede podnik k inovacím, zvyšuje výkonnost, vytváří hodnoty a v neposlední řadě se stává atraktivnějším měřítkem pro investice. Nová platforma rozděluje účastníky reportingu do 2 níže uvedených skupin:

- **Podniková akční skupina (CAG)** představuje určité fórum pro podnikání a vzájemné učení, kde jednotliví zástupci firem demonstrují vedení prostřednictvím definování a propagování svých příspěvků do SDGs.

- **Poradní výbor pro více zainteresovaných stran (MAC)** se skládá ze zástupců CAG a dalších zúčastněných stran – vlády, mezinárodní organizace, investoři, odborové organizace, uživatelé informací a další. Tento výbor poskytuje vodítko pro provedení výzkumu a dalších analýz určených UN Global Compact a GRI. (GRI, 2013)

Obrázek 6: Zastoupení skupin účastníků Business Reporting on the SDGs

Zdroj: GRI, 2013

Zpracovala: Marika Planetová, 2019

Proces reportingu udržitelnosti umožňuje společnostem transparentnost ohledně rizik a příležitostí, jimž čelí. Tato zvýšená transparentnost vede k lepšímu rozhodování, které pomáhá budovat a udržovat důvěru ve vládu a podniky. Argumenty pro vykazování zpráv o udržitelnosti také mohou být z interního i externího hlediska podniku následující:

- Zdůraznění vztahu mezi finanční a nefinanční výkonností,
 - vliv na dlouhodobou strategii, politiku řízení a obchodní plány,
 - zjednodušování procesů, snižování nákladů a zvýšení efektivity,
 - benchmarking a hodnocení výkonnosti udržitelnosti mezi organizacemi a sektory,
 - zpřehlednění výkazů,
 - zmírnění negativních dopadů na ŽP a sociální oblast,
 - zlepšení pověsti a loajality značek,
 - možnost externě zúčastněným stranám poznat skutečnou hodnotu organizace.
- (GRI, 2013)

Průzkum na téma nefinanční reporting na území ČR v roce 2018 provedla společnost Flagship – hrdý data partner organizace GRI. V průzkumu bylo dotazováno padesát

středních a velkých podniků sídlících v ČR, jež se reportingu společenské odpovědnosti firem věnují. Sandra Feltham, ředitelka společnosti Flagship uvedla, že na území ČR je stále velký počet firem, které mají v této oblasti velké mezery, což je zřejmě způsobeno nevědomostí veškeré legislativy vztahující se k této problematice. Desetina všech dotázaných zase vnímá téma nefinančního reportingu pouze jako aktuální trend a nepřiklání mu potřebnou pozornost. Podstatným motivátorem ke zveřejňování nefinančního reportu je pro dotazované firmy legislativa, reputace a PR podniku zvyšující celkovou důvěryhodnost. Firmy rovněž uváděly jako další motivátor tlak od zákazníků, investorů a konkurenceschopných podniků (Česká tisková kancelář, 2018).

2.2.1 Reporting CSR

V poslední době je pojem trvale udržitelný rozvoj často spojován s pojmem společenská odpovědnost firem (Corporate Social Responsibility, dále jen CSR). Kořeny obou pojmů sice pochází odjinud⁴, ale v problematice obou pojmů mnohdy dochází ke střetu zkoumaných oblastí, tudíž i k překrývání konkrétních pojmů. Někteří autoři popisují CSR jsou součástí širokého proudu, směřující k trvale udržitelnému rozvoji. Pojem CSR se začal formovat již v roce 1953, kde se ho pokusil jako první definovat americký ekonom Howard R. Bowen ve své knize *Social Responsibilities of the Businessman*. Význam tohoto pojmu byl vyzdvihnut v rámci růstové strategie pro EU – Europe 2020 Strategy, a je vnímán jako přístup k podnikání, ve kterém podniky integrují společenské a environmentální aspekty do svých aktivit. S rozvojem CSR také roste význam CSR reportování v souvislosti s nárůstem zájmu různých skupin stakeholderů o zvýšení transparentnosti podniků. Na CSR reportování lze tedy pohlížet jako na efektivní nástroj spadající do nefinančního reportingu, který zajišťuje trvale udržitelné fungování podniku a jeho konkurenceschopnost. Dle Kašparové a Kunze (2013) lze vymezit několik výhod při aplikaci nefinančního reportování CSR (Kašparová & Kunz, 2013).

- Posílení transparentnosti,
- vytvoření silnější konkurenční pozic,
- tržní diferenciaci,
- dobrá image,

⁴ Pojem „trvale udržitelný rozvoj“ bylo možné nalézt především v literatuře pro ekonomy, řešící globální problémy, kdežto pojem „společenská odpovědnost firem“ se nacházela hlavně v literatuře pro manažery pojednávající o jejich stylu vedení.

- zvýšení motivace a ztotožnění zaměstnanců s podnikem,
- podpora inovací,
- zlepšení souladu podnikových aktivit se zákony a nařízeními daného státu.

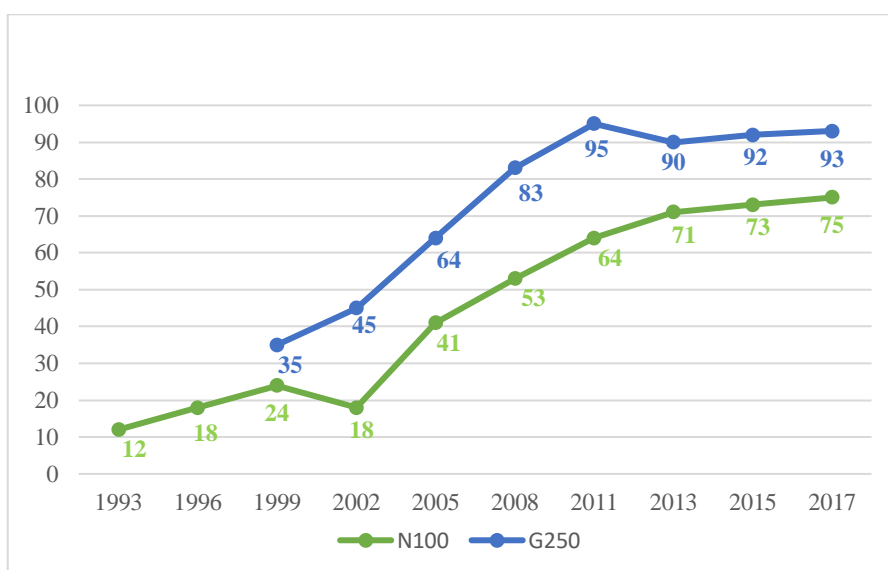
(Kunz, 2012)

Uváděné výhody se při bližším zkoumání překrývají s výhodami plynoucí z procesu reportingu trvale udržitelného rozvoje, vymezených v předchozí kapitole.

2.3 Výzkum KPMG o nefinančním výkaznictví

Výzkum provedený celosvětovou sítí poradenských společností KPMG potvrzuje, že množství reportingu nefinančních informací za posledních 25 let značně vzrostl. Výzkum byl proveden za účasti 100 největších společností ze 41 zemí celého světa (dále jen N100), tzn. 4 100 společností. Dále byl výzkum v roce 1999 realizován za pomoci celosvětově největších společností (dále jen G250). Následující obrázek 7 znázorňuje vývoj činnosti nefinančního reportování od roku 1993.

Obrázek 7: Vývoj nefinančního reportingu v letech 1993-2017

Zdroj: KPMG, 2017

Zpracovala: Marika Planetová, 2018

Z výsledků výzkumů prováděných v letech 1993-2017 je patrné, že nefinanční výkaznictví v posledních letech stále nabývá na významu. Díky vykazování finančních i nefinančních informací vzniká komplexní obraz o činnosti podniku a díky tomu lze vyhodnotit jeho budoucí vývoj. Tyto skutečnosti jsou potom stěžejní pro již zmíněné zainteresované strany. Rostoucí trend je spatřován od samé realizace výzkumu, a je tak

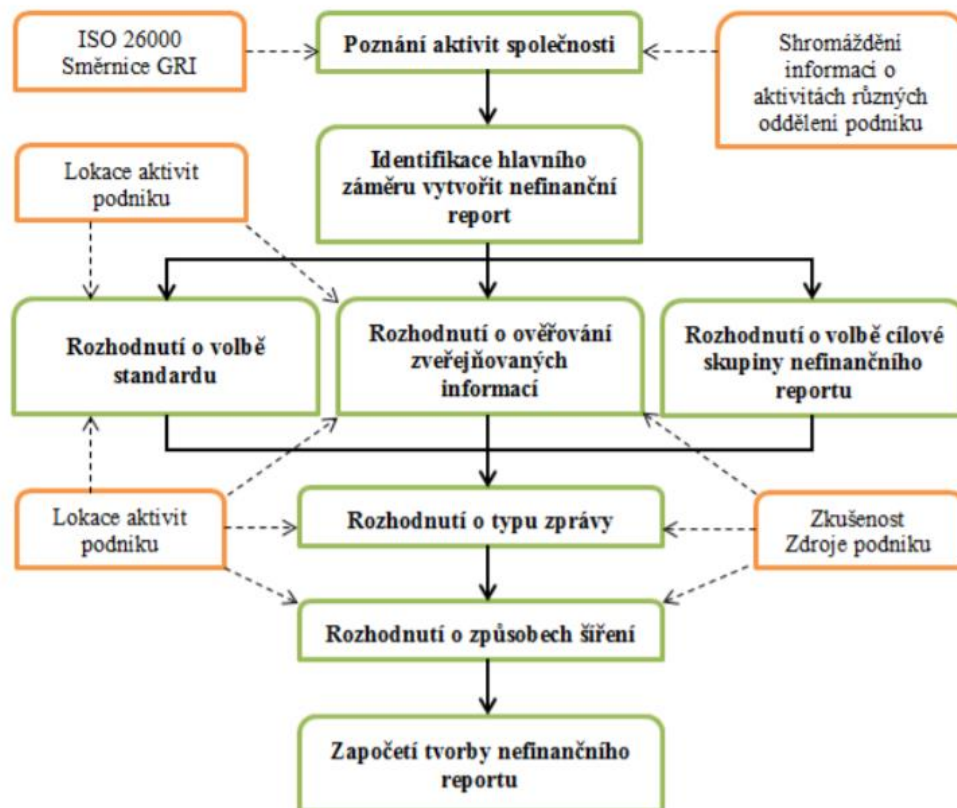
možné říci, že společnosti N100 dohánějí společnosti G250 v objemu reportingu nefinančních informací. Na základě výzkumu lze také zkonstatovat, že informace o udržitelném podnikání vykazují především evropské země v rámci běžných výročních zpráv nebo samostatně prostřednictvím nefinančního reportu. Převážná většina, konkrétně 78 % společností G250, podává nefinanční zprávy jako součást svých výročních zpráv a tento trend stále roste. Velké nadnárodní podniky vnímají nefinanční reporting jako normu. Příkladem je např. Francie, kde je nefinanční reporting legislativně upraven nebo Velká Británie, kde v roce 2013 vydalo nefinanční zprávy 90 % všech společností. Co se týká návodu či rámce, používaných jako struktura pro nefinanční vykazování, nejvíce užívanou strukturou je rámec GRI – 63 % zpráv pocházející od společností N100 a 75 % hlášení společností G250. Rámec GRI je tedy nejužívanějším pomocníkem pro nefinanční vykazování.

Z průzkumu společnosti KPMG rovněž vyplynul fakt o širokém vlivu cílů SDGs na činnosti podniků po celém světě, za méně než 2 roky od jejich uvedení na trh. V nefinančních zprávách N100 i G250 je možné spatřit spojitost mezi činnostmi těchto společností v rámci udržitelnosti a plnění cílů SDGs. Jedná se o jasný trend, který se objevil v krátkém časovém úseku a důrazně naznačuje, že plnění SDGs bude mít v příštích 2 až 3 letech rostoucí potenciál v nefinančních zprávách (Kašparová & Kunz, 2013; KPMG, 2017).

2.4 Postup pro tvorbu nefinančního reportu

Před samotnou tvorbou nefinančního reportu by si podnik měl vymezit jednotlivé kroky, které je třeba učinit. Na uvedeném obrázku 8 jsou tyto kroky jasně znázorněny.

Obrázek 8: Kroky vedoucí k tvorbě nefinančního reportu

Zdroj: Kašparová & Kunz, 2013
Zpracovala: Marika Planetová, 2019

Dle Kašparové a Kunze (2013) jsou tyto kroky klíčové pro přípravnou fázi – tedy fázi předcházející samotné tvorbě nefinančního reportu.

1. Poznání aktivit společnosti

Prvním krokem před vytvořením nefinančního reportu je zapotřebí si uvědomit, o jakých aktivitách bude společnost reportovat. Výčet aktivit potom bude tvořit konečný obsah nefinančního reportu.

2. Identifikace hlavního záměru tvorby nefinančního reportu

Určení hlavního záměru nefinančního reportu zajistí určení témat, která budou ve zprávě primárně zohledněna, dále pak jaký rozsah budou zveřejněné informace obsahovat a komu budou informace určeny.

3. Rozhodnutí o volbě standardu

Na zvažení společnosti je také volba standardu, dle kterého bude reportovat. V úvahu pak připadá například reportingový rámec GRI nebo reportování

na základě normy ISO 26000 obsahující metodické pokyny pro zlepšení ve třech základních oblastech – sociální, ekonomické a ekologické.

4. Rozhodnutí o ověřování zveřejňovaných informací

Další krok přecházející tvorbě nefinančního reportingu vyžaduje rozhodnutí, zda si podnik nechá svou nefinanční zprávu ověřit třetí stranu, či nikoli. V případě ověření třetí stranou by mohl podnik posílit svou konkurenční pozici.

5. Rozhodnutí o volbě cílové skupiny

Aby obsah nefinančního reportu odpovídal požadavkům jeho cílové skupiny, musí být tato skupina jasně vymezena. Na základě výběru cílové skupiny jsou zpracována jednotlivá témata finančního reportu. V případě vykazování z důvodu vylepšení image společnosti bude cílový okruh skutečně široký.

6. Rozhodnutí o typu zprávy

Tento krok rozhodne o tom, zda podnik vykáže nefinanční informace jako součást výroční zprávy nebo jako samostatný specializovaný nefinanční report.

7. Rozhodnutí o způsobech šíření

Posledním krokem předcházejícím tvorbě nefinančního reportu je volba, zda bude podnik svojí nefinanční zprávu publikovat a pokud ano, jakým způsobem. V tomto případě je na místě zprávu publikovat současně s výroční zprávou nebo odděleně a to například vložení na své webové stránky, kde tak bude k dispozici všem zainteresovaným stranám

8. Započítání tvorby nefinančního reportu

Po absolvování všech předchozích kroků je na místě začít se samotným nefinančním reportingem. Zde je nutné zvážit vhodný rozsah nefinanční zprávy a zároveň obsah, kde je předpokladem přesvědčení čtenářů o jeho informační hodnotě (Kašparová & Kunz, 2013).

2.5 Normy, standardy a iniciativy v oblasti nefinančního reportingu

V oboru nefinančního reportingu lze v současné době nalézt mnoho různých iniciativ či norem představující významný nástroj v řízení aktivit v oblasti trvale udržitelného rozvoje, do něhož spadají i společensky odpovědné aktivity. I přes převážně dobrovolný charakter se stávají nedílnou součástí podnikových strategií. Dosud nejvýznamnějšími a nejrozsáhlejšími iniciativami světového měřítko jsou standardy vytvořené nezávislou organizací Global Reporting Initiative (GRI) a Směrnice OECD pro nadnárodní podniky

zvaná Guidelines for Multinational Enterprises. Následující text stručně definuje kromě těchto 2 iniciativ i další známé standardy upravující koncept nefinančního reportingu.

2.5.1 Global Reporting Initiative (GRI)

Cílem organizace GRI bylo vytvořit jednotný systém, celosvětově uznávaný jako komplexní rámec pro oblasti nefinančního reportingu. Pokyny pro hlášení o udržitelnosti, tedy „Sustainable Reporting Guidelines“, se stal nejrozšířenějším standardem pro co nejobektivnější podávání zpráv, které by se dalo zároveň srovnat s klasickým podáváním finančních zpráv. Po mnoha aktualizacích byla vydána třetí verze standardu označována jako G3 obsahující 24 sociálních, 10 ekonomických a 16 environmentálních indikátorů. Původní G3 standardy obsahovaly 3 aplikační úrovně A, B a C označující úroveň uživatelů, přičemž ke každé úrovni bylo možné připojit znaménko „+“ symbolizující ověření třetí stranou. Konkrétní aplikační úroveň si společnost zvolila sama na základě vlastního zhodnocení a objemu zveřejňovaných výkonnostních indikátorů. Zde je třeba zmínit, že aplikační úroveň neodpovídá kvalitě podnikové výkonnosti, ale odpovídá množství zveřejněných údajů, tedy celkovému rozsahu zprávy.

Po další aktualizaci vyžádanou dosavadními kritiky, vešel v roce 2015 v platnost standard G4, který zjednodušil a přizpůsobil obsah i menším podnikům vykazujících pouze významné odpovědné aktivity identifikované jako strategické, z hlediska jejich hodnotového řetězce. Zásadní změnu lze přisuzovat k odstranění dosavadních 3 aplikačních úrovní a jejich náhradu za 2 vzájemně se doplňující se dokumenty, označované jako Part 1 a Part 2. Dokument Part 1 – „Reporting Principles and Standard Dislosueres“ obsahuje informace, které by měly být zahrnuty ve zprávách o trvale udržitelném rozvoji. Druhý dokument Part 2 – „Implementation Manual“ udává pokyny pro sestavení reportu dle nové metodiky standardu G4. Standard G4 dále nabízí 2 možnosti pro přípravu udržitelného rozvoje známé jako „Core“ a „Comprehensive“. Tyto možnosti představují úroveň zveřejňování informací materiálových aspektů odrážející ekonomické, sociální a environmentální dopady organizace a jsou znovu voleny na základě uvážení společnosti. Komplexnější zveřejnění informací vychází z možnosti „Comprehensive“ vyžadující vykazování i o strategii podniku, jeho řízení, etice, integritě a informace o procesu odměňování. V praxi to potom pro firmy většinou znamená vytvoření nového postupu pro sběr a vykazování těchto informací. Pro splnění

konkrétní úrovni je dále nutné sdělit podrobné výsledky všech relevantních indikátorů týkajících se všech materiálových aspektů podniku (GRI, 2015).

2.5.2 Směrnice OECD pro nadnárodní podniky

Směrnice OECD je vládním doporučením určeným pro nadnárodní podniky a klade si za cíl zajistit fungování těchto podniků v souladu s vládní politikou, posilovat jejich vzájemnou důvěru, napomoci ke zlepšení v oblasti zahraničních investic a napomáhat k aktivitám směřujícím k udržitelnému rozvoji. Tyto dobrovolné zásady, pravidla či doporučení jsou v souladu s platnými a mezinárodně uznávanými standardy (Zadrazilová, 2011).

Z hlediska nefinančního reportingu by dle OECD podniky „měly zajistit, aby byly včasné přístupňovány přesné informace o všech zásadních záležitostech, které se týkají jejich činnosti, struktury, výkonnosti, finanční situace, vlastnických vztahů a řízení podniku. Tyto informace by měly být přístupné za celý podnik a ve vhodných případech i dle obchodního či geografického uspořádání“ (OECD Guidelines for Multinational Enterprises, str. 16). Informační toky by rovněž měly být přizpůsobeny povaze, velikosti, umístění podniku a musí zde být brán ohled na náklady, obchodní tajemství a další konkurenční zájmy.

Jednotlivé kapitoly směrnice se věnují konkrétním tématům, jako jsou například: zpřístupňování informací, lidská práva, zaměstnanost a pracovněprávní vztahy, životní prostředí, boj proti úplatkářství a vydírání, zájmy spotřebitelů, věda a technologické inovace, hospodářská soutěž a daně. Směrnice přispívá k nárůstu transparentnosti prostřednictvím zveřejněných informací svým zainteresovaným stranám (OECD Guidelines for Multinational Enterprises, 2013).

2.5.3 Globální dohoda OSN (UN Global Compact)

Globální dohoda OSN představuje mezinárodní iniciativu podporující společnosti v implementaci šetrných a společensky odpovědných metod a postupů, které jsou následně komunikovány veřejnosti. V rámci této iniciativy bylo představeno 10 principů a po porovnání se obsah těchto principů prolíná podobnými oblastmi jako Směrnice OECD. Členskými podnikům je pak uložena povinnost publikovat veřejnosti přístupnou zprávu zvanou „Communication on Progress“. Tato zpráva vyžaduje konkrétní a kvantifikované informace zahrnující zároveň i negativní dopady výkonnosti podniku

vymezených v dohodě. Zpráva „Communication on Progress“ je zveřejňována jednou ročně např. jako součást výroční zprávy a informuje stakeholdery o pokrocích při aplikaci principů Globální dohody. Pokud tato zpráva není publikována, jsou na webových stránkách Globální dohody označeni jako neaktivní a po roce jsou vyřazeni z listiny signatářů (Asociace společenské odpovědnosti, 2014).

2.5.4 ISO 26000

Norma ISO 26000 je jednou z dalších iniciativ nepředstavující certifikaci, nýbrž návod, jak společensky odpovědné chování zavést do existujících strategií, procesů a systémů. Norma neuzivá pojem „společenská odpovědnost firem“, ale „společenská odpovědnost organizací“. Díky tomu má větší záběr než iniciativa Směrnice OECD a Globální dohoda OSN. Dle Zadražilové (2011) je rovněž konkrétnější a méně vágní. Obdobě jako ostatní standardy tato norma udává 7 základních témat, či principů, o kterých by společnosti měly informovat. Jedná se o tyto témata: řízení a správa organizace, lidská práva, pracovní podmínky, životní prostředí, etické podnikání, ochrana spotřebitele a rozvoj místní kultury (Zadražilová, 2011).

Nefinanční reporty norma doporučuje zveřejňovat ve vhodných časových intervalech a rozsah reportů podřídí účelu vykazování s přihlédnutím k vlastním zkušenostem s nefinančním reportingem. Stejně jako u předchozích iniciativ je norma postavena na dobrovolné bázi a doporučuje provedení externího ověření výsledných reportů (Kašparová & Kunz, 2013).

2.5.5 AA 1000 Account Ability

Komplexní iniciativa AA 1000 byla již v roce 1999 ve Velké Británii. Cílem této iniciativy je přispět k vyšší transparentnosti jednotlivých aktivit v rámci managementu podniku a zvýšit kvalitu CSR reportingu. Podstatným bodem AA 1000 je zejména sociální odpovědnost firem a zároveň pokrývá mnoho oblastí jako např. identifikace stakeholderů, CSR a reporting, volbu indikátorů a sociální a etický audit (Kunz, 2012).

V rámci série norem AA 1000 je vymezen základní obsah nefinančního reportu a v porovnání s ostatními iniciativami je zde navíc uveden požadavek na prokázání vztahu výkonnosti podniku k jeho cílům v sociální a etické oblasti. I tyto normy vyžadují ověření třetí stranou (Kašparová & Kunz, 2013).

2.5.6 EMAS

Další dobrovolnou iniciativou je standard EMAS, vytvořeným v roce 1993 Evropskou komisí. I přesto, že je standard oficiálním nařízením EU, je platný pouze pro organizace, které se ho rozhodli v rámci své podnikové strategie zavést. Standard umožňuje podnikům přihlásit se k ochraně ŽP a zavést systém environmentálního managementu EMS do své činnosti. Standard tedy obsahuje požadavky na systém řízení ŽP a mezinárodní normy pro ochranu ŽP (Kunz, 2012).

Podobným nástrojem environmentálního managementu je norma ISO 14001, která je svým účelem téměř shodná se standardem EMAS – představuje závazek ke snížení negativního dopadu na ŽP, způsobeného činností společností a zároveň tuto snahu dokumentovat. Ve srovnání se standardem EMAS však norma ISO neukládá povinnost každoročně publikovat ověřený environmentální report. EMAS navíc v prohlášení požaduje deskripci environmentální politik, stanovení cílů v rámci ŽP a vykazání přímých i nepřímých environmentálních politik (Kašparová & Kunz, 2013; Fildán, 2008).

2.5.7 Group of Friends of Paragraph 47

V návaznosti na mezinárodní konferenci OSN Rio +20 v červnu roku 2012, vznikla iniciativa k paragrafu 47 vymezeným v dokumentu zvaném „The Future We Want“. Dokument byl vytvořen skupinou pojmenovanou jako „The Group of Friends of Paragraph 47“, což je seskupení zemí jako je Brazílie, Dánsko, Francie a Jihoafrické republiky. Nově vzniklá iniciativa potvrzuje záměr skupin přispívat k rozvoji transparentnosti mezinárodní kultury a odpovědnosti podniků. Iniciativa rovněž apeluje na význam vlády, která dle ní hraje primární roli při přesunu společnosti k modelu udržitelného rozvoje. Vláda a další zainteresované strany by se měly podílet na tvorbě osvědčených postupů a regulací podporující zprávy o trvale udržitelném podnikání a vzájemně dbát na výměnu zkušeností v této oblasti (GRI, 2012).

2.5.8 Integrovaný reporting

Největší pozornosti se tématem integrovaného reportování dostává v roce 2009, kdy samotný princ z Walesu v průběhu fóra Accountability for Sustainability (dále jen AFS), vystoupil s výzvou o vytvoření organizace, v jejíž kompetenci by bylo dohlížet nad tvorbou mezinárodního integrovaného přístupu k nefinančnímu reportingu. Reakcí na to, založila v roce 2010 AFS ve spolupráci s GRI a International Federation

for Accountants, Mezinárodní radu pro integrované reportování (International Integrated Reporting Council, dále jen IIRC), která svojí činností navázala na dosavadní aktivity AFS v oblasti reportingu. Kvůli existenci celé řady odlišných metod pro sestavení reportů dle IIRC dochází k rozporům, absenci důležitých informací a obtížné vzájemné porovnatelnosti. Proto se jejich cílem stalo vytvořit mezinárodní integrovaný reportingový rámec představující sloučení ekonomické, environmentální a sociální sféry poskytující jasné, výstižné a vzájemně srovnatelné informace ohledně výkonnosti podniku. Integrovaný reportingový rámec IIRC uvedl v platnost principy (Guiding Principles) a základní prvky, které určují obsah integrovaného reportu a umožňují firmám informovat transparentním způsobem o jejich řízení a výkonnosti. Integrovaný rámec rovněž definuje zásady pro tvorbu a zveřejňování samotného reportu.

Obsahová struktura integrovaného reportingu uvádí, že by každý report měl zahrnovat následující elementy s patrnými vzájemnými vazbami.

- Základní přehled o fungování organizace a jeho podnikovém modelu,
- provozní kontext, hrozby a příležitosti,
- strategické cíle a plány vedoucí k jejich naplnění,
- řízení a platové ohodnocení,
- výkonnost – kvantitativní i kvalitativní informace v podobě vhodných klíčových indikátorů výkonnosti organizace s ohledem na strategické cíle podniku, pozitivní a negativní dopady atd.,
- výhled do budoucnosti (Kašparová & Kunz, 2013).

Integrovaný reporting a reporting podle standardů GRI mají dobrovolný charakter a nejsou tedy vymezeny v právních předpisech. Charakteristické pro oba systémy je jejich vzájemná doplňující se vlastnost, nejedná se o odlišné systémy.

2.6 Komparace jednotlivých standardů a iniciativ

Podniky stojí v současné době důsledkem existence několika standardů před problémem volby toho nejvhodnějšího. Na začátek je třeba říci, že všechny uvedené standardy jsou využitelné pro podniky všech velikostí a všech typů odvětví. Pro zjednodušení přehledu standardů lze v publikaci Kašparové a Kunze (2013) nalézt logické rozdělení uvedených standardů z hlediska jejich obsahu a to na standardy řízení a normativní rámce, kde ovšem může dojít k jejich překrývání.

Všechny standardy kromě EMAS jsou považovány za globální, na druhé straně někteří autoři zpochybňují globální akceptaci směrnice vydanou organizací OECD, kde jsou sdruženi zejména členové z industrializovaných zemí. Témata Směrnice OECD obsahují relevantní informace přímo pro tyto členy, a dochází tak ke snížení všeobecné akceptace tohoto standardu. Globální akceptace je dle Kašparové a Kunze (2013) dána známostí a akceptací tvůrce standardu. Tato skutečnost se odráží především v případě principů Global Sullivan Principles, které svým charakterem spadají do globálních standardů, ale využívají je především americké podniky. Pro lepší orientaci jsou v následující tabulce 1 vymezeny základní požadavky pro nefinanční reporty (Kašparová & Kunz, 2013).

Tabulka 1: Požadavky jednotlivých standardů pro nefinanční reporting

Standard	Vymezení obsahu reportu	Pokrytí oblasti	Požadavek na ověření zveřejněných informací	Požadavky na rozsah reportu	Časová lhůta pro vydávání reportu
Směrnice GRI	konkrétní	ekonomická environmentální sociální	ano	ano	obecný
Směrnice OECD	obecné	ekonomická environmentální sociální	apel	ano	obecný
Globální dohoda OSN	obecné	ekonomická environmentální sociální	apel	ne	ano
Global Sullivan Principles	obecný	ekonomická environmentální sociální	ne	ne	ano
ISO 26000	konkrétní	ekonomická environmentální sociální	apel	ano	obecný
SA 8000	obecné	sociální	ne	ano	obecný
AA 1000	konkrétní	ekonomická environmentální sociální	ano	ano	ne
EMAS	konkrétní	environmentální	ano	ano	ano

Zdroj: Kašparová & Kunz, 2013
Zpracovala: Marika Planetová, 2019

Ze srovnání vyplývá, že kromě standardu EMAS a SA 8000, všechny ostatní standardy pokrývají širší triple bottom line⁵. První 3 uvedené standardy zase neurčují konkrétní postupy, vymezují pouze minimální požadavky k odpovědnému společenskému chování. Pro efektivní aplikaci těchto standardů se nabízí jejich provázání s nějakými ze standardů

⁵ Pojem označující 3 pilíře konceptu trvale udržitelného rozvoje – ekonomický, environmentální, sociální.

řízení. To ovšem může představovat určité komplikace jako v případě nejrozšířenější normy ISO 14001 a její kompatibility s normou SA8000. Požadavek na provázání vícero standardů může zvyšovat náklady a vede k dublování některých činností. Z tabulky je také zřejmé, že standardy Un Global Compact, Global Sullivan Principles, Směrnice OECD a SA 8000 nevymezují přesný obsah reportu, požadují pouze písemné přihlášení zúčastněných společností. Un Global Compact a Směrnice OECD například dále vyžadují zveřejňování informací z hlediska výkonnosti podniku v nefinančních oblastech, jež standardy pokrývají. Nad rámec uvedeného pak ještě Un Global Compact vyžaduje v reportu uvedení důvodu a výhod vycházející z jeho aplikace a dále pak podrobný popis aktivit a procesů směřujících k naplnění jeho závazků. Směrnice OECD zase apeluje na přiblížení interních politik, strategie podniku a informací o corporate governance⁶. Norma ISO 26000, která požaduje konkrétní vymezení, doporučuje publikování informací o konkrétních cílech a výkonnosti společnosti v základních tématech dané normou. Směrnice GRI umožňuje společností reportovat na základě různých úrovní, tudíž je report zpracováván variantně. Report byl dříve zpracováván v kontextu se standardem G3, ale před 3 lety byl tento standard nahrazen novým standardem G4, který rovněž umožňuje vykazovat nefinanční informace na různých úrovních – podrobněji rozebráno v kapitole č. 2.5.1. *Global reporting Initiative (GRI)*. EMAS například dále vyžaduje prezentaci přímých a nepřímých environmentálních aspektů. Co se týká externího ověření, lze u Un Global Compact nalézt alespoň obecný apel, u Směrnice OECD lze tento apel vyvodit z požadavku na spolehlivost poskytnutých informací. Na rozdíl od těchto standardů norma ISO 26000 přímo doporučuje ověření třetí stranou a zároveň uvádí několik možných způsobů jeho realizace. V obsahu ostatních standardů lze alespoň shledat požadavek na poskytnutí spolehlivých a důvěryhodných informací. Nároky na rozsah reportu specifikuje ve skupině normativních rámců pouze Směrnice OECD, který by měl být dle ní odvozen z množností podniku a na základě důležitosti informací pro jejich uživatele, tj. stakeholdery. Standardy ze skupiny standardů řízení jsou požadavky na rozsah reportu naopak vždy uvedeny. Rozsah reportu by se dle nich měl odvodit od vnímané důležitosti témat relevantních stakeholderů a jejich zájmů. Lhůta pro zveřejňování reportů je stanovena u kategorie normativní rámce a to u standardů Un Global Compact, Global Sullivan Principles a EMAS, stanovující konkrétní časovou

⁶ Dle definice OECD se jedná o systém, kterým je společnost vedena a kontrolována. Tento systém vymezuje distribuci práv a povinností pro zainteresované strany společnosti.

periodu. Směrnice OECD tuto lhůtu stanovila obecněji s požadavkem na pravidelné zveřejňování informací a jejich včasnost. Pravidelností vydávání nefinančních informací se až na výjimku série AA1000 přiklání všechny uvedené iniciativy z kategorie standardů řízená (Kašparová & Kunz, 2013).

Uvedené standardy mohou přinést podniku mnoho výhod, avšak pouze při správném postupu a samotné implementaci. Při nesprávné implementaci se podnik může potýkat s komplikacemi. Nejčastější kritika pojednává o různorodé metodice všech standardů a o problematice systematizace standardů.

3 Charakteristika vybraného podniku a jeho vztah ke konceptu trvale udržitelného rozvoje

Cílem této kapitoly je představit vybraný podnikatelský subjekt, vymezit jeho aktivity podporující koncept trvale udržitelného rozvoje v souvislosti s jeho konkrétními pilíři, a celkově tak zhodnotit přístup k tomuto konceptu. Podkladem pro vypracování této kapitoly byly webové stránky společnosti, interní dokumenty, výroční zprávy a ústní sdělení vedoucích pracovníků.

3.1 Představení vybraného podnikatelského subjektu

Obchodní firma: Daiho Czech, s. r. o.

Právní forma: společnost s ručením omezeným

Společnost Daiho Czech s.r.o. (dále jen Daiho) byla založena 25. května 2000 a sídlí na Borských polích v Plzni. Okruh jejího působení je především Evropa. Společnost je dceřinou společností japonské firmy DAIHO INDUSTRIAL CO. LTD., která je jejím majoritním vlastníkem. V roce 2014 společnost odkoupila 100% podíl ve společnosti DAIHO Schenk s.r.o. se sídlem v Liberci. Mezi primární činnosti společnosti Daiho patří tvorba, sestavování, zhotovování, modelování, výroba a prodej dílů, doplňků, vybavení a komponentů z plastových hmot pro všechna průmyslová odvětví. Mezi konkrétní produkty společnosti patří TV díly, klimatizační technika a komponenty přístrojových desek pro automobilový průmysl.

Zásady a politika společnosti

- Vytvořit, implementovat, udržovat a nepřetržitě zlepšovat systém zabezpečování jakosti produktů na základě požadavků normy ISO 9001 a ISO/TS 16949.
- Včas rozpoznat a reagovat na potřeby zákazníka a plně uspokojovat jeho požadavky.
- Zajistit účinnou komunikaci mezi všemi zaměstnanci, která povede ke zvyšování efektivnosti systému řízení jakosti.
- Optimalizovat výrobní procesy, zvyšovat kvalifikaci, schopnosti a dovednosti zaměstnanců k dosažení vyšší produktivity společnosti.

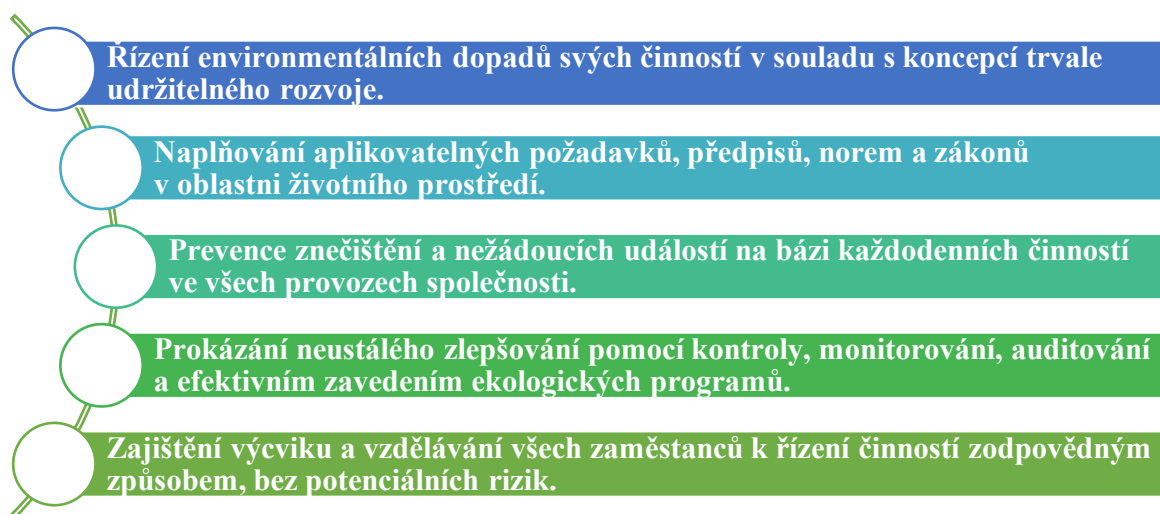
3.2 Aktivity v rámci environmentálního pilíře

Na základě interních dokumentů, interních informací získaných od vedoucích pracovníků a webových stránek, tato kapitola vymezuje aktivity vybraného podniku Daiho, které spadají do environmentálního pilíře. V této kapitole jsou zároveň zachyceny i negativní vlivy v rámci problematiky ŽP.

3.2.1 Environmentální politika společnosti

Jeden z hlavních cílů analyzované společnosti je důraz na šetrný vztah k životnímu prostředí. Pro trvalé zlepšení svých procesů společnost přijala do své politiky systém managementu kvality ISO 9001 a normu ISO 14001 upravující environmentální management. Z důvodu přijetí této normy ISO 14001 měl podnik povinnost stanovit interní environmentální politiku, vymezit činnosti negativně působící na ŽP, pravidelně sledovat zákonné požadavky spadající pod ochranu ŽP, zaručit implementaci těchto požadavků do procesů firmy, vzdělávat zaměstnance v této oblasti a provádět pravidelné měření dopadů a vlivů činností. Dále musí být vypracován seznam potenciálních ekologických havárií vzniklých při činnostech společnosti a v důsledku toho také musí dojít k vytvoření a ověření havarijních plánů. Společnost se dále dobrovolně hlásí k systému EMAS, dle kterého se zavázala ke zveřejňování relevantních environmentálních informací veřejnosti. Environmentální prohlášení pak musí být ověřeno akreditovanou třetí stranou. Uvedený obrázek 9 vymezuje principy a zásady, které si společnost nastavila v rámci environmentální politiky.

Obrázek 9: Zásady environmentální politiky společnosti Daiho Czech s.r.o.

Převzato: Webové stránky společnosti Daiho Czech s.r.o., 2019

V roce 2017 společnost dále přijala normu IATF 16949, která specifikuje celosvětové požadavky na systém managementu jakosti v automobilovém průmyslu. Norma společnosti slouží jako model pro nastavení řídicích procesů a napomáhá k neustálému zlepšování kvality výrobků, zavádění nových výrobků a schvalování výrobků zákazníkem. Na základě dané jakosti tak klade důraz na měřitelnost jejich efektivity a účelnosti včetně jejich měřítek.

V současné době existuje široké spektrum norem ISO zahrnující tisíce standardů napomáhajícím svým uživatelům přispívat k Agendě 2030 a globálním cílům udržitelného rozvoje. Normy ISO vedou díky svému obsahu k naplnění cílů pokrývajících oblast řízení kvality, až po oblast měření skleníkových plynů. Zavedená norma ISO 14001 vlastně přímo souvisí s naplňováním cílů udržitelného rozvoje, jako jsou: cíl č. 6 – Pitná voda a kanalizace; cíl č. 7 – Dostupné a čisté energie; cíl č. 8 – Důstojná práce a ekonomický růst; cíl č. 9 – Průmysl, inovace a infrastruktura; cíl č. 12 – Odpovědná výroba a spotřeba; cíl č. 13 – Klimatická opatření; č. 14 – Život ve vodě a č. 15 – Život na souši. Nepřímo se pak dotýká sociálních témat.

3.2.1.1 Odpadová politika

Stanovení Zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech v roce 1991 předpokládalo předcházení vzniku a samotné redukci odpadů, dále pojednává o způsobech nakládání či uložení a jeho následné kontrole. Analyzovaná společnost dle dostupných informací řádně dodržuje platnou legislativu, dbá na důslednou recyklaci a k nakládání se svým odpadem využívá služeb autorizované společnosti. Na jednotlivých pracovištích se nachází shromaždiště odpadů rozříděné dle druhu odpadu. Všechny jednotlivé shromažďující prostředky splňují předpisy dané požadavky jako je například zajištění ochrany odpadů před povětrnostními a chemickými vlivy. Společnost, zákonem označována jako původce odpadů, je v souladu s předpisy povinna vést průběžnou evidenci o odpadech a způsobech nakládání s nimi. Jelikož se společnost řadí mezi původce odpadů produkující více než padesát 50 kg nebezpečného odpadu a více než 50 kg ostatního odpadu za kalendářní rok, je povinna zasílat každoroční hlášení o produkci odpadů příslušnému úřadu zastřešující životní prostředí a dále Českému statistickému úřadu. Hlášení obsahuje informace o druzích, množství odpadu a způsobech nakládání s nimi.

Při vzniku odpadu dojde k jeho zařazení do relevantní skupiny podle Katalogu odpadů a tento zařazený odpad nesmí být dále uchováván s jiným druhem odpadu. Sběrné nádoby

jsou téměř každý den vyváženy do venkovních prostor, kde se nacházejí velkoobjemové kontejnery přiřazené k jednotlivým druhům odpadů, sloužící pro sběr veškerého odpadu z jednotlivých pracovišť.

Vznikne-li výrobním procesem odpad v podobě papíru, plastu či železa, je tento odpad dále přeprořádán firmám k jeho dalšímu zpracování a následnému užití v jiných výrobních procesech. Výrobním procesem rovněž vzniká směsný odpad obsahující zejména nepovedené produkty, který však není z důvodu časové náročnosti tříděn. Jedná-li se o nebezpečný odpad, společnost ho dle zvláštních právních předpisů balí do speciálně upravených nádob na odpady předcházejícím samovolnému úniku odpadu nebo tvorbě nebezpečných sloučenin. Speciální odpadová nádoba vždy obsahuje označení a identifikační číslo nebezpečného odpadu. Společnost pravidelně platí poplatky za jeho odvoz a následnou likvidaci. Dle ročních statistik se pak jedná o milionové částky, a tak by v nejlepším případě mělo být uvažováno o redukci. Podrobný výčet a zařazení veškerého odpadu vyprodukovaného analyzovanou společností je uveden v kapitole 4.3.2 *Environmentální aspekt*. Zmíněný výčet samozřejmě obsahuje i roční vyčíslení množství v kg vyprodukovaných odpadů.

Odpadní vody a nebezpečné kontaminované látky vyprodukované během výrobního procesu společnost řeší prostřednictvím čističky odpadních vod. Biologicky očištěná voda je pak znovu použita ve výrobě jako užitková voda.

K problematice odpadů a odpadních vod také patří kontrola jejich vlivů na okolí. Kontrolou se dle zvláštních právních předpisů rozumí činnosti odpovědné osoby shromažďující informace o stavu působení odpadů při nakládání s nimi na zdraví zaměstnanců a ŽP. Kontrola vlivu ve společnosti tedy zajišťuje zjištění, vymezení, posouzení a závěrečné vyhodnocení možných vlivů, které jsou následně přiřazeny do relevantní oblasti (např. zákony na ochranu zdraví lidí, pracovní prostředí, bezpečnost práce apod.). V souladu s legislativou společnost shromažďuje informace o původu a technologii vzniku každého druhu odpadu, jeho vlastnostech a nakládání s ním.

3.2.1.2 *Emise do ovzduší*

Za největšího znečišťovatele společnosti lze považovat část výrobní haly, a to lakovnu. V lakovně totiž probíhá lakování jednotlivých vylisovaných plastových dílů nejen pro automobilový průmysl. Další fází výrobního procesu je pak proces sušení, prostřednictvím kterého vylisovaný plastový díl projde pecí za účelem vytvrnutí laku.

Celý tento výrobní proces způsobuje výpary vypouštěné ven do ovzduší přes nainstalované uhlíkové a kapsové filtry ve vzduchotechnice. Uvedené filtry odstraňující škodlivé látky z prostoru lakovny samy uvádějí číselné hodnoty, které představují objem vyvedených škodlivých látek. Čištění filtrů je však vzhledem k údržbě nákladné a vedení firmy schválilo jejich čištění pouze 6x ročně. Měření emisí pak probíhá jednou ročně za pomoci akreditované firmy. Společnost od začátku svého působení byla označena za velký zdroj znečištění. Častějším čištěním uhlíkových a kapsových filtrů sice dojde ke zvýšení nákladů na údržbu, ale povede ke snížení emisních poplatků.

V rámci udržitelnosti chce však společnost přijmout radikální řešení a zajistit postupné snižování emisí. Řešením pro snížení emisí je úplný přechod z užívání ředidlové barvy na barvu vodou ředitelnou, díky které nedochází k tak rozsáhlému znečištění. Na základě tohoto faktu společnost připravuje projekt, jehož záměrem je uvedené snížení množství škodlivých látek do ovzduší - konkrétně se jedná o organické těkavé látky vycházející ze sekce lakovny. Podrobnější rozbor záměru navrženého projektu, jeho plánované výsledky a konečný stav je popsán rovněž v kapitole 4.3.2 *Environmentální aspekt*, která se věnuje návrhu nefinančního reportingu vybrané společnosti.

3.2.1.3 Spotřeba energie

Na základě interních informací přešel podnik z důvodu úspor z vytápění zemním plynem na horkovodní vytápění prostřednictvím objektové předávací stanice. Uvedený systém vytápění slouží k předávání tepla z primárního topného zařízení do okruhu vytápění objektu, pro ohřev vody a další případně jiné technologické okruhy. Níže uvedená tabulka 2 vykazuje hodnoty spotřeby energie v průběhu posledních 3 let.

Tabulka 2: Spotřeba energií společnosti Daiho Czech s.r.o. (GJ)

Spotřebič	Faktor	Spotřeba energie			
		2014	2015	2016	2017
Vytápění (GJ)	Zemní plyn	0	0	0	0
	Elektřina	0	0	0	0
	Cizí zdroje tepla	9 216,03	9 540,00	8 086,30	9 005,80
Ostatní (GJ)	Zemní plyn	299,74	301,30	4 424,80	4 500,00
	Elektřina	25 705,61	25 839,40	32 569,10	33 177,70

Zdroj: Interní dokumenty společnosti Daiho Czech s.r.o., 2014-2017

Zpracovala: Marika Planetová, 2019

V tabulce 2 lze pozorovat, že spotřeba elektrické energie zaujímá největší položku v porovnání s ostatními zdroji. Následující tabulka 3 pak slouží k zachycení vypočteného průměru všech hodnot za uvedené 4 období, tedy období 2014-2017.

Tabulka 3: Průměrná roční spotřeba energií společnosti Daiho Czech s.r.o. za období 2014-2017

Paliva a energie	Jednotka	Množství	Přepočet na MWh. rok ⁻¹	Roční průměrné náklady (tis. Kč)
Elektrina	GJ	30 528,77	8 480,21	18 225,57
Teplo	GJ	8 877,33	2 465,93	3 315,58
Zemní plyn	MWh	854,27	854,27	1 166,96
Jiné plyny	MWh	-	-	-
Hnědé uhlí	t	-	-	-
Černé uhlí	t	-	-	-
Koks	t	-	-	-
Druhotné zdroje	GJ	-	-	-
Obnovitelné zdroje	GJ/MWh	-	-	-
Celkem spotřeba paliv a energie		40 260,37	11 800,41	22 708,10

Zdroj: Vlastní zpracování, 2019, dle interních dokumentů společnosti Daiho Czech s.r.o., 2014-2017

Pro výpočet průměrných ročních nákladů byla sestavena pomocná tabulka 4 vyčísující průměr cen za uvedená 3 období a jejich následný celkový průměr.

Tabulka 4: Průměrné ceny energií vypočítané za období 2014-2017

Cena za jednotku elektriny	597,00	Kč/GJ
Cena za jednotku pevných paliv	373,49	Kč/GJ
Cena za jednotku zemního plynu	379,48	Kč/GJ

Zdroj: Vlastní zpracování, 2019, dle interních dokumentů společnosti Daiho Czech s.r.o., 2014-2017

Z předchozích tabulek lze dojít k závěru, že náklady na topný systém zaujímají 14,6 % z celkové částky průměrných nákladů za energii. Celkem 80,26 % celkových ročních průměrných nákladů představují pouze náklady na spotřebu elektrické energie. Mezi nejvýznamnější spotřebiče elektrické energie patří výrobní technologie tvořené především vstřikolisy, šroubovými kompresory a v neposlední řadě rovněž vzduchotechnické jednotky a osvětlení. Zemní plyn, jehož náklady tvoří pouze 5,13 % celkových průměrných nákladů, podnik používá zejména na chod technologií.

Jako největší potíž z hlediska vysoké spotřeby energie se dle interních informací jeví zastaralý systém měření a regulace. Ve výrobní hale lze teplotu regulovat pomocí manuálního ovládání bez možnosti nastavení (zpětné vazby) požadované teploty vytápěného prostoru. Problematický je také typ řídicích jednotek měření a regulace, které v případě poruchy nebude možné nahradit, jelikož tento typ není běžně k dostání na trhu. Nemožnost náhrady pak může zapříčinit dlouhodobou prodlevu zahrnující také čas

na návrh nového softwaru, což může ohrozit plynulý chod lakovny. Dle interních informací také dochází k úniku tepla skrz starou střechu výrobní haly, tudíž by měl být projednán návrh o výměně střešní krytiny.

Co se týče topného systému v analyzované společnosti, hlavní problém spočívá v přetápění výrobní haly v topné sezóně. Tento problém z velké části také podporuje neochota zaměstnanců chovat se šetrně k energetickým zdrojům (např. důsledně zavírat všechny venkovní dveře). S tím také úzce souvisí systém vzduchotechniky výrobní haly, která je odvětrávána prostřednictvím právě zmíněných venkovních dveří. Bezmyšlenkovité a nesystematické otevírání dveří se může negativně projevit zbytečným ochlazováním či nedostatečným přísunem čerstvého vzduchu. Obdobný problém se jeví v systému vzduchotechniky v lakovně. Špatné nastavení ventilace orientuje výdechy vzduchu směrem dolů na pracující zaměstnance u výrobních linek, kteří pak cítí potřebu vyšší teploty. Tělesa ventilace by tedy měla být nastavena do prostoru, aby nebylo vyžadováno zvýšení intenzity teploty v prostoru lakovny.

3.2.2 Zhodnocení přístupu společnosti v oblasti environmentálního pilíře

Jak bylo v předešlé kapitole uvedeno, společnost byla na začátku své činnosti označena jako velký znečišťovatel a dle tohoto zjištění se také odvíjely různé poplatky. Zde je nutné říci, že ač se podnik zatím neangažuje v mnoha aktivitách směřujících k podpoře ŽP, lze vyzdvihnout několik aktivit, které vyvracejí lhostejné chování podniku. Díky důslednému dodržování třídění odpadů dochází k naplnění hned několika globálních cílů SDGs. V první řadě jde o naplnění cíle č. 9 – Průmysl, inovace a infrastruktura, cíle č. 14 – Život ve vodě a cíle č. 15 – Život na souši. Z důvodu využití moderních metod při výrobě, předcházejících vzniku odpadu lze společnost označit jako podnik, který není orientován pouze na výrobu a následný zisk. Další fakt potvrzující kladný vztah k ŽP a v zásadě naplnění cíle č. 14 – Život ve vodě, je pořízení samotné čističky odpadních vod, která díky své funkci odpadní vodu předčišťuje a biologicky čistí. Biologicky očištěná voda je pak znovu zužitkována ve výrobě v podobě užitkové vody. Dle dostupných informací by v tomto ohledu chtěla společnost postoupit dále, proto v následujících letech chystá koupi biofiltru, jež slouží k čištění povrchových ploch v blízkosti závodu. Výrobní haly skupiny Daiho zaujímají plochu o velikosti 1 000 hektarů vždy v místě průmyslových zón, a tak zde nebyl zaznamenán žádný negativní vliv např. na ohrožené druhy rostlin. Podnik si je vědom omezenosti plochy, díky čemuž je výrobní hala využívána i jako vícepodlažní

prostor, využívaný pro konkrétní pracoviště. Mezi další fakt potvrzující ochotu společnosti podílet se na minimalizaci negativních vlivů ŽP je přijetí normy ISO 14001. Přijatá norma přímo souvisí s několika SDGs, konkrétně se jedná o tyto globální cíle: cíl č. 6 – Pitná voda, kanalizace, cíl č. 7 – Dostupné a čisté energie, cíl č. 8 – Důstojná práce a ekonomický růst, cíl č. 9 – Průmysl, inovace a infrastruktura, č. 12 – Odpovědná výroba a spotřeba, cíl č. Klimatické opatření, a stejně jako problematika odpadů se přímo dotýká cíle č. 14 – Život ve vodě a cíle č. 15 – Život na souši.

Ke snížení vysoké spotřeby energie společnost dojde v případě systematické optimalizace topných systémů, klimatizací a systému vzduchotechniky. Dalším krokem by mohla být výroba elektrické energie z obnovitelných zdrojů, jako je např. biomasa, a elektrická energie získaná za pomoci solárních panelů.

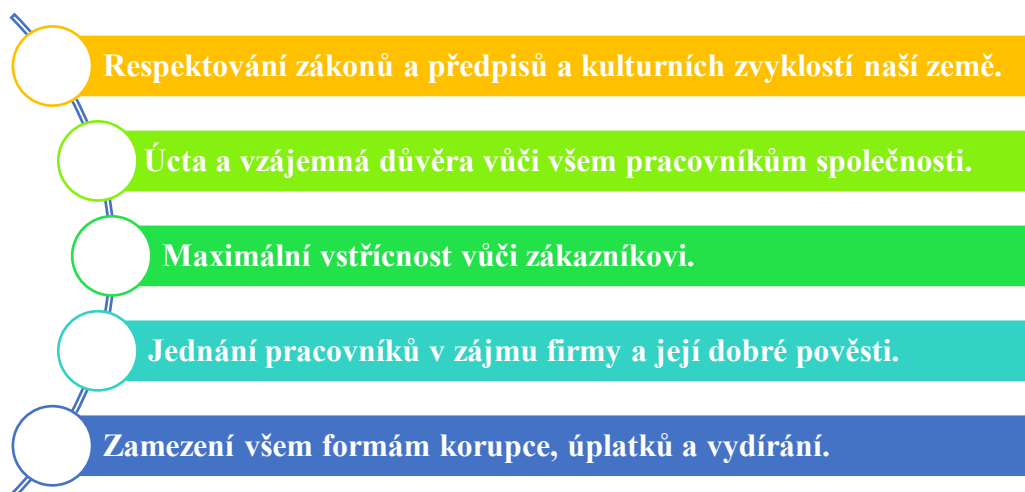
3.3 Aktivity v rámci sociálního pilíře

Stejně jako u předešlého pilíře, informace v rámci sociální sféry byly zjišťovány prostřednictvím analýzy interních dokumentů a zejména také prostřednictvím osobních rozhovorů s vedoucími pracovníky personálního a účetního oddělení.

3.3.1 Politika společenské odpovědnosti

Společnost Daiho vnímá společenskou odpovědnost jako klíčovou úlohu v rámci své podnikatelské činnosti a stanovila si tak i vlastní politiku. Stanovená politika je primárně zaměřená na respektování zákonů a předpisů, důraz na úctu a respekt vůči všem zaměstnancům, na jednání zaměstnanců v zájmu firmy a její dobré pověsti a na zamezení veškerým formám korupce. Z tohoto důvodu byla politika společenské odpovědnosti, jindy také pojednávající o ochraně ŽP, zařazena do záležitostí sociálního pilíře.

Obrázek 10: Politika společenské odpovědnosti společnosti Daiho Czech s.r.o.

Převzato: Webové stránky společnosti Daiho Czech s.r.o., 2019

Pro podporu aktivit spadajících do společenské odpovědnosti jako takové, má společnost v plánu vybudovat svůj vlastní CSR tým, který by měl v kompetenci zastřešovat veškeré činnosti spadající do této oblasti. Tento krok však není jednoduchý a společnost musí provést spoustu důležitých úkonů, jako je například:

- Identifikace legislativních požadavků,
- zapojení a konzultace s klíčovými stakeholdery,
- získání podpory managementu a zaměstnanců,
- tvorba soupisu navržených CSR akcí,
- rozhodnutí o směru a přístupu vybraných oblastí,
- tvorba integrované rozhodovací CSR struktury spolu s CSR podnikatelským plánem,
- provedení CSR školení,
- nastavení měřitelných cílů, výkonnostních ukazatelů a jejich následný reporting,
- identifikace příležitostí ke zlepšení.

Po splnění všech jednotlivých úkonů se firma může začít soustředit na vytvoření CSR strategie, která bude úspěšná pouze za předpokladu podpory ze strany managementu i ze strany zaměstnanců. Společnost také musí provést rozhodnutí, zda přijme spíše opatrnější přístup k CSR spočívající v pomalém a postupném rozvoji, či jestli zvolí spíše

dynamičtější přístup rozvoje CSR. V každém případě musí zvolený přístup navazovat na podnikové cíle a na současnou situaci společnosti.⁷

Doposud prováděné činnosti v oblasti CSR se sice dotýkají plnění SDGs, ale nedochází k jejich úplnému plnění. Zavedení CSR strategie a její následné realizace povede v několika případech k reálnému plnění stanovených globálních cílů. Konkrétní cíle jsou vymezeny v podkapitole 3.3.5. *Zhodnocení přístupu společnosti v oblasti sociálního pilíře.*

3.3.2 Motivační program a vzdělávání

Společnost od roku 2017 zcela zásadně změnila svůj motivační benefitový program pro zaměstnance. K tomuto kroku je vedla vysoká fluktuace zaměstnanců, a tak bylo třeba zavést nové motivační prostředky pro udržení stávajících zaměstnanců. Mezi dosavadní benefity či bonusy společnosti patří:

- Příspěvek na narození dítěte.
- příspěvek na závodní stravování,
- pracovní výročí,
- benefitové body na volnočasové aktivity.

Vyčíslení nákladů na uvedené motivační prostředky se nachází v kapitole 4.3.3. *Sociální aspekt*, v rámci reportování nefinančních, konkrétně sociálně zaměřených informací.

V rámci rozšiřování a zkvalitnění kvalifikace se zaměstnanci společnosti pravidelně účastní různorodých školení, či vzdělávacích programů. Školením se rozumí buď zákonem dané školení, nebo rozvojové školení, které je nad rámec zákona, a je tedy společností ve většině případů pravidelně financováno. Mezi zákonem dané školení, které je poctivě dodržováno, patří: bezpečnost a ochrana zdraví při práci, požární ochrana, bezpečnost práce ve výškách, řízení vysokozdvihných vozíků, obsluha vysokozdvihných vozíků, obsluha technologií, svařování a řízení služebních motorových vozidel. Některá z uvedených školení vyžadují absolvování ihned při prvotním příchodu nového zaměstnance do zaměstnání a poté následuje jeho pravidelné opakování. Co se týká rozvojových školení a vzdělávání, společnost ve většině případů financuje tyto kurzy:

⁷ Zdroj: Kašparová, K., & Kunz, V. (2013). *Moderní přístupy ke společenské odpovědnosti firem a CSR reportování*. Praha: Grada Publishing.

Metrologie, FMEA, kurz Inženýr kvality, VDA, GDPR, Mzdové účetnictví, Zákoník práce a informační systém SAP. Státem dotované zaměstnanecké vzdělávání je pod záštitou Úřadu práce a prostřednictvím projektu POVEZ (Podpora odborného vzdělávání zaměstnanců), který nabízí spoustu různorodých kurzů. Při tomto školení je přítomno vždy nejvíce zaměstnanců společnosti, kteří se pravidelně zúčastňují zejména technických kurzů. Detailní počty zúčastněných zaměstnanců jednotlivých školení či kurzů za období 2015-2018 lze nalézt v kapitole 4.3.3. *Sociální aspekt*, jako součást nefinanční zprávy.

3.3.3 Rovné příležitosti

Společnost Daiho je mezinárodní společností, jež preferuje rovnost z hlediska pohlaví i národnostních menšin. Vezme-li se v potaz hledisko pohlaví, společnost rozhodně nevybírám zaměstnance dle uvedeného faktoru, nýbrž dle dosažené kvalifikace. Na základě interních dokumentů se mezi agenturními zaměstnanci pohybuje o 1/3 žen více než mužů. Důvodem je samozřejmě lehčí manuální práce v oblasti výroby, ale také snaha o rovnoměrné pracovní příležitosti pro všechny. U kmenových zaměstnanců je tomu podobně a nejenom na řadových pozicích, ale i na pozicích ve vedení společnosti. Přesné počty zaměstnanců rozdělených dle pohlaví za předchozí 4 období se nachází rovněž v kapitole 4.3.3. *Sociální aspekt*.

Pro podporu odstranění rasismu a diskriminace bylo již ve společnosti od samotného začátku činnosti firmy přijato několik desítek zaměstnanců pocházejících z národnostních menšin. Jedná se zejména o agenturní zaměstnance z Ukrajiny, Polska, Ruska, Slovenska a v poslední době přibyly do týmu i posily z Vietnamu. Konečný počet všech zahraničních pracovníků je téměř polovina celkového součtu všech agenturních zaměstnanců.

3.3.4 Ostatní aktivity

Jelikož se jedná o japonskou firmu, kterou lze specifikovat na základě konzervativního stylu vedení, lze také vyzdvihnout snahu o vzájemné propojení výrazně odlišných kultur. Společnost pořádá několik společenských akcí během roku, kde jsou samozřejmě přítomni i pracovníci japonského managementu. Největší událostí je tzv. Daiho maraton, kde vybraní účastníci zastupující všechna oddělení závodí v běhu na štafety s ostatními zaměstnanci a v případě výhry mají pak možnost vycestovat do země, kde má společnost

Daiho své kořeny, tedy do Japonska. V Japonsku se pak koná finální závod v běhu vítězných týmů všech dceřiných společností skupiny Daiho.

Společnost pro podporu zaměstnaneckých vztahů na pracovišti pořádá každé pondělí společný meeting, kde se schází všichni kmenoví zaměstnanci. Podstatou pravidelných meetingů je znovu připomenutí mise společnosti, tedy účelu, za kterým realizuje svoji podnikatelskou činnost. V tomto ohledu samozřejmě není opomíjen důraz na kladný vztah k životnímu prostředí a sociální odpovědnost. Další specifickou aktivitou je pak hromadné vyřčení 5 pravidel (5s), jež spadají do managementu výroby a vedou k zavedení štíhlé, čisté a přehledné výroby. Japonská pravidla 5s a jejich význam vypadají následovně:

1. *Seiri* – Rozděl – Projít a zkontrolovat pracoviště a vytřídit nepotřebné položky.
2. *Seiton* – Setříd' - Označení položek z výroby konkrétním číslem či srozumitelným názvem.
3. *Seiso* – Uspořádej - Logické uspořádání položek, používaných při výrobě podle toho, jak následují v postupném procesu výroby.
4. *Seiketsu* – Zdokumentuj – Zdokumentovat a standardizovat veškeré postupy.
5. *Shitsuke* – Dodržuj - Systematizovat a dodržovat zavedené postupy, plány a celkový pořádek na pracovišti.

Uvedenými pravidly se řídí všichni kmenoví zaměstnanci a díky tomu se předejde vzniku nepořádku na pracovišti, zpřehlední se veškeré používané položky ve výrobě, zkompletují se podklady bez zbytečného zdržení a vyjasní se posloupnosti pracovních postupů.

3.3.5 Zhodnocení přístupu společnosti v oblasti sociálního pilíře

Celkový dojem při hodnocení vztahu analyzované společnosti ke konceptu udržitelného rozvoje, v tomto případě vztahu k sociální oblasti lze označit jako dostačující. Firma díky mezinárodním kořenům poskytuje volná pracovní místa i zde žijícím národnostním menšinám, kteří zastávají práci především operátorů výrobních linek. Dalším faktem, přispívajícím ke globálnímu cíli č. 10 – Méně nerovností, je téměř stejný poměr mužů a žen, jakožto zaměstnanců společnosti. Zastoupení žen se objevuje nejenom na řadových pozicích, ale i na postech členů vedení. Tato skutečnost přispívá i k naplnění cíle č. 5 – Rovnost mužů a žen.

Díky poctivému plnění pravidelných zákonných školení a dodatečnému vzdělávání zaměstnanců, které přispívá k vyšší kvalifikaci a efektivnosti pracovních činností, společnost přispívá ke globálnímu cíli č. 4 – Kvalitní vzdělání. Zde je ovšem třeba zmínit, že společnost využívá především dotovaných školení pod záštitou Úřadu práce a projektu POVEZ pro podporu odbornosti zaměstnanců. Společnost by tak rozhodně měla vyčlenit další finanční prostředky pro financování dalších vzdělávacích programů pro kmenové zaměstnance. Doposud se financovaného školení podporující rozvoj zaměstnanců nezúčastnilo příliš mnoho zaměstnanců, a tak i tuto skutečnost je nutné optimalizovat, a poskytnout tak více příležitostí pro rozvoj všech zaměstnanců.

Pro koordinaci aktivit konceptu udržitelného rozvoje firma delegovala činnost na 1 zaměstnance. Tento zaměstnanec má ale v popisu práce koordinovat a monitorovat pouze činnosti spojené s oblastí ŽP. Budoucím plánem společnosti je vytvoření tzv. CSR týmu, který by řídil veškeré procesy spojené s aktivitami podporující zmíněný koncept udržitelnosti. Na základě této skutečnosti by vznikl řídicí orgán zastoupený interním i externím výborem pro udržitelnost. Interní výbor by měl v kompetenci harmonizovat procesy a rozvojovou strategii podniku s tématem udržitelnosti. V interním výboru by měl jistě mít své místo člen managementu, jak japonského, tak i českého, který by se postaral o neustálý vývoj strategie v souladu se záležitostmi 3 pilířů udržitelnosti. Externími výbory se rozumí orgány poskytující nezávislé poradenství ve všech oblastech pilířů udržitelnosti. Funkce by pak spočívala v pravidelných schůzkách všech odpovědných osob.

Pokud by společnost chtěla být vnímána jako společnost s prioritou podpory politiky CSR, určitě by se měla zaměřit na více aktivit dobrovolného charakteru a na spolupráci s neziskovým sektorem. Příkladem jí mohou být ostatní společnosti, které se dobrovolně zúčastňují projektů na podporu dětí, sociálně slabých, žen v tísní apod. Další možností je samozřejmě charita, tedy věnování finančních prostředků konkrétním organizacím.

Průlomovým okamžikem ke splnění celkového přístupu ke konceptu udržitelného rozvoje je umírnění konzervativního stylu vedení, jehož strnulost, nepružná reakce a averze k riziku se odráží ve veškerých rozhodovacích procesech společnosti. Společnost prozatím dává přednost již zavedeným procesům a klade důraz na již zaběhlý styl fungování přinášející jistotu.

Jak bylo dříve uvedeno, společnost přijala v rámci zlepšení svých procesů do své politiky systém řízení kvality, který je zastřešen normou ISO 9001 a normou ISO 14001, upravující environmentální management. Pro další zkvalitnění procesu by společnost měla přijmout normu ISO 26000, na základě které lze dojít k efektivnější výkonnosti v oblasti sociální odpovědnosti. Následující podkapitoly se podrobněji věnují této problematice, stanovují argumenty pro přijetí uvedené normy a popisují jednotlivé kroky její implementace v rámci podnikových procesů.

3.3.6 Argumenty k přijetí normy ISO 26000

Kapitola 2.5.4. ISO 26000 definuje normu ISO 26000 (dále jen norma) z teoretického hlediska jako standard, spadající do konceptu trvale udržitelného rozvoje a svým obsahem tak napomáhá podnikům přispívat k plnění globální cílů. Lze říci, že se jedná vlastně o návod pro trvalou udržitelnost, který je odrazem osvědčených postupů a odborných znalostí organizací pocházející z průmyslového odvětví. Norma klade důraz zejména na význam výsledků a zlepšení výkonnosti v oblasti sociální odpovědnosti. Následující schéma představuje holistický přístup zahrnující 7 kroků sloužících jako odrazový kámen pro implementaci samotné normy ISO 26000 do podnikového procesu.

Obrázek 11: Holistické pojetí normy ISO 26000

Zdroj: Zdražilová, 2011
Zpracovala: Marika Planetová, 2019

Na uvedeném schématu by společnost měla věnovat pozornost 7 uvedeným oblastem pro splnění požadavků normy a zároveň tím přispět k naplnění SDGs. Na dalším

schématu je možné shledat tipy, jak mohou společnosti začít se zavedením normy spolu s tématem udržitelného rozvoje do své podnikatelské činnosti.

Obrázek 12: Základní kroky implementace ISO 26000

Zdroj: Zadražilová, 2011

Zpracovala: Marika Planetová, 2019

Spolu se zavedením normy se podnik přiblíží k naplnění hned několika globálních cílů:

Cíl č. 1 - Konec chudoby - Ustanovení upravující normu uvádí, že by společnost při vyplácení mezd měla brát v úvahu potřeby a náklady na životní minimum zaměstnance a jeho rodiny, obecnou úroveň mezd v zemi a relativní životní úroveň ostatních sociálních skupin. Analyzovaná společnost se své zaměstnance snaží s ohledem na svou finanční výkonnost hodnotit spravedlivě. Podnik však nereaguje na současné dění na trhu práce a některé pracovní pozice jsou tak podhodnoceny. Vzhledem k vysoké fluktuaci zaměstnanců z úseku výroby, by pak firma měla přemýšlet i nad zvýšením hodinové sazby pro tyto pracovníky. Firma jako opatření pro udržení zaměstnanců prozatím zavedla nový benefitový program, jehož přijetí přineslo zaměstnancům peněžní prostředky na kulturní a zdravotnické potřeby.

Cíl č. 3 - Zdraví a kvalitní život - Článek upravující hlavní téma „Lidská práva“ doporučuje, aby společnost v rámci své činnosti zvažila podporu zaměstnanců v oblasti celoživotního vzdělávání a jejich samotného rozvoje. Pro společnost by to v tomto ohledu znamenalo začít podporovat aktivity podporující osobní rozvoj zaměstnanců. Kromě zákonných školení a některých dalších rozvojových školení, by společnost měla investovat další finanční prostředky na tyto aktivity, a poskytnout tak možnost rozvoje všem kmenovým zaměstnancům, ne pouze těm vybraným.

Cíl č. 6 - Pitná voda, kanalizace – V oblasti „Spotřebitelských záležitostí“ norma uvádí potřebu řešit ochranná opatření v rámci ŽP, efektivní využití materiálu, energie, vody a klade důraz na správnou likvidaci obalů a odpadů. Vzhledem k přijetí normy ISO 14001 lze říci, že je tento cíl alespoň z části naplňován. Tuto skutečnost ještě potvrzuje zodpovědné nakládání s odpady a jejich následná likvidace nebo prodej. Na druhé straně by měla společnost zvážit spotřebu energie, která představuje velkou položku v celkových nákladech.

Cíl č. 8 - Důstojná práce a ekonomický růst – Norma v tomto pohledu klade důraz na vyvinutí či prohloubení vztahů nejen se zaměstnanci, ale i se zainteresovanými stranami prostřednictvím předcházení diskriminace, transparentnosti informací, podpory dostačujících životních podmínek a aktualizace smluv s dodavateli či odběrateli. Dle interních informací společnost udržuje trvalý kontakt se zainteresovanými subjekty prostřednictvím osobních schůzek, kde jsou pravidelně řešena relevantní témata. Co se týká tématu diskriminace, společnost poskytuje pracovní příležitost i zahraničním zaměstnancům, působících především v oblasti výroby. Jedinou překážkou zahraničního pracovníka může být jazyková bariéra – je zde však samozřejmě možnost komunikace v angličtině. K naplnění cíle by se společnost měla zaměřit rovněž na vztahy mezi svými zaměstnanci. Častějším zorganizováním společenských událostí by bylo zajištěno postupné prohloubení vztahů mezi stávajícími zaměstnanci, přispívající k lepší pracovní atmosféře, která by v konečném důsledku mohla vést k vyšší pracovní efektivitě.

Cíl č. 12 – Odpovědná výroba a spotřeba – K naplnění tohoto cíle norma uvádí, aby společnost při komunikaci se spotřebiteli uváděla úplné, přesné a srozumitelné informace o svých výrobcích. V tomto ohledu se analyzovaná společnost snaží být dostatečně transparentní.

3.4 Aktivita v rámci ekonomického pilíře

Do aktivit na podporu ekonomického pilíře lze zařadit hned několik relevantních oblastí. Je jím například téma transparentnosti informací jako celku, pozitivní vztahy s investory, zákazníky, dodavateli a dalšími obchodními partnery. Lze sem také zařadit informace pojednávající o dopadu činnosti na regionální úroveň, čímž se rozumí například spolupráce s místními dodavateli či investory, rozvoj zaměstnanosti či boj proti korupci. Dalším tématem spadajícím pod uvedený pilíř je dodržování zásad etického chování

ke všem zúčastněným stranám, ochrana osobních údajů a závazek k ochraně hospodářské soutěže.

3.4.1 Spolupráce s místními dodavateli a odběrateli

Společnost v rámci dodavatelsko-odběratelského řetězce spolupracuje výhradně s dodavateli a odběrateli, jejichž záměry jsou v souladu s veškerými zákony, etickými zásadami a s cílem dodržet obecné cíle udržitelnosti ve smyslu minimalizace negativních dopadů na ŽP a společnost. U každého dodavatele se potom očekává již zavedený systém environmentálního řízení, aktivní zamezování tvorbě odpadů a podpora recyklace. Spolupráce s potenciálními dodavateli či odběrateli je předem prověřována a hodnocen je i možný dopad nové spolupráce. Společnost klade velký důraz na transparentnost při procesu výběru, srozumitelný obsah všem zainteresovaným stranám a není zde akceptována žádná forma korupce či úplatkářství. Každý dodavatel a odběratel je v rámci již uzavřené spolupráce hodnocen na základě kvality vyráběných produktů, nastavených cen, včasnosti dodávek a rovněž dle vstřícnosti řešit případné operativní komplikace či neshody.

V souladu s cíli udržitelného rozvoje lze vyzdvihnout spolupráci s výhradně místními dodavateli. Je nutno zmínit, že za místního dodavatele je zde považován takový dodavatel, jehož výrobní závod se nachází na území ČR. Dle interních dokumentů společnost vynaložila okolo 24 675 000 mil. Kč na nákup materiálu od místního dodavatele, což představuje 72 % celkového nakoupeného materiálu. Co se týká spolupráce s místními odběrateli, společnost tento rok utřžila téměř 700 000 000 mil. Kč za prodej vlastních výrobků a zboží. Přesné vyčíslení těchto hodnot za dané sledované období lze nalézt v kapitole *4.2 Profil organizace*.

I přesto, že společnost spolupracuje výhradně s místními odběrateli, existuje zde 1 konkrétní riziko. Společnost totiž prodává většinu své produkce pouze 1 odběrateli, který je označen jako hlavní a v případě jeho výpadku může dojít k celkovému ohrožení chodu výroby. Společnost by tedy měla dozajista navázat spolupráci s více odběrateli a uvedené riziko snížit.

Pro podporu konceptu udržitelnosti v dodavatelských vztazích lze zavést při procesu výběru nového dodavatele systém dotazníků. Dotazník by bylo povinné vyplnit před započítáním spolupráce, jelikož podniku poskytne důležité informace o potenciálním dodavateli. Zkonstruovaný dotazník by měl vypovídat o těchto skutečnostech:

- Obchodní jméno, sídlo, IČO, webové stránky potenciálního dodavatele,
- klíčové osoby, kontaktní osoby, předmět činnosti, datum zápisu do OR, příbuzné organizace, pobočky,
- finanční informace – obrat, dlužní poměr, kapitálové investice,
- certifikace – systém kvality, ŽP, bezpečnost a ochrana zdraví, systém měření a hodnocení dopadů na ŽP, environmentální audit,
- ochota zúčastnit se případných auditů,
- etický kodex, způsob zabezpečení dat, ochrana osobních údajů,
- způsob nakládání s odpady, existence oddělení výzkumu a vývoje,
- klíčové vývojové trendy, strategie, obsluhované trhy, hlavní zákazníci,
- pojistné krytí, apod.

Stálý rozvoj konceptu udržitelnosti v dodavatelských vztazích, spolu s klasickými prioritami, jako je kvalita dodávaného materiálu a služeb, nastavení cen, čas dodání a vstřícnosti při jednání, v podstatě umožňuje společnosti minimalizovat možná rizika plynoucí z existující či nově uzavřené spolupráce. Získané odpovědi z dotazníku umožní podniku nahlédnout do ne běžně přístupného souhrnu informací, na základě kterého se rozhodne, zda nového dodavatele vybrat, či nikoliv.

3.4.2 Spolupráce se zainteresovanými stranami

V zájmu udržitelnosti společnost udržuje trvalý kontakt se všemi svými zainteresovanými stranami, snaží se pochopit jejich hlavní potřeby, zájmy a také očekávání. Trvalý kontakt je udržován prostřednictvím pravidelných osobních setkání, či rozhovorů, na základě kterých pak společnost lépe formuluje jejich konkrétní požadavky. Pro získání zpětné vazby od zainteresovaných stran společnost provádí pravidelné a systematické průzkumy pro získání kvantifikovaných dat, podávající informace o názorech či postojích k různorodým činnostem firmy z pohledu stakeholderů. Mezi zmíněné zainteresované strany společnosti patří zejména: zaměstnanci, dodavatelé, odběratelé, investoři, představitelé státní správy a média. Výčtu významných zainteresovaných subjektů, řešených témat v rámci setkání, způsob komunikace a její četnosti, se podrobněji věnuje kapitola *4.4 Zapojení zainteresovaných stran*, jež je jednou z hlavních oblastí vymezenou obsahem standardu G4.

3.4.3 Ostatní aktivity

Mezi další klíčové oblasti v rámci ekonomického pilíře lze zařadit téma etiky. Předpokladem konceptu udržitelného rozvoje je dobrovolné přijetí a dodržení relevantních závazků či norem. Společnost dodržuje příslušné právní předpisy, zákony, své interní předpisy a zásady etiky. Z pohledu etiky společnost dbá na mezilidské vztahy nejen mezi zaměstnanci na pracovišti, ale také mimo firmu. Podkladem pro etické chování jsou společností vydané zásady, s nimiž se všichni zaměstnanci ve společnosti musí obeznámit a následně se jimi řídit. První zásadou je tvrzení, že zákazník a jeho potřeby jsou vždy na prvním místě. Mezi další zásady se řadí profesionalita, loajalita, vzájemný respekt, společenská odpovědnost a dodržování veškerých právních předpisů.

S aktuálním tématem ochrany osobních údajů se společnost rovněž potýká na dostatečné úrovni. Zprvu byly externě proškoleni pracovníci personálního oddělení, kteří pak následně své znalosti předali všem zbylým zaměstnancům. Ochrana osobních údajů se stala součástí interních předpisů, na základě kterých teď dochází k omezení využívání všech údajů, na využití pouze těch potřebných. Ve společnosti je zajištěno transparentní zacházení s těmito údaji, je postupováno v souladu s právem jednotlivce na informace, správu údajů, podání potenciální stížnosti nebo konečné vymazání dat. V posledních letech zatím společnost neeviduje žádné stížnosti v oblasti ochrany osobních údajů.

3.4.4 Zhodnocení přístupu společnosti v oblasti ekonomického pilíře

V rámci aktivit spadajících pod tento pilíř nelze společnosti nic vytknout. Společnost skutečně poctivě dodržuje příslušné právní předpisy, klade důraz na etické chování mezi zaměstnanci, trvale udržuje pravidelný kontakt se všemi zainteresovanými subjekty a zajišťuje transparentnost všech publikovaných informací.

Společnost díky veškerým aktivitám inklinuje k naplnění mnoha globálních cílů. Může se jednat například o cíl č. 1 – Konec chudoby, kde je plnění spatřováno v poskytnutí mnoha pracovních příležitostí převážně obyvatelům ČR. Díky spolupráci s lokálními dodavateli pak dochází k plnění cíle č. 8 – Důstojná práce a ekonomický růst. Tento cíl také samozřejmě přispívá k poskytování většího množství pracovních příležitostí pro potenciální zaměstnance a souvisí, tak i s cílem č. 1 – Konec chudoby.

Co se týče dodavatelských vztahů v souvislosti s konceptem trvale udržitelného rozvoje, autorka společnosti doporučuje zavést systém dotazníků. Systém dotazníků dokáže

identifikovat přístup potenciálních dodavatelů k udržitelnosti a společnost tím pádem předejde spolupráci s nevhodným dodavatelem.

V souvislosti se závazkem na ochranu hospodářské soutěže, by společnost v blízké době mohla zavést počítačový kurz, či prezentační školení v rámci firmy, se zaměřením na zásady antimonopolní politiky a ochrany hospodářské soutěže. Uvedený kurz by byl v krátkém časovém horizontu povinný pro všechny kmenové zaměstnance. Příslušní zaměstnanci by se seznámili se základními pravidly zmíněného závazku, upravující například tyto pravidla: zákaz pro uzavření dohody s konkurenty podniku o nastavení cen a kapacit, zákaz uzavírání dohod s obchodními partnery nebo třetími stranami o vzdání se konkurenčního boje nebo smlouvy o rozdělení zákazníků. Samozřejmostí je potom zákaz upřednostňování či vylučování smluvních partnerů.

4 Současný stav nefinančního reportingu analyzované společnosti

Proces nefinančního reportingu, neboli činnost vykazování zpráv o udržitelnosti představuje základní krok společností k udržitelné globální ekonomice. Nefinanční vykazování je při splnění několika podmínek uvedených v kapitole 2.2 *Reporting trvale udržitelného rozvoje*, pro některé podniky povinné. Společnost Daiho však sama o sobě nesplňuje podmínku počtu zaměstnanců a dosaženého obrátu. Vezme-li se však v potaz mateřská společnost Daiho Industrial Co., Ltd. a její dceřiné společnosti, všechny tyto podmínky vymezené Směrnicí 2014/95/EU jsou splněny, a nefinanční report by tak měl být pravidelně vykazován. Z veškerých dokumentů poskytnutých společností je však dostupná pouze japonská verze naskenovaného nefinančního reportu, obsahující zaměření na environmentální část. Vzhledem k délce vykázaného reportu lze konstatovat nedostatečnost vykázaných informací v rámci udržitelnosti, a tak následující kapitola obsahuje návrh představující nový a rozšířený koncept nefinančního reportu. Je nutné podotknout, že navržený nefinanční report se vzhledem k rozsáhlému počtu poboček společnosti Daiho Industrial Co., Ltd. věnuje pouze české dceřiné společnosti Daiho Czech s.r.o. K vypracování návrhu nefinančního reportu byly využity interní dokumenty společnosti Daiho, jako jsou např. výroční zprávy z roku 2014-2017. Vzhledem k tomu, že hospodářský rok 2018 končí 31. března 2019, není stále k dispozici výroční zpráva z tohoto období. Některé indikátory pro rok 2018 však již bylo možné vyčíslit, např. počty zaměstnanců na jednotlivých školeních a národnostní složení všech zaměstnanců.

4.1 Obsah zveřejňovaných informací

Informace nefinančního charakteru společnost uvede buď ve formě „Zprávy o udržitelnosti“, anebo je zahrne do obsahu každoročně publikované výroční zprávy. Rozsah a způsob publikování nefinanční zprávy je v obou případech stejný, jelikož „Zpráva o udržitelnosti“ se publikuje spolu s výroční zprávou na konci účetního období. Jak bylo v předchozí kapitole uvedeno, Směrnice 2014/95/EU svou podstatou neurčuje, jaká metodika má být při vyhotovení reportu využita, a tak poskytuje všem společnostem značnou flexibilitu ve způsobu vypracování. Společnosti se mohou inspirovat mezinárodně uznávanými metodikami iniciovanými například organizací GRI a UN Global Compact, nebo mají možnost zavést svůj vlastní systém zveřejňování

nefinančních informací. Zavedení vlastního systému však ve své podstatě skrývá mnoho úsilí, komplikací a nákladů, což by pro společnost Daiho znamenalo velké břemeno. Autorkou navržená metodika je inspirována systémem nefinančního reportování na základě mezinárodního standardu G4, vytvořeným organizací GRI. Společnost si pro nefinanční reporting dále zvolí úroveň zveřejňovaných informací „Core“, tedy verzi stručnější s využitím pouze základních indikátorů. Teoretické vymezení veškerých poznatků v souvislosti plnění požadavků tohoto standardu lze nalézt v kapitole 2.5.1 *Global Reporting Initiative*. Praktický průvodce standardu G4 uvádí hlavní body struktury nefinančního reportu, jimiž jsou:

- Profil organizace,
- významné aspekty, klíčové oblasti a hranice zprávy,
- zapojení zúčastněných stran,
- profil zprávy,
- vedení,
- etika a integrita,
- specifické indikátory.

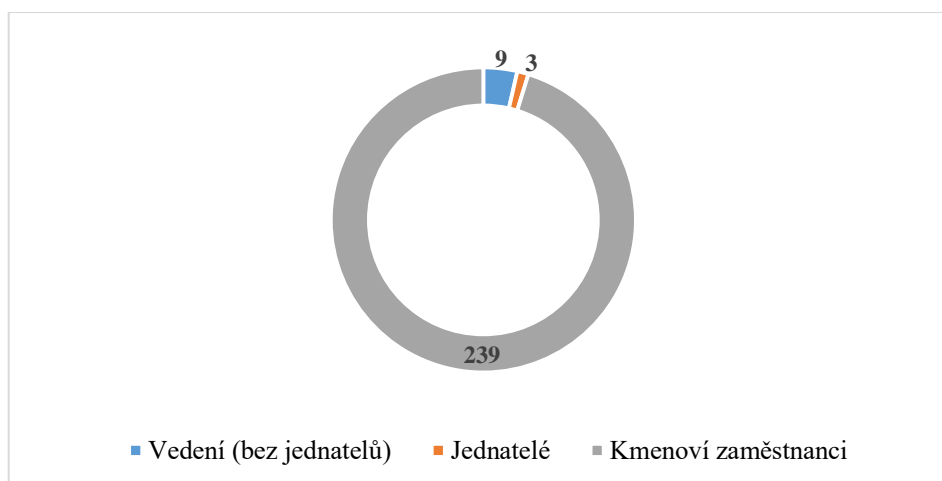
Každá uvedená sekce obsahuje několik dalších bodů, které rozvíjejí každé konkrétní téma. Veškeré body a jejich specifické označení lze nalézt v příloze B této práce. Následující podkapitoly obsahují podrobný rozbor právě těchto bodů s ohledem na činnost společnosti.

4.2 Profil organizace

Před samotným vymezením hlavního tématu „Profil organizace“, standard doporučuje nefinanční zprávu začít úvodním slovem řídicího orgánu. V případě společnosti Daiho se jedná o ředitele Kenichiho Itoyamu, který by se měl ujmout hlavního slova a obecně přiblížit zainteresovaným stranám aktivity a vynaložené úsilí v rámci společenské odpovědnosti. Dále je vhodné také nastínit použitou metodiku při publikování aktuální nefinanční zprávy, tedy metodiku dle standardu G4. Po úvodním slovu následuje seznámení uživatele nefinanční zprávy se samotnou společností. Je třeba tedy uvést název organizace, právní formu, produkty a služby a obsluhované trhy. TV díly, klimatizační technika a automobilové díly jsou vyváženy zejména do tuzemských společností, tudíž musí být tuzemsko označeno jako klíčová oblast. Vývoz vlastních výrobků a zboží je také

například realizován do Německa. Do tématu „Profil zprávy“ pak dozajista patří ještě informace o aktuálním počtu zaměstnanců, procesu řízení udržitelného rozvoje a skutečnosti o dodavatelském řetězci. Počet kmenových zaměstnanců by pro transparentnost mohl být rozdělen do 3 skupin na základě jejich funkce a kompetencí.

Obrázek 13: Přehled a rozčlenění kmenových zaměstnanců společnosti Daiho Czech s.r.o. za rok 2018

Zdroj: Interní dokumenty společnosti Daiho Czech s.r.o., 2018

Zpracovala: Marika Planetová, 2019

Z obrázku 13 je patrné, že ve společnosti pracuje 239 kmenových zaměstnanců, tedy zaměstnanců, kteří mají se společností uzavřenou smlouvu o pracovním poměru na déle než 1 rok. Management podniku se skládá z 9 vedoucích zaměstnanců, z čehož 5 zástupců z Japonska a 3 zástupci z ČR. Statutárním orgánem jsou 3 jednatele japonské národnosti.

Řízením udržitelného rozvoje se v případě vybrané společnosti zabývá část oddělení, která má v kompetenci aktivity konceptu udržitelného rozvoje. Jedná se o oddělení zabývající se výhradně ekologickými záležitostmi, stanovením strategií v oblasti společenské odpovědnosti, koordinací klíčových aktivit v souladu s prioritami společnosti a dohlížením nad plněním všech zákonných limitů v oblasti ŽP a jejich systematické monitorování.

Mezi další uvedené informace nefinančního reportu patří vymezení mise společnosti, jenž zní následovně: „*Jsmo DAIHO. Jsme vysoce kvalifikovaní prodejci dílů, komponentů, doplňků a vybavení z plastových hmot pro všechna průmyslová odvětví ve spojení s vysokým důrazem na vztah k životnímu prostředí. Zároveň usilujeme o vyvíjení nových technik a nových produktů s nekonečnou kreativitou, které jsou nápomocní k prosperitě*

firmy a o zachování drahocenného globálního prostředí pro další generace, jež přispívá ke zlepšení sociálního života skrze vytváření ohleduplných a liberálních lidských vztahů.“ (Interní dokumenty společnosti Daiho Czech s.r.o., 2018).

Standard G4 dále vybízí k uveřejnění informací ohledně prevence možných rizik, tedy způsobů, jak jim předcházet. Zde společnost uvede informaci o řízení rizik v oblasti dodavatelsko-odběratelského řetězce, kde spolupracuje výhradně se společnostmi, jejichž záměry jsou v souladu se zákony, respektují dané etické principy a dodržují zásadu udržitelnosti ve smyslu minimalizace negativních dopadů na ŽP. Možná spolupráce je prověřována a je zde předvídan i možný dopad této nové spolupráce. Zde společnost klade důraz především na transparentnost při procesu výběru nového dodavatele/odběratele, který musí být srozumitelný všem zainteresovaným stranám a není zde akceptována žádná forma korupce či úplatků. Každý dodavatel je následně hodnocen na základě kvality, nastavených cen, včasnosti dodávek a v neposlední řadě dle jeho vstřícnosti operativně řešit případně operativní komplikace či neshody. Pravidelně je potom prováděn průzkum spokojenosti všech odběratelů. Společnost Daiho samozřejmě vřele přijímá a respektuje veškeré požadavky svých zákazníků.

V souladu s cíli konceptu trvale udržitelného rozvoje společnost využívá služeb lokálních výrobců a následně poskytuje své dokončené produkty rovněž místním odběratelům. Spolupráce s místními výrobci přináší hned několik ekonomických výhod – nižší náklady na logistiku, eliminace dovozních cel, žádné riziko kurzovních výkyvů a odpovídající nákupní ceny místním tržním podmínkám. Dle interních dokumentů společnost letošní rok utržila téměř 700 000 000 mil. Kč za prodej vlastních výrobků a zboží. Následující tabulka 5 obsahuje přesné vyčíslení tržeb za účetní období 2014-2017, získané prodejem lokálním odběratelům.

Tabulka 5: Tržby realizované prodejem vlastních výrobků a služeb místním odběratelům (v tis. Kč)

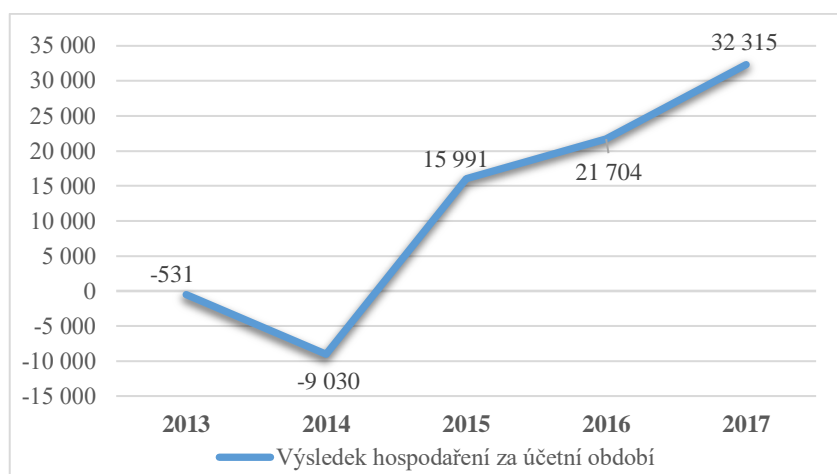
Tržby za prodej vlastních výrobků a zboží místnímu odběrateli				
Období	2014	2015	2016	2017
Prodej vlastních výrobků	580 369	607 883	666 925	699 523
Prodej zboží	171	5 513	6 193	5 239
Celkem	580 540	613 396	673 118	704 762

Zdroj: Interní dokumenty společnosti Daiho Czech s.r.o., 2014-2017
Zpracovala: Marika Planetová, 2019

Díky rostoucí ekonomice a spolupráci s místními odběrateli lze v tabulce shledat stále rostoucí hodnoty tržeb za vlastní výrobky a zboží. Dle interních zdrojů se jedná o skoro 95 % celkových tržeb realizovaných právě prostřednictvím spolupráce s místními odběrateli.

Co se týká trhu plastových dílů, lze společnost označit za prosperující podnik, jelikož ve srovnání s minulým hospodářským rokem končícím 31. března 2016 navýšila své tržby za zboží, vlastní výrobky a služby o 36 mil. Kč, tedy na úroveň 731 mil. Kč. Stejně jako v předešlém roce byly stěžejními výrobky plastové díly pro domácí elektroniku. Společnost rovněž úspěšně pokračovala v rozvoji prodejních aktivit a podařilo se jí navýšit výrobu a prodej pro automobilový průmysl a zároveň dokončit některé projekty v rámci služeb zákazníkům. Zmíněné aktivity umožnily nárůst zisku před zdaněním o 5 mil. Kč. Společnost za fiskální rok končící 31. března 2017 dosáhla výsledku hospodaření před zdaněním ve výši 26,7 mil. Kč, výsledek hospodaření po zdanění pak díky vysoké odložené daňové pohledávce činil 32,3 mil. Kč. Na následujícím obrázku lze pozorovat rostoucí trend hodnoty výsledku hospodaření za účetní období od roku 2013- 2017. Společnost po několikaletých ztrátách dosáhla v roce 2015 zisku, což lze přisuzovat stále rostoucím meziročním tržbám díky zvýšenému odbytu vlastních výrobků, ale také zefektivněním některých procesů a snižováním nákladů, zejména těch vnitroskupinových.

Obrázek 14: Výsledek hospodaření společnosti Daiho Czech s.r.o. (v tis. Kč)

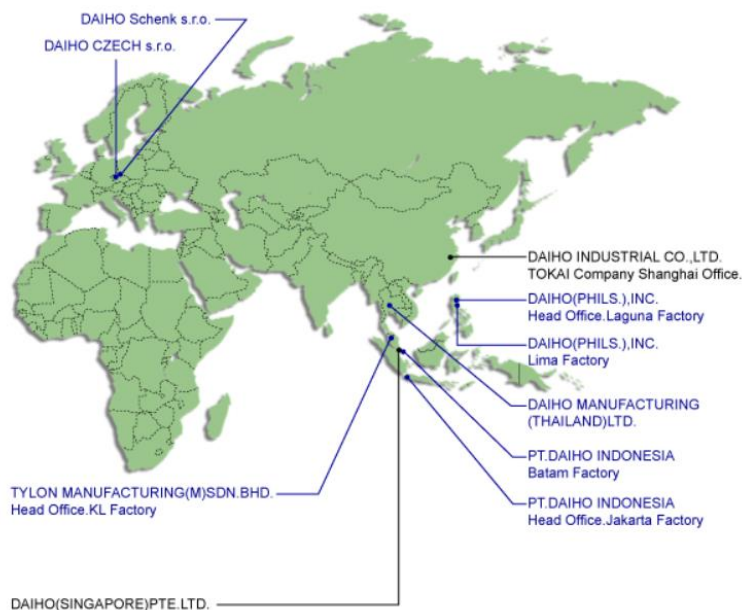
Zdroj: Interní dokumenty společnosti Daiho Czech s.r.o., 2013-2017

Zpracovala: Marika Planetová, 2019

Za zmínku v sekci „Profil organizace“ také určitě stojí mateřská společnost Daiho Industrial Co., Ltd., která spolu s japonskými pobočkami působí převážně na asijských

tržích. Skupina Daiho představuje 27 poboček z čehož se větší polovina zaměřuje na činnost vstříkování a zbytek na produkci součástek klimatizací. Převážná většina poboček sídlí v Asii a obsluhuje trhy v Japonsku, Malajsii, Thajsku, Filipínách, Indonésii a Singapuru. Pro lepší srozumitelnost následující obrázek 15 zobrazuje všechny pobočky skupiny Daiho Group.

Obrázek 15: Skupina poboček Daiho Industrial Co., Ltd.

Převzato: Webové stránky společnosti Daiho Czech s.r.o., 2019

Dle standardu je pak dále možné uvést potencionální aktivní členství platformem v souvislosti s udržitelným podnikáním. Společnost Daiho však bohužel žádné takové členství nevlastní. Lze však uvést výčet mezinárodních dohod a norem, o které se činnost vybrané společnosti opírá. Jedná se zejména o tyto mezinárodní dohody:

- Deklarace o základních principech a právech v práci, 1988 (ILO)
- „Agenda 21“ k trvale udržitelnému rozvoji, 1992 (OSN)
- Úmluva o boji proti podplácení zahraničních veřejných činitelů v mezinárodních podnikatelských transakcích, 1997 (OECD)
- Mezinárodní pakt o hospodářských, sociálních a kulturních právech, 1966 (OSN)
- Mezinárodní pakt o občanských a politických právech, 1966 (OSN)

Dalším důležitým milníkem, který je klíčový ke zmínění, je říjen roku 2014, kdy si společnost Daiho pořídila 100% majetkový podíl ve společnosti Daiho Schenk s.r.o. se

sídlem v Liberci. Společnost Daiho Schenk působí především v automobilovém průmyslu.

V rámci zlepšování svých procesů společnost implementovala v roce 2004 systém managementu životního prostředí ISO 14001 a managementu kvality ISO 9001. V roce 2013 pak společnost získala certifikát ISO/TS 16949 určený pro dodavatele výrobních dílů a poskytovatele služeb v automobilovém průmyslu.

4.3 Významné aspekty, klíčové oblasti a hranice zprávy

V této sekci má společnost dle instrukcí původce standardu G4 za úkol vymežit a definovat významné materiálové a nemateriálové aspekty, které vnímá jako klíčové v rámci svého podnikání. Dle pokynů standardu je nutné vymežit aspekty spadající pod všechny uvedené 3 pilíře udržitelnosti – ekonomický, environmentální a sociální. Veškeré aspekty, které udává standard G4 i s jejich odpovídajícími indikátory jsou uvedeny v příloze C. S ohledem na svou výrobní činnost a dostupné informace, společnost uvede materiálové a nemateriálové aspekty s konkrétními indikátory a jejich označením přiřazeným standardem G4. Konkrétní volba rozhodujících indikátorů vypadá následovně:

Ekonomický aspekt

Ekonomické výsledky	<i>EC1 – Přímá generovaná a rozdělená ekonomická hodnota</i>
Přítomnost na trhu	<i>EC6 – Složení managementu z místní komunity</i>

Environmentální aspekt

Voda	<i>EN8 – Celkový odběr vody</i>
Energie	<i>EN3 – Spotřeba energií</i>
Emise	<i>EN15 – Přímé emise skleníkových plynů dle hmotnosti</i>
Odpad	<i>EN23 – Celková hmotnost odpadů podle druhů a způsobu likvidace</i>

Sociální aspekt

Zaměstnanost

LA1 – Počet zaměstnanců

LA2 – Benefity

Školení a vzdělávání

LA9 – Průměrný počet hodin vzdělávání

Diverzita a rovné příležitosti

LA12 – Složení týmů

Následující podkapitoly se věnují jednotlivým aspektům a představují jednotlivé indikátory s následným vyčíslením či slovním popisem. Uvedené indikátory byly společností zvoleny jako rozhodující hledisko pro zhodnocení významných aspektů klíčových oblastí.

4.3.1 Ekonomický aspekt

Pod ekonomické hledisko spadá hned několik významných témat. Na základě dostupných informací a interních dokumentů tak autorka vybrala 2 klíčová témata, pod která se řadí 2 indikátory. Je to indikátor zvaný „Přímo generovaná a distribuovaná ekonomická hodnota“ a „Složení managementu z místní komunity“. Indikátor „Přímo generovaná a rozdělená ekonomická hodnota“ (dále jen PGEH a DEH) nabízí k uvedení rozdílu těchto hodnot k důslednějšímu posouzení ekonomického dopadu. Společnost tedy vykáže hodnotu veškerých výnosů a následně hodnotu provozních nákladů zahrnujících mzdy, odměny zaměstnanců, hodnotu odvodů státu a dále pak hodnotu podílů na zisku a platby poskytovatelům kapitálu. Mezi těmito hodnotami následně vypočítá rozdíl. Uvedené hodnoty výpočtů uvádí tabulka 6.

Tabulka 6: Přímo generovaná a distribuovaná ekonomická hodnota společnosti Daiho Czech s.r.o. (v tis. Kč)

Indikátor - Přímo generovaná a distribuovaná ekonomická hodnota (EC1)					
	Jednotka	2014	2015	2016	2017
PGEH	tis. Kč	586 236	693 667	751 099	779 092
DEH	tis. Kč	590 262	675 549	727 629	743 945
Rozdíl hodnot	tis. Kč	-4 026	18 118	23 470	35 147

Zdroj: Vlastní zpracování, 2019, dle interních dokumentů společnosti Daiho Czech s.r.o., 2014-2017

V roce 2015 si lze po výpočtu rozdílu všimnout záporné hodnoty. Tento fakt lze vysvětlit skutečností, že firma v tomto období vykazovala ztrátu, tedy ani nevyplácela podíly

na zisku. V následujících letech se však zase společnost dostala do kladných čísel a je možné pozorovat sále stoupající trend této hodnoty.

Dalším vybraným ukazatelem ekonomického aspektu je indikátor „Složení managementu z místní komunity“. V této sekci jde o uvedení počtu členů vrcholového managementu tvořeného místními zaměstnanci. Tento indikátor se opírá o spravedlnost a rovnost při výběru členů managementu v zahraniční společnosti. Co se týče společnosti Daiho, management je složen z 9 zaměstnanců z Japonska a z 3 zaměstnanců z České republiky.

Jako další ukazatele ekonomické výkonnosti může podnik zvolit publikování různých finančních ukazatelů. Zveřejňování samotných finančních ukazatelů standard G4 sice neupravuje, ale jeho obsah má pouze doporučující charakter, a tak publikování některých dalších ukazatelů může být pro budoucí uživatele zprávy přínosné.

Firma pro potvrzení své finanční nezávislosti uvede např. ukazatele zadluženosti. Ukazatel celkové zadluženosti se vypočte jako podíl cizích zdrojů a celkových aktiv a výsledná hodnota představuje výši rizika vytvořeným na základě struktury vlastního kapitálu a cizích zdrojů. Jako další doplňkový ukazatel firma uvede koeficient samofinancování, který vypovídá o podílu vlastního kapitálu na hodnotě celkových aktiv. Uvedený ukazatel se tedy logicky vypočte jako podíl vlastního kapitálu a celkových aktiv. Mezi další ukazatele patří ukazatel doby splácení dluhů, který se vypočítá jako podíl cizích zdrojů (rezerv) a hodnoty provozního cash flow. V tabulce 7 jsou uvedeny výsledné hodnoty ukazatelů zadluženosti.

Tabulka 7: Ukazatele zadluženosti společnosti Daiho Czech s.r.o.

Ukazatele zadluženosti	Období			
	2014	2015	2016	2017
Celková zadluženost	11,70%	13,60%	11,60%	11,80%
Koeficient samofinancování	88,30%	86,40%	88,40%	88,20%
Doba splácení dluhů	0,08	0,33	0,62	0,76

Zdroj: Vlastní zpracování, 2019, dle interních dokumentů společnosti Daiho Czech s.r.o., 2014-2017

Hodnota ukazatele celkové zadluženosti se dle tabulky pohybovala v rozmezí 8 a 16 %, což jsou velice nízké hodnoty a dobrá zpráva pro věřitele – nízké hodnoty tohoto ukazatele značí nízké riziko nesplacení závazků a schopnost financovat veškeré záležitosti z vlastních zdrojů. Co se týče koeficientu samofinancování, doporučená hodnota se má dle odborných publikací pohybovat nad úrovní 30 %. Z tabulky lze vyčíst,

že hodnoty tohoto ukazatele byly ve sledovaném období stále výrazně nad úrovní doporučené hodnoty. Tato skutečnost vypovídá o dlouhodobé finanční stabilitě. Ukazatel doby splácení dluhů udává dobu, za kterou je podnik schopen splatit veškeré své dluhy. Optimální doba je stanovena od 3 do 5 let.⁸

Výsledné hodnoty ukazatelů společnosti však ukazují schopnost splatit všechny své dluhy již do 1 roku. Na základě výsledků všech ukazatelů zadluženosti lze společnost považovat za dlouhodobě finančně stabilní a nezávislou.

4.3.2 Environmentální aspekt

Environmentální hledisko obsahuje široký výběr indikátorů představující dopad různorodých faktorů na životní prostředí. Vzhledem k hlavní činnosti podniku zastřešující výrobu a prodej plastových výlisků pro všechna průmyslová odvětví byl zvolen jako klíčový indikátor „Spotřeba energií“, jelikož zaujímá největší podíl celkových nákladů (viz podkapitola 3.2.1.3 *Spotřeba energie*). Tabulka 8 poskytuje přehled spotřeby energií, tedy spotřebu zemního plynu, elektřiny a energii cizího zdroje na vytápění v období od roku 2014 do roku 2017.

Tabulka 8: Spotřeba energie společnosti Daiho Czech s.r.o. (GJ)

Spotřebič	Faktor	Indikátor - Spotřeba energií (EN3)			
		2014	2015	2016	2017
Vytápění (GJ)	Zemní plyn	0	0	0	0
	Elektřina	0	0	0	0
	Cizí zdroje tepla	9 216,03	9 540,00	8 086,30	9 005,80
Ostatní (GJ)	Zemní plyn	299,74	301,30	4 424,80	4 500,00
	Elektřina	25 705,61	25 839,40	32 569,10	33 177,70

Zdroj: Interní dokumenty společnosti Daiho Czech s.r.o., 2014-2017

Zpracovala: Marika Planetová, 2019

Dalším ukazatelem spadajícím do environmentálního hlediska byl zvolen klíčový indikátor „Celkový odběr vody“. V celém závodu se voda používá jak na hygienické účely, tak i na účely technologické. Po stránce technologické je voda využívána v prostorách lakovny především na chlazení linek. V tomto případě voda není odváděna do kanalizace, nýbrž cirkuluje v uzavřeném systému a je pak znovu použita dle potřeby. Voda je také užívána při procesu nanášení barev a laků, kde se využívají vodní clony. Zde systém funguje obdobně jako u chlazení linek. Dále je voda využívána

⁸ Zdroj: Synek, M. (2009). *Manažerská ekonomika*. Praha: Grada Publishing.

pro zvlhčování vzduchu lakovny. Specifické využívání vody na bázi každodenních technologických aktivit je popsáno v interních postupech či návodech k dosažení hladkého chodu výrobního procesu. Dle požadavků normy ISO 14001 je spotřeba vody jedním z klíčových aspektů ochrany životního prostředí. Společnost Daiho individuálně posuzuje dopad v souladu s mnoha kritérii, jako je například: dodržování zákonných předpisů, stížnosti občanů, místní zprávy či zaměstnanců, potenciaální rizika a pravděpodobnost dopadu na provozní náklady. Odpadní voda prozatím není ve výrobním závodě Daiha recyklována a spotřeba vody je měřena přímo vodoměrem. Následující tabulka zobrazuje spotřebu vody pouze z veřejného zdroje. Povrchovou či podzemní vodu společnost žádným způsobem nevyužívá.

Tabulka 9: Spotřeba vody společnosti Daiho Czech s.r.o. (m³)

Indikátor - Spotřeba vody (EN8)					
	Jednotka	2014	2015	2016	2017
Spotřeba vody	m ³	9 654	10 353	11 184	11 463

Zdroj: Interní dokumenty společnosti Daiho Czech s.r.o., 2014-2017

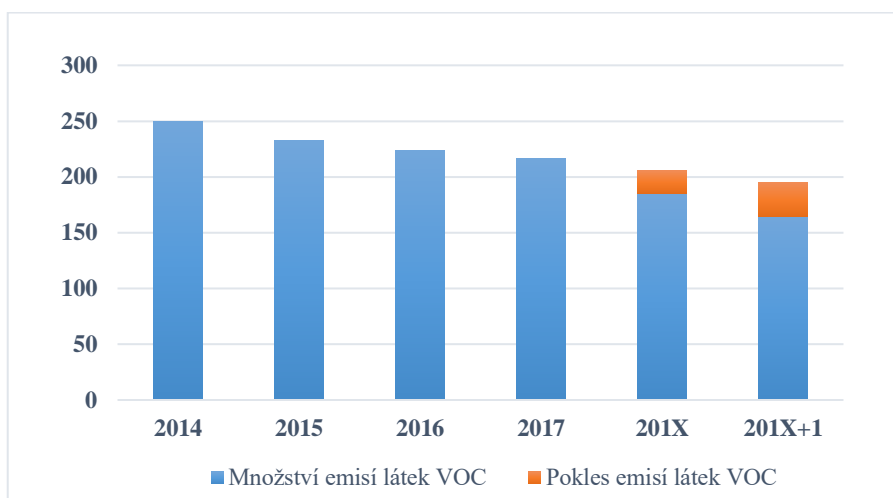
Zpracovala: Marika Planetová, 2019

Z tabulky 9 vyplývá stále rostoucí trend hodnoty spotřeby vody. Tento fakt je přisuzován většímu odbytu vlastních výrobků, který se meziročně stále zvyšuje. Problematice odpadních vod se již stručně věnovala kapitola č. 3.2.1.1. *Odpadová politika*, v rámci hodnocení přístupu společnosti k environmentálnímu pilíři. Samozřejmě i tuto oblast je třeba v rámci nefinanční zprávy zmínit. Co se týče odpadních vod a nebezpečných kontaminovaných látek vyprodukovaných během výrobního procesu, toto hledisko společnost řeší prostřednictvím čističky odpadních vod. Čistička odpadních vod pomocí norné stěny zachytává a kumuluje usazené látky a odpadní vodu předčišťuje a biologicky čistí. Biologicky očištěná voda je pak znovu použita ve výrobě jako užitková voda. K problematice odpadů a odpadních vod také patří kontrola jejich vlivů na okolí. Kontrolou se dle zvláštních právních předpisů rozumí činnosti odpovědné osoby shromažďující informace o stavu působení odpadů při nakládání s nimi na zdraví zaměstnanců a ŽP. I v tomto případě společnost využívá služeb autorizované společnosti.

Mezi další důležité ukazatele patří bezesporu ukazatel „Přímých a nepřímých emisí skleníkových plynů dle hmotnosti“. Přímými emisemi se rozumí emise, jež podnik přímo kontroluje. Naopak nepřímé emise jsou spojené například se spotřebou nakupované energie, nevznikají přímo v podniku, ale jsou důsledkem jeho aktivit. Mezi

nepřímé emise tedy podnik Daiho uvede emise způsobené množstvím odpadu odvezeného na skládku a emise způsobené spotřebou nakoupené energie. V souladu s evropskou legislativou společnost již ve svých výrobních činnostech nežívá žádné látky poškozující ozonovou vrstvu. Opatřením pro předcházení úniků emisí do ovzduší je jeho pravidelné sledování, které zaznamenalo únik škodlivých látek, z čehož 81 % tvořily těkavé organické látky (dále jen VOC). Převážná většina látek VOC pak pocházela přímo z lakovny. Společnost má v rámci udržitelného podnikání již naplánovaný projekt, a to projekt zaměřený na postupnou změnu původně používané ředidlové barvy v lakovně na vodu ředitelnou barvu, která zajistí snížení množství úniku látek VOC do ovzduší v řádech desítek gramů na 1 m² lakované plochy. V roce 201X je v plánu snížit únik škodlivin do ovzduší o 10 %, další rok až o 16 %. Následující obrázek 17 obsahuje výhled do dalších 2 let, kdy projekt bude implementován, a zajistí tak zlepšení současného stavu úniku emisí do ovzduší.

Obrázek 16: Přímé emise VOC společnosti Daiho Czech s.r.o. (t)

Zdroj: Vlastní zpracování, 2019, dle interních dokumentů společnosti Daiho Czech s.r.o., 2014-2017

Uvedený graf obsahuje číselná data představující počet tun vyprodukovaných látek VOC za období 2014-2017. Další 2 plánované roky, tedy rok 201X a 201X+1, jsou pouhým plánovaným výhledem a hodnoty plánovaných vyprodukovaných látek VOC byly stanoveny na základě průměrného meziročního poklesu, který činil 10,8 tun ročně, tj. snížení o 4,54 % ročně. V nadcházejících letech, tedy letech 201X a 201X+1 lze po stanovení průměrných hodnot z předcházejících období konstatovat viditelné snížení hodnot látek VOC. Při plánované změně barev na vodu ředitelné barvy v sekci lakovny se bere v roce 201X v potaz výměna poloviny množství těchto barev. Výměna poloviny

barev způsobí požadovaný 10% pokles emisí těkavých organických látek do ovzduší z prostorů lakovny. V roce 201X+1 se již pak počítá s celkovou obměnou barvy za barvu šetrnější, tedy vodou ředitelnou, která tak přinese požadovaný 16% pokles hodnot. Dosažené poklesy látek VOC jsou vizuálně zobrazeny v uvedeném grafu. Konkrétní číselné hodnoty jsou zaznamenány v následujících tabulkách.

Tabulka 10: Přímé emise látek VOC dle hmotnosti společnosti Daiho Czech s.r.o. (t)

Indikátor - Přímé emise látek dle hmotnosti (EN15)					Průměrný meziroční pokles	Průměrný procentní pokles	
	Jednotka	2014	2015	2016			2017
VOC	t	249,3	233	223,8	216,8	10,8	4,54%

Zdroj: Vlastní zpracování, 2019, dle interních dokumentů společnosti Daiho Czech s.r.o., 2014-2017

Výše uvedená tabulka 10 zobrazuje skutečně naměřené hodnoty látek VOC unikající ze sekce lakovny. Pro výpočet hodnot sloužících pro realizaci plánovaného projektu na následující 2 roky byl vypočítán průměrný meziroční pokles skutečně naměřených hodnot. K uvedenému poklesu došlo právě díky používaným barvám, které byly v malých množstvích obměňovány. Záměrem projektu je však v konečné fázi obměnit veškeré barvy za barvy šetrnější vzhledem k celkovému stavu ovzduší. Tabulka 11 obsahuje hodnoty určené na základě průměrného meziročního poklesu a slouží pro účely plánovaného projektu. V roce 201X dojde tedy k poklesu emisí látek VOC o celkových 20,6 tun. V dalším roce dojde díky celkové obměně barev ke snížení hodnot látek o 31,3 tun.

Tabulka 11: Plánované snížení emisí látek společnosti Daiho Czech s.r.o. (t)

	Plánovaný pokles	Jednotka	VOC	Výsledný pokles	Výsledná hodnota VOC
201X	10%	t	185,4	20,6	164,8
201X+1	16%		164,1	31,3	132,8

Zdroj: Vlastní zpracování, 2019, dle interních dokumentů společnosti Daiho Czech s.r.o., 2014-2017

Nepřímé emise podniku vznikají na základě spotřeby nakupované energie od distributora. Vzhledem k energeticky náročné výrobě, chodu podniku a zvýšením prodeje produktů, společnost zaznamenala zvýšení spotřeby energie a s tím související emisi látek oxidu uhličitého (dále jen CO₂). Tabulka 12 udává vyprodukované množství látek CO₂ v tunách za období od roku 2014 do roku 2017.

Tabulka 12: Nepřímé emise CO₂ dle hmotnosti společnosti Daiho Czech s.r.o. (t)

Indikátor - Nepřímé emise látek CO ₂ dle hmotnosti (EN15) (t)					
Druh paliva	Emisní faktor	2014	2015	2016	2017
Elektřina	1,17 t CO ₂ /MWh	11 349,54	11 498,30	13 213,01	13 709,64
Zemní plyn	0,20 t CO ₂ /MWh	16,45	16,74	245,82	250,00
Celkem		11 365,99	11 515,04	13 458,83	13 959,64

Zdroj: Interní dokumenty společnosti Daiho Czech s.r.o., 2014-2017

Zpracovala: Marika Planetová, 2019

Jako další ukazatel s ohledem na podnikovou činnost společnost uvede indikátor „Celková hmotnost odpadů podle druhů a způsobu likvidace“. Indikátor tedy vyžaduje sdělení celkové hmotnosti vzniklých odpadů, jeho rozčlenění dle druhu a následný způsob likvidace. Zprvu je však nutné seznámit uživatele nefinanční zprávy s činnostmi souvisejícími s odpady. Vybraná společnost se snaží v návaznosti na platný zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech, předcházet vznikům nadbytečného odpadu, dbá na důslednou recyklaci a pro následné nakládání s odpadem využívá služeb autorizované společnosti.

Na samotných pracovištích firmy se nachází shromaždiště odpadů roztríděných dle druhu odpadu, které v souladu s českou platnou legislativou splňují dané požadavky, jako je zajištění ochrany odpadů před povětrnostními a chemickými vlivy. Sběrné nádoby se po naplnění pravidelně vyvážejí do venkovních prostor, kde jsou přichystané velkoobjemové kontejnery roztríděné dle druhu odpadu. Tyto velkoobjemové kontejnery jsou znovu v souladu s platnou českou legislativou zabezpečeny proti povětrnostním podmínkám a nachází se v hlídaném prostoru. Vznikne-li při výrobním procesu odpad ve formě papíru, plastu, či železa, je tento odpad dále přepravován společností k jeho dalšímu zpracování a opakovanému využití v odlišných výrobních procesech. Přebytný obalový papír nebo plast je například rozdrcen a posléze opětovně využit jak obalový materiál pro přepravu automobilových komponentů. Při vzniku nebezpečného odpadu společnost tento odpad v souladu se zvláštní vyhláškou balí do speciálně upravených nádob, které svým provedením předchází samovolnému úniku odpadu nebo tvorbě nebezpečných sloučenin. Speciální nádoba vždy obsahuje označení a identifikaci nebezpečného odpadu. V případě analyzované společnosti se jedná o nebezpečné obaly v podobě odpadních barev a laků obsahující organická rozpouštědla, jiné odpadní barvy a laky, kaly z barev nebo z laků, odpady z odstraňování barev nebo laků, vodní suspenze obsahující barvy či laky a odpadní odstraňovače barev a laků. Níže uvedená tabulka 13

obsahuje výčet veškerého odpadu vyprodukovaného společností Daiho za účetní období 2016-2017. Každý druh odpadu vlastní svůj specifický kód a je dále zařazen do příslušné kategorie dle toho, zda se jedná o nebezpečný odpad či nikoliv. U každého druhu je dále zaznamenáno celkové vyprodukované množství konkrétního druhu odpadu.

Tabulka 13: Katalog odpadů společnosti Daiho Czech s.r.o. za období 2016-2017 (kg)

Indikátor - Celková hmotnost odpadů podle druhů (EN23)			
Kód odpadu	Název skupiny	Kategorie	Množství (kg)
Odpady z výroby, zpracování, distribuce a používání organických barviv a pigmentů			
070304	Jiná organická rozpouštědla, promývací kapaliny a matečné louhy	N	1,18
Odpady z výroby, zpracování, distribuce, používání a odstraňování barev a laků			
080111	Odpadní barvy a laky obsahující organická rozpouštědla nebo jiné nebezpečné látky	N	2,30
080119	Vodné suspenze obsahující barvy nebo laky s obsahem organických rozpouštědel nebo jiných nebezpečných látek	N	58,20
Odpady z odlučovačů oleje			
130502	Kaly z odlučovačů oleje	N	0,03
Obaly (včetně odděleně sbíraného komunálního obalového odpadu)			
150101	Papírové a lepenkové obaly	O	108,41
150102	Plastové obaly	O	41,95
150103	Dřevěné obaly	O	91,24
150106	Směsné obaly	O	136,22
150110	Obaly obsahující zbytky nebezpečných látek nebo obaly těmito látkami znečištěné	N	5,12
150202	Absorpční činidla, filtrační materiály (včetně olejových filtrů jinak blíže neurčených), čisticí tkaniny a ochranné oděvy znečištěné nebezpečnými látkami	N	3,38
Vyřazená vozidla (autovraky) z různých druhů dopravy (včetně stavebních strojů) a odpady z demontáže těchto vozidel a z jejich údržby			
160103	Pneumatiky	O	0,13
160214	Nemrzoucí kapaliny obsahující nebezpečné látky	O	2,83
Beton, cihly, tašky a keramika			
170107	Směsi nebo oddělené frakce betonu, cihel, tašek a keramických výrobků neuvedené pod číslem 17 01 06	O	1,10
170405	Železo a ocel	O	14,19
Ostatní komunální odpady			
200301	Směsný komunální odpad	O	3,49
200307	Objemný odpad	O	0,84

Zdroj: Interní dokumenty společnosti Daiho Czech s.r.o., 2016-2017
Zpracovala: Marika Planetová, 2019

Jelikož společnost patří mezi původce odpadů produkující více než 50 kg nebezpečného odpadu ročně, pravidelně zasílá každoroční hlášení o produkci odpadů příslušnému úřadu zastřešující ŽP a dále pak Českému statistickému úřadu. V souladu české legislativy společnost vede průběžnou evidenci o odpadech a způsobech nakládání s nimi. V souladu

se standardem G4 společnost tedy ve zprávě uveřejní vypracovanou evidenci, která obsahuje kód odpadu, přiřazenou kategorii a celkové vyprodukované množství v kg.

4.3.3 Sociální aspekt

Pod sociální aspekt spadá několik indikátorů zaměřujících se přímo na zaměstnance, jejich rozvoj, rovné příležitosti a rovněž na problematiku korupce. Pro účely nefinančního výkaznictví bylo znovu zvoleno jen několik ukazatelů dostatečně vypovídajících o přístupu společnosti v této oblasti. Se sociálním aspektem úzce souvisí oblast řízení lidských zdrojů, která je v posledních letech ostře sledována z důvodu vysoce konkurenčního prostředí na trhu práce, s tím související nízkou nezaměstnaností, stárnoucí populací a nedostatečnou kvalifikací absolventů škol. Jádrem personální strategie společnosti je tedy získávání, rozvoj a udržení motivovaných a kvalifikovaných zaměstnanců. Prvním indikátorem uvedeným v nefinanční zprávě je indikátor „Počet zaměstnanců“. S tímto indikátorem úzce souvisí i ukazatel „Složení týmů“, který apeluje na diverzitu a rovné příležitosti oběma pohlavím i všem národnostním menšinám. Tabulka 14 obsahuje počet kmenových i počet agenturních zaměstnanců v rámci celého podniku, kteří jsou dále v tabulce rozčleněni podle pohlaví. Oba indikátory vlastně navazují na 5. globální cíl SDG - Rovnost mužů a žen, který požaduje zajištění rovných příležitostí pro všechny muže a ženy jak v soukromém životě, tak i v pracovní sféře. Za kmenové zaměstnance jsou zde považováni zaměstnanci, kteří přímo se společností Daiho uzavřeli smlouvu o pracovním poměru. Společnost spolupracuje při náborech agenturních zaměstnanců s 2 personálními agenturami a v poslední době se bohužel potýká s vysokou mírou fluktuace právě agenturních zaměstnanců.

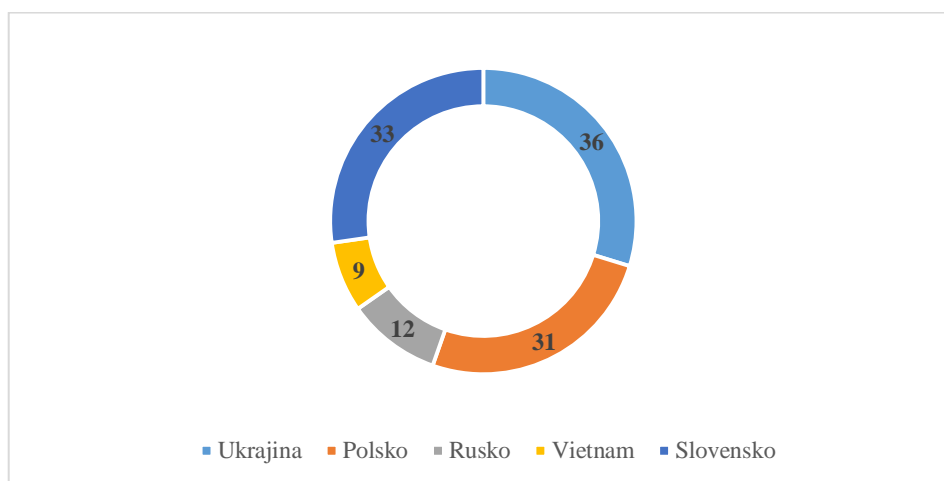
Tabulka 14: Počet zaměstnanců společnosti Daiho Czech s.r.o.

Indikátor - Počet zaměstnanců (LA1)				
Kmenoví zaměstnanci	2015	2016	2017	2018
muži	98	88	87	94
ženy	109	140	153	157
Celkem	207	228	240	251
Agenturní zaměstnanci	2015	2016	2017	2018
muži	68	72	74	96
ženy	135	143	149	145
Celkem	203	215	223	242

Zdroj: Interní dokumenty společnosti Daiho Czech s.r.o., 2015-2018
Zpracovala: Marika Planetová, 2019

Z tabulky 14 vyplývá vyšší zastoupení žen, jak ve skupině agenturních, tak i kmenových zaměstnanců. Hlavní důvodem vyššího zastoupení žen ve skupině agenturních zaměstnanců jsou lehké manuální pracovní postupy na výrobních linkách, které jsou vhodné spíše pro ženy. I ve skupině kmenových zaměstnanců zaujímá velkou část pracovních pozic ženské pohlaví. Ženy se ve společnosti pohybují i na vedoucích pozicích, a tak zde může být vyloučena jakákoliv forma diskriminace a nerovných příležitostí. Podnik udržuje striktní politiku spravedlivých a rovných mezd a při stanovení platových podmínek neexistují žádné rozdíly závislé na pohlaví zaměstnance. V rámci uvedeného indikátoru, společnost může dále uvést konkrétní národnostní zastoupení agenturních zaměstnanců, které je zobrazeno na obrázku 18.

Obrázek 17: Složení týmů společnosti Daiho Czech s.r.o. v roce 2018

Zdroj: Interní dokumenty společnosti Daiho Czech s.r.o., 2018

Zpracovala: Marika Planetová, 2019

Největší zastoupení cizích příslušníků skupiny agenturních zaměstnanců náleží pracovníkům z Ukrajiny, dále pak Slovenska, Polska a Ruska. Nově příchozí národnostní menšina, jako jsou v tomto případě pracovníci pocházející z Vietnamu, získala své místo až v roce 2017 z důvodu vysoké fluktuace zaměstnanců z Evropy. Tento krok se osvědčil, jelikož Vietnamci i přes znatelnou jazykovou bariéru prokázali svoji schopnost tvrdě a spolehlivě pracovat.

Dalším významným indikátorem z hlediska sociálního aspektu jsou „Benefity“. Dosud společnost vnímala jako standard poskytování benefitů zaměstnancům v podobě příspěvku na penzijní připojištění, příspěvku k narození dítěte, závodního stravování, stravenek a příspěvku k pracovnímu výročí. Společnost v současné době prozatím

zavedla nový benefítový program a od roku 2016 postupně poskytuje zaměstnancům různá nová zvýhodnění. Jedná se například o příspěvek v podobě kreditu na kartě pro volnočasové aktivity a příspěvek pro nákup v lékárenských zařízeních. Dále je pak ve firmě realizován bezplatný anglický kurz na podporu postupného odstraňování jazykové bariéry pro všechny kmenové zaměstnance, který je organizován v prostorách firmy. Do budoucna má společnost v plánu zřídit sociální fond na financování výhod pro zaměstnance. Prozatím jsou finanční prostředky čerpány z fondů ze zisku. Obecně jsou veškeré výhody poskytovány prioritně kmenovým zaměstnancům, pro které také společnost plánuje zřídit zmíněný sociální fond. Na agenturní zaměstnance se ve většině případů uvedené sociální benefity nevztahují, jsou jim ale poskytovány benefity v podobě odměn za práci přes čas a víkendové směny, možnost zúčastnit se některého z plánovaných školení a dále v podobě příspěvku na závodní stravování. Vypracovaná tabulka 15 obsahuje výčet veškerých benefitů poskytovaných všem kmenovým zaměstnancům a jejich celkové vyčíslení v tis. Kč.

Tabulka 15: Výdaje na benefity společnosti Daiho Czech s.r.o. (v tis. Kč)

Indikátor - Benefity (LA2)				
Benefit	2014	2015	2016	2017
Volnočasové aktivity	134,50	148,20	669,40	684,00
Příspěvek na narození dítěte	20	15	20	35
Příspěvek na závodní stravování	2 925,50	3 856,00	3 772,34	3 863,23
Pracovní výročí	20	10	10	0
Celkem	3 100	4 029	4 472	4 582

Zdroj: Interní dokumenty společnosti Daiho Czech s.r.o., 2014-2017

Zpracovala: Marika Planetová, 2019

Co se týká benefitů - příspěvek na narození dítěte a příspěvek na pracovní výročí, vždy se jedná o jednorázový příspěvek. V případě narození dítěte jednorázový příspěvek činí 5 000,- Kč a v případě desetiletého pracovního výročí příspěvek činí 10 000,- Kč. Na volnočasové aktivity firma kmenovým zaměstnancům poskytuje kredit ve výši 650,- Kč/měsíc.

Jako další významný a vypovídající indikátor společnost uvede „Průměrný počet hodin vzdělávání“. V níže uvedené tabulce 16 lze sledovat výčet zákonných školení, jenž v podniku poctivě probíhají v pravidelných časových intervalech a výčet tzv. rozvojových školení, které jsou společností ve většině případů financovány a jsou poskytovány členům určitých oddělení. Firma si uvědomuje důležitost investic do rozvoje

a průběžného vzdělávání zaměstnanců, jelikož jejich odraz spatřuje v podobě zvýšené produktivity práce zaměstnanců, ve větší motivaci zaměstnanců podílet se na inovativních postupech a celkově v posílení konkurenceschopnosti. Z tabulky je dále možné vyčíst počet hodin strávených na konkrétních školeních či vzdělávacích programech a počet zúčastněných zaměstnanců v období od roku 2015 do roku 2018.

Tabulka 16: Průměrný počet hodin vzdělávání společnosti Daiho Czech s.r.o. (h)

Indikátor - Průměrný počet hodin vzdělávání (LA9)									
Typ školení	Počet hodin				Počet zaměstnanců				Průměrný počet hodin vzdělávání
	2014	2015	2016	2017	2014	2015	2016	2017	
Zákonné									
Řízení vysokozdvíhacích vozíků	576	608	608	640	36	38	38	40	608
Obsluha jeřábů	256	240	320	352	16	15	20	22	292
BOZP a požární ochrana	1 230	1 329	1 389	1 479	410	443	463	493	1 357
Bezpečnost práce ve výškách	152	152	160	172	38	38	40	43	159
Obsluha technologií	304	304	320	344	38	38	40	43	318
Řízení služebních motorových vozidel	512	528	624	640	32	33	39	40	576
Svařování	80	112	128	128	5	7	8	8	112
Celkem	3 110	3 273	3 549	3 755	575	612	648	689	3 422
Rozvojové	2014	2015	2016	2017	2014	2015	2016	2017	-
FMEA	80	120	120	120	2	3	3	3	110
Metrologie	80	80	80	80	2	2	2	2	80
Inženýr kvality	40	40	40	40	1	1	1	1	40
Školení POVEZ	1 792	1 856	1 920	2 176	28	29	30	34	1 936
VDA	40	40	80	80	1	1	2	2	60
GDPR	-	-	-	16	2	2	2	2	16
Mzdové účetnictví	32	16	32	32	2	1	2	2	28
SAP	-	-	-	208	-	-	-	20	208
Zákoník práce	32	16	32	32	2	1	2	2	28
Celkem	2 096	2 168	2 304	2 784	40	40	44	68	2 338

Zdroj: Interní dokumenty společnosti Daiho Czech s.r.o., 2015-2018

Zpracovala: Marika Planetová, 2019

Z celkového počtu hodin v jednotlivých letech je dále vypočítán průměr v návaznosti na požadavek standardu G4. Co se týká zákonných školení, všechna musí být pro nově nastupujícího zaměstnance realizována ihned po nástupu a znovu pak opakována v pravidelných časových intervalech, většinou jednou za rok. Rozvojová školení jsou ve většině případů určena pro pracovníky z oddělení kvality, výroby a údržby a jednou ročně se tak všichni pracovníci těchto oddělení zúčastňují převážně týdenního školení. Společnost také posílá pracovníky z těchto oddělení na dotované školení známé, jako POVEZ, které je pod záštitou Úřadu práce a nabízí širokou škálu vzdělávacích programů. Školení s tématy FMEA a VDA, zaměřených na vzdělávání v oblasti požadavků auditu

procesu či analýzu rizik ve výrobním procesu, je určena pouze pracovníkům z oddělení kvality. Personální útvar se v uplynulém období v roce 2018 zúčastnil vzdělávacího programu na téma ochrany osobních údajů, tzv. „General Data Protection Regulation“ (GDPR), které je od roku 2018 upraveno národní legislativou. Účetní oddělení pravidelně navštěvuje školení na téma zákoník práce a mzdové účetnictví, kde se často provádí změny. Firma rovněž v roce 2018 přecházela na nový informační systém SAP, a tak bylo třeba proškolit všechny kmenové zaměstnance, z důvodu přechodu na tento systém.

Výsledný indikátor průměrného počtu hodin vzdělávání byl z důvodu vyšší transparentnosti rozdělen na 2 části. První část vykazuje průměrné hodiny pouze za zákonná školení realizovaná v období od roku 2015 do roku 2018. Druhá část vykazuje průměrné hodiny za doplňkové rozvojové vzdělání za stejná sledovaná období. U této části lze pozorovat rostoucí trend v celkových hodinách strávených na rozvojových školeních a logicky pak i stále rostoucí účast zaměstnanců.

Mezi další aktivity společnosti spadající pod sociální oblast patří ergonomie práce. Společnost Daiho se ve spolupráci s pracovníky průmyslového inženýrství zaměřuje na vhodná rozložení pracovišť a stanovení pracovních podmínek, které zaručí ochranu zdraví a bezpečnost zaměstnanců. V současné době prozatím probíhá realizace analýzy ergonomie pracoviště a z prozatímních výsledků již vzešel nový ergodiagnostický projekt, jehož záměrem je vybudování nového systému chráněných pracovišť v podniku. Konkrétně byly v roce 2017 dány do provozu nové manipulační vozíky vytvořené pro účely vylepšení ergonomických parametrů. Nové řešení manipulačních vozíků umožní zaměstnancům bez námahy přepravovat až 400 kg nákladu díky elektrickému pohonu kol. Toto inovační řešení je preventivním opatřením pro bolest zad či krční páteře.

4.4 Zapojení zainteresovaných skupin

K naplnění mise společnost udržuje trvalý kontakt se zainteresovanými subjekty a snaží se tak pochopit jejich hlavní potřeby, zájmy a očekávání. K aktivnímu přístupu v této oblasti přispívá činnost v podobě pravidelných osobních setkání a rozhovorů se zainteresovanými subjekty a následná formulace jejich konkrétních požadavků či očekávání. K získání přímé zpětné vazby společnost provádí systematické průzkumy, prostřednictvím kterých firma obdrží kvantifikované informace o vnímání a názorech na různorodé činnosti a aktivity z pohledu stakeholderů. S tématem zainteresovaných subjektů také souvisí integrovaný systém řízení společnosti. Tento systém formou

standardů pokrývá oblast managementu stakeholderů, kam patří především zákazníci, spotřebitelé a zaměstnanci. Jedná se především o přijetí integrovaného systému řízení v rámci společnosti dle norem ISO 9001 a ISO 14001, jehož implementace upevňuje skutečnost, že záměr udržitelnosti je implementován do procesů společnosti a je součástí denního řízení při rozhodování manažerů a zaměstnanců. Mezi zainteresované skupiny se zejména řadí zaměstnanci, dodavatelé a odběratelé, investoři, představitelé státní správy a média. Tabulka 17 obsahuje výčet významných zainteresovaných subjektů, řešené oblasti a témata v rámci diskuzí, způsob komunikace a její četnost s konkrétním subjektem a nakonec zhodnocení přínosu samotné spolupráce z pohledu firmy.

Tabulka 17: Seznam zainteresovaných subjektů společnosti Daiho Czech s.r.o.

Zainteresovaný subjekt	Téma/oblast	Způsob komunikace	Četnost komunikace	Přínos
Zaměstnanci	<ul style="list-style-type: none"> • pracovní právní vztahy • pracovní podmínky • odměňování a kolektivní smlouvy o mzdách • odborné a profesní vzdělávání 	interní jednání, průzkum spokojenost zaměstnanců, intranet	měsíčně	informace o pracovních příležitostech, tvorba rozmanitého pracovního prostředí s rovnými příležitostmi, rozvoj potenciálu zaměstnanců
Potenciální zaměstnanci	<ul style="list-style-type: none"> • osobní rozvoj a sociální závazky • diverzita • péče o zdraví, ergonomie 	sociální sítě, webové portály, telefonické hovory, osobní setkání, veletrhy pracovních příležitostí	dle potřeby	nábor, udržení, doporučení pracovníků, vyhledávání talentů
Dodavatelé	<ul style="list-style-type: none"> • obchodní a dodavatelské vztahy 	komunikace a jednání mezi oddělením nákupu a jednotlivými dodavateli, audit	nepřetržitě, počátek nového obchodního kontraktu	porozumění zájmům a požadavkům, udržování dlouhodobých vztahů
Odběratelé	<ul style="list-style-type: none"> • informace o produktech a prodejních podmínkách • plány a strategie společnosti pro budoucnost • environmentální požadavky, systém kvality 	jednání, osobní schůzky, rozhovory	nepřetržitě, počátek nového obchodního kontraktu	porozumění zájmům, očekáváním a požadavkům, udržování dlouhodobých vztahů
Investoři	<ul style="list-style-type: none"> • výkonnost a strategie • nové projekty 	výroční zprávy, osobní setkání	1 x za rok	budování vztahů, příležitost pro realizaci projektů
Státní orgány	<ul style="list-style-type: none"> • investice • strategie a předpisy • bezpečnost při práci • protikorupční opatření 	osobní setkání, telefonický kontakt, emaily, jednání výborů, zprávy	dle potřeby	transparentnost vydávaných informací, podíl na analýzách, dodržování regulačních a legislativních opatření
Obce, zastupitelstva	<ul style="list-style-type: none"> • etika a transparentnost 			
Média	<ul style="list-style-type: none"> • vyjádření k regulacím a politickým událostem • aktivity na podporu udržitelného rozvoje 	osobní setkání, telefonický kontakt, tiskové právy, sociální sítě	pravidelně	příležitost komunikovat úspěšnost firmy a její záměr v souladu udržitelného rozvoje, sdílení výsledků analýz

Zdroj: Interní dokumenty společnosti Daiho Czech s.r.o., 2014-2018
Zpracovala: Marika Planetová, 2019

Společnost je v tomto ohledu přesvědčena, že poskytnutí transparentních a úplných informací je zcela klíčové a přispívá k celkové udržitelnosti podnikání. Systematickým „mapováním“ stakeholderů rovněž vede k identifikování potenciálních rizik, která se v rámci partnerství mohou vyskytnout.

4.5 Profil zprávy

V této sekci společnost uvede datum uveřejnění nefinanční zprávy s poznámkou, že se prozatím jedná o vůbec první vydání nefinanční zprávy v historii společnosti. Dále je třeba uvést četnost vydávání těchto zpráv, které se standardně pohybuje kolem 2 let. Důležitým prvkem této sekce bude zmínka, že se jedná pouze o nefinanční zprávu české dceřiné společnosti Daiho Czech s.r.o., a v případě zájmu o nefinanční informace mezinárodní sítě skupiny Daiho uvést odkaz na kontaktní osobu, či webovou stránku mateřské společnosti. Dalším požadavkem standardu v této části je uvedení GRI indikátorů. Tyto indikátory jsou uvedeny již v přechozích částech zprávy, a tak je na místě uvést pouze odkaz na příslušné stránky nefinančního reportu. Posledním doporučením této sekce je uvedení vnějšího hodnocení celkové nefinanční zprávy. Společnost se samozřejmě ale může rozhodnout, zda nefinanční zprávu nechat zhodnotit třetí stranou či nikoliv.

4.6 Vedení

Uvedená sekce se věnuje vedení, řízení a jeho organizačnímu uspořádání ve společnosti. Současné řízení společnosti je specifické hierarchickou organizační strukturou, kde každý podřízený má svého přímého nadřízeného. Výhodou tohoto uspořádání je efektivní dělba práce, přehledné a efektivní delegace odpovědností mezi zaměstnanci a jasně daná zodpovědnost při plnění úkolů. Hierarchická struktura řízení společnosti obsahuje přiměřené množství úrovní, díky čemuž nedochází k potížím v komunikaci, jak tomu bývá ve společnostech s vysokým stupněm hierarchie. Společnost vykonává veškeré aktivity v místě svého sídla a je dále rozdělena na následující střediska:

- Management,
- lisovna,
- finální výroba (lakovna, montáž),
- administrativa,
- kontrola kvality,

- engineering,
- speciální projekty.

Jeden z hlavních současných cílů analyzované společnosti je zlepšit působnost řízení trvale udržitelného rozvoje. Společnost aktuálně řeší tyto záležitosti prostřednictvím vybraného zaměstnance, který má na starost především oblast životního prostředí. Zmíněný zaměstnanec má v kompetenci zabývat se přímými a nepřímými emisemi vyprodukovanými společností, dále odpady a řízení činností s nimi spojenými a monitoringem spotřeby energií. Cílem společnosti je v horizontu několika let zřídít tzv. CSR tým zaměřující se na všechny oblasti udržitelného rozvoje.

4.7 Etika a integrita

Předpokladem a hlavní podporou podnikových aktivit v rámci trvale udržitelného rozvoje je dobrovolné přijetí relevantních závazků či norem. Společnost dodržuje všechny příslušné mezinárodní úmluvy, právní předpisy, zákony, interní předpisy a etické standardy. Společnost Daiho vytvořila vlastní principy a zásady v oblasti environmentální politiky a principy v oblasti CSR. Zmíněné principy a zásady jsou již uvedeny v předchozích kapitolách.

Jedním z dalších klíčových priorit této sekce je dodržování etických principů společnosti, kdy společnost dbá na mezilidské vztahy nejen na pracovišti. Společnost proto vydala písemné zásady v rámci etického kodexu, jimiž se v rámci mezilidským vztahů řídí. Zásady etického chování společnosti jsou formulovány následovně:

- Pro-zákaznické jednání – uspokojení potřeb zákazníka je vždy na prvním místě.
- Profesionalita – důraz na osobní rozvoj jednotlivce.
- Loajalita – neslučitelnost vlastního zájmu v rozporu se zájmy společnosti.
- Respekt k ostatním – uznávání lidských práv, zamezení dětské práci.
- Společenská odpovědnost – aktivity v rámci 3 pilířů udržitelnosti.
- Dodržování právních předpisů – respektování zákonů a předpisů.

Při existenci vážných případů porušení etických principů má každý zaměstnanec možnost jednat v souladu s politikou Whistle-blowing⁹, tedy upozorní příslušný orgán nebo

⁹ Případ, kdy bývalý či stávající zaměstnanec oznámí ilegální činnost společnosti určitému orgánu. Termín z anglického překladu „hvízdání na píšťalku“.

instituci k prověření nelegitimního, neetického či protizákonného jednání uvnitř firmy. V ČR zatím neexistuje komplexní zákon na ochranu oznamovatelů, ale například trestní řád dává možnost oznamovateli podat trestní oznámení anonymně.

4.8 Dodatek k nefinanční zprávě

Tuto sekci standard G4 přímo nepožaduje, je zde ale pár bodů, které prozatím v rámci nefinančního reportu nebyly uvedeny a v případě jejich uvedení rozhodně přispějí k lepšímu porozumění činnosti analyzované firmy. Vzhledem k faktu, že se jedná pouze o nefinanční report, uživatelé zprávy jistě ocení i odkaz na výroční zprávu, kde tak získají přístup i ke zhodnocení finanční situace a výkonnosti podniku.

Pro zefektivnění transparentnosti zveřejněných informací společnost uvede i její stanovené cíle v rámci pilířů trvale udržitelného rozvoje rozdělené do jednotlivých oblastí. U každého cíle bude vymezen současný stav jeho plnění, popřípadě termín plánovaného splnění. V tabulce 18 lze nalézt stanovené cíle společnosti v rámci udržitelného rozvoje rozdělené dle oblastí a jednotlivých pilířů.

Tabulka 18: Stanovené cíle společnosti Daiho Czech s.r.o. v rámci konceptu trvale udržitelného rozvoje

Oblast	Cíle a opatření	Stav	Termín
Trvale udržitelný rozvoj			
Řízení trvale udržitelného rozvoje	Rozšíření působnosti řízení trvale udržitelného rozvoje ve společnosti	V jednání	2020
CSR	Formulace strategie společnosti v souladu s principy udržitelného rozvoje	Plánovaný meeting na příslušné téma	2020
Ekonomický pilíř			
Stabilita a ziskovost	Finanční síla, oddělení pro pravidelné finanční plánování a analýzu	Projednávání návrhu o tvorbě controllingového oddělení	2020
Spokojenost zákazníků	Spokojenost zákazníků s produkty na všech klíčových trzích	Cíl implementován do formulace mise společnosti	Průběžné plnění
Kvalita	Produkce výrobků ve shodě s požadavky zákazníka při uplatňování normy IATF a ISO 9001	Implementace norem ve výrobním procesu	Průběžné plnění
Růst a internacionalizace	10% zvýšení tržeb automobilových komponentů na zahraniční trhy	Prozatímní 6% nárůst tržeb	2022
Vztahy s dodavateli	Zavedení dotazníků s tématem trvale udržitelného rozvoje	V jednání	2020
Environemntální pilíř			
Ekologicky šetrnější výroba	Přeměna barvy v sekci lakovny za barvu vodou neředitelnou vedoucí ke snížení látek VOC až o 15 %	Návrh projektu	2020
Sociální pilíř			
Kvalifikace	Rozšíření vzdělávání zaměstnanců s ohledem na rostoucí internacionalizaci	Prozatím neodhlasovaný projekt	Průběžné plnění
Bezpečnost práce	Vylepšení systému řízení bezpečnosti práce ve výrobním závozu	Důslednější seznamování zaměstnanců se systémem bezpečnosti práce, přísná kontrola využívání ochranných pomůcek	Průběžné plnění
Diverzita a rovnost příležitosti	Zvýšení počtu žen na všech úrovních managementu	Téměř dosaženo	2019

Zdroj: Vlastní zpracování, 2019, dle interních dokumentů společnosti Daiho Czech s.r.o., 2014-2017

V dodatku nefinanční zprávy dále společnost vypracuje obsah celého reportu dle metodiky GRI a standardu G4, tzv. GRI rejstřík. Konkrétní témata, o kterých zpráva pojednává, zařadí do standardem určených sekcí, označí je příslušným názvem (od označení G4-1 až po G4-56) a uvede číslo stránky či stránek, na kterých se jednotlivé informace v nefinanční zprávě nacházejí. Uživatel se tak může v nefinanční zprávě snadněji orientovat a snáze nalézt informace, které jsou v jeho zájmu.

Na konec zprávy je vhodné uvést vydavatele nefinančního reportu, jímž je samozřejmě společnost Daiho a dále kontakt na osobu odpovědnou za vydání této nefinanční zprávy s případným uvedením kontaktních informací.

5 Analýza nefinančního reportingu vybraných společností

Poslední kapitola diplomové práce se zabývá analýzou a následným zhodnocením nefinančních zpráv společností, které byly v ČR mezi prvními v publikování nefinančních reportů. Společnosti rovněž byly vybrány z toto důvodu, že mohou jít příkladem pro ostatním společnostem, chystající se přijmout CSR strategii a následně o ní reportovat.

Pro analýzu nefinančních reportů vybraných společností byly zvoleny zprávy volně dostupné na jejich webových stránkách. Vybrané společnosti zveřejňují nefinanční informace na základě „Směrnice 2014/95/EU, o uvádění nefinančních informací a informací týkajících se rozmanitosti některými velkými podniky a skupinami“, a splňují kritéria uvedená v teoretické části této práce. Jedná se tedy o subjekty veřejného zájmu, subjekty obchodované na burze, úvěrové instituce či pojišťovny, jejichž čistý obrat přesahuje 1 000 000 000 Kč a počet zaměstnanců překračuje hranici 500. Vybrané společnosti byly pro analýzu vybrány také z důvodu, že patří mezi první společnosti v ČR, jež začaly nefinanční zprávy pravidelně zveřejňovat. Jednotlivé nefinanční reporty jsou v této kapitole hodnoceny a analyzovány z hlediska obsahu dle požadavků standardu G4, na základě kterého jsou následující nefinanční zprávy vypracovány. Dle pokynů standardu G4 je vždy pod každou sekci nefinančního reportu vypracována část GRI rejstříku do tabulek 18-30, uvádějící odkazy na stránky reportu, kde lze nalézt příslušné informace. Konec každé podkapitoly je věnován celkovému zhodnocení a následnému vymezení doporučení jednotlivým podnikům k vypracování nefinančních reportů.

5.1 Plzeňský Prazdroj a.s.

Plzeňský prazdroj je největší výrobce piva na území ČR a rovněž nejvýznamnějším exportérem piva do zahraničí. Pivovar byl založen roku 1842 a dlouhou dobu byl členem jihoafricko-amerického koncernu SABMiller, což je druhý největší pivovarnický koncern na světě. K 31. březnu 2017 byl však pivovar se svými dceřinými společnostmi v Česku převzat japonskou skupinou Asahi. Celkový objem produkce pivovaru je odhadován na 9 miliónů hektolitrů za rok, působí v 80 zemích a zaměstnává okolo 69 000 zaměstnanců (Prazdroj, 2016).

Strategie a analýza

Úvodní slovo ve zprávě o udržitelném rozvoji patří generálnímu řediteli pivovaru Tomovi Verhaegenovi, hovořícím o celkovém růstu objemu prodeje piva v souvislosti s vývojem ekonomiky ve společnosti. Generální ředitel rovněž zmiňuje důležitost podpory českých zemědělců, rozvoje české pivní kultury a důležitosti závazku spočívající v prevenci nezodpovědné konzumace alkoholu. Svými odvody přímých i nepřímých daní je pivovar označen za jednoho z největších přispěvatelů do státního rozpočtu. Pivovar se na základě své strategie v oblasti konceptu trvale udržitelného rozvoje ztotožňuje hned s několika globálními cíli. Jde především o podporu ekonomického růstu, snižování uhlíkové stopy a udržitelné využívání půdy k pěstování pivovarnických surovin. Úvodní slovo dále obsahuje výsledky uplynulého roku, tedy roku 2016 a sdělení plánů do dalších let. Pivovar si klade do budoucna za cíl usilovat o co nejšetrnější zacházení se zdroji a surovinami, v souvislosti se zachováním stávající kvality produktů. Dalším cílem je nadále podporovat lokální podniky nebo dodavatele surovin, a zvýšit tak jejich ekonomickou hodnotu.

Tabulka 19: Strategie a analýza Plzeňského Prazdroje a.s.

STRATEGIE A ANALÝZA		strana
G4-1	Prohlášení nejvýše postavené osoby odpovědné za rozhodnutí přijatá organizací	5
G4-2	Popis klíčových dopadů, rizik, příležitostí	6 - 8

Zdroj: Plzeňský Prazdroj a.s., 2016
Zpracovala: Marika Planetová, 2019

Profil organizace

Plzeňský Prazdroj je akciovou společností působící na území ČR, své produkty však také vyváží do více než 50 zemí světa. Díky svému širokému působení poskytuje až 22 000 pracovních míst v různých odvětvích. Vyzdvihnout je zde třeba získané ocenění v anketě Top zaměstnavatel v kategorii Spotřebitelský průmysl v roce 2017.

Zpráva je svým obsahem zaměřena zejména na aktivity v rámci environmentálního pilíře. Pivovar vnímá jako klíčovou činnost šetrné nakládání s vodními zdroji – na základě úsporných technologií se pivovaru podařilo snížit spotřebu vody od roku 2010 o celých 33 %. Pro představu, spotřeba vody všech plzeňských pivovarů Plzeňského Prazdroje činí 3,1 hl vody na 1 hl piva. Meziročně pak většinou spotřeba mírně klesá, ovšem letošní rok zaznamenal jen mírný nárůst. Spotřeba vody totiž závisí na spotřebitelských preferencích,

kteřé v současné době upřednostňují lahvová a plechovková piva, před pivem sudovým. Tento fakt ovlivňuje spotřebu vody jak ve fázi výroby, tak i ve fázi následného mytí obalů. Co se týká obalů, v posledních letech došlo ke změně nákupních zvyklostí. Spotřebitelé totiž dávají přednost konzumaci nápojů zakoupených v obchodě, před konzumací v restauracích. Tento trend se promítá do zvýšené poptávky po spotřebitelsky přijatelných obalech – PET lahvách, které jsou stoprocentně recyklovatelné. Zde je třeba také zmínit, že velká část obalů je druhotně využita. Odpad z kvasnic a sladovnický odpad se dále využívá jako krmivo a mláto je dodáváno do zemědělské výroby.

Zpráva se dále věnuje podrobnému rozboru surovin používaných při výrobě a také popisu jejich původu. V této oblasti je kladen velký důraz na suroviny pocházející od tuzemských dodavatelů. Zpráva se na závěr věnuje přiblížení distribučního procesu pivovaru, popisu veškerých produktů a služeb, které společnost poskytuje a dále sděluje získaná ocenění v průběhu činnosti pivovaru.

Tabulka 20: Profil organizace Plzeňského Prazdroje a.s.

PROFIL ORGANIZACE		strana
G4-3	Název organizace	3
G4-4	Primární značky, produkty a služby	3
G4-5	Umístění sídla organizace	3
G4-6	Země, ve kterých organizace působí	3
G4-7	Povaha vlastnictví a právní forma	3
G4-8	Obsloužené trhy	5
G4-9	Velikost organizace	3
G4-10	Počty zaměstnanců	3
G4-11	Zaměstnanci, na které se vztahuje kolektivní smlouva	46 - 49
G4-12	Dodavatelský řetězec organizace	-
G4-13	Významné změny	-
G4-14	Princip obezřetnosti	15
G4-15	Externě vypracované hospodářské, ekologické a sociální vztahy	-
G4-16	Členství ve sdruženích	16

Zdroj: Plzeňský Prazdroj a.s., 2016
Zpracovala: Marika Planetová, 2019

Významné aspekty, klíčové oblasti a hranice zprávy

Pro určení, sledování a kontrolu důležitosti jednotlivých aspektů je pro pivovar vodítkem reportovací rámec GRI, konkrétně aktualizovaný standard G4. Tento standard v každé oblasti, ekonomické, sociální i environmentální, stanovuje významná témata.

Tabulka 21: Významné aspekty, klíčové oblasti a hranice zprávy Plzeňského Prazdroje a.s.

VÝZNAMNÉ ASPEKTY, KLÍČOVÉ OBLASTI A HRANICE ZPRÁVY		strana
G4-17	Všechny subjekty v konsolidované účetní závěrce organizace	-
G4-18	Proces definování klíčových oblastí	-
G4-19	Výčet klíčových oblastí	50
G4-20	Relevance klíčových oblastí interně	50 - 53
G4-21	Relevance klíčových oblastí externě	-
G4-22	Dopad redefinice informací z předešlého reportu	-
G4-23	Významné změny oproti předchozí zprávě	52 - 53

Zdroj: Plzeňský Prazdroj a.s., 2016
Zpracovala: Marika Planetová, 2019

Zapojení zainteresovaných stran

Pivovar si je vědom významnosti stakeholderů, kteří mají vliv na úspěšnost společnosti jako celku. Informace související se stakeholdery byly zjišťovány prostřednictvím realizace pravidelných tzv. stakeholder dialogů a průzkumů. Specifické dialogy zahrnují i aktivity v auditingu a reportingu manažerských systémů. Získané informace byly analyzovány a posouzeny z hlediska vlivu na společnost. Zpráva dále poskytuje podrobný výčet všech zainteresovaných stran, typ dialogu a konkrétní témata, která byla v rámci dialogu diskutována.

Tabulka 22: Zapojení zainteresovaných stran Plzeňského Prazdroje a.s.

ZAPOJEÍ ZAINTERESOVANÝCH STRAN		strana
G4-24	Seznam cílových skupin organizace	54
G4-25	Popis spolupráce s jednotlivými cílovými skupinami	-
G4-26	Přístup organizace ke spolupráci s cílovými skupinami	54 - 56
G4-27	Relevantní témata pro jednotlivé cílové skupiny	57 - 59

Zdroj: Plzeňský Prazdroj a.s., 2016
Zpracovala: Marika Planetová, 2019

Profil reportu

Nefinanční zprávu lze označit jako představení programu Prosperita zaměřeného na koncept trvale udržitelného rozvoje, přičemž pokrývá strategické oblasti a poukazuje na dosažené pokroky ve vztahu ke globálním cílům. Zprávu o trvale udržitelném rozvoji pivovar vydává od roku 2006 a v roce 2015 získala aktuálně vydaná zpráva ocenění pro nejlepší zprávu o CSR aktivitách ve střední Evropě. Společnost se již tak dlouhodobě snaží vydávat jasné a transparentní nefinanční informace, informovat veřejnost o pořádaných akcích a dalších jiných aktivitách v rámci podpory konceptu udržitelného

rozvoje. Plzeňský Prazdroj v rámci podpory komunit věnoval kolem 85 milionů Kč na udržení a vytvoření pevných vztahů v oblasti, kde podniká, a celkově tak přispěl ke zlepšení kvality života obyvatel. Pivovar je rovněž zapojen do mnoha neziskových projektů zaměřených na sociální rozvoj a ochranu ŽP. Zpráva dále poskytuje stručný přehled výsledků v číslech, např. množství druhotně využitelného odpadu, procento recyklace obalů, procentní pokles ve spotřebě vody, počet pracovníků proškolených v oblasti kvality piva atd. Vedle dosažených pokroků zpráva vymezuje další stanovené cíle do roku 2020.

Tabulka 23: Profil zprávy Plzeňského Prazdroje a.s.

PROFIL ZPRÁVY		strana
G4-28	Vykazované období	9
G4-29	Datum vydání poslední CSR zprávy	9
G4-30	Reportovací cyklus	9
G4-31	Kontaktní místo pro otázky týkající se zprávy nebo jejího obsahu	10
G4-32	GRI seznam Indikátorů	62 - 63
G4-33	Externí hodnocení zprávy	-

Zdroj: Plzeňský Prazdroj a.s., 2016
Zpracovala: Marika Planetová, 2019

Řízení organizace

Toto téma není v reportu uvedeno, ani zmíněno.

Etika a integrita

Jako významnou činnost společnost vnímá důsledné nastavení veškerých procesů v oblasti etiky. Proto byla ve společnosti vytvořena pozice etického komisaře, v jehož kompetenci je právě na tyto procesy v oblasti etiky dohlížet. Případ neetického chování je řešen a definován etickou komisí.

Tabulka 24: Etika a integrita Plzeňského Prazdroje a.s.

ETIKA A INTEGRITA		strana
G4-56	Hodnoty, principy, standardy a normy chování organizace	60
G4-57	Způsob výběru etické rady	60
G4-58	Interní a externí mechanismy pro hlášení obav o neetickém nebo protiprávním chování	60

Zdroj: Plzeňský Prazdroj a.s., 2016
Zpracovala: Marika Planetová, 2019

5.1.1 Zhodnocení reportu a doporučení

Pravidelné vydávání nefinančních reportů již od roku 2006 dokazuje kladný vztah pivovaru ke konceptu trvale udržitelného rozvoje. Každoročně vydávané nefinanční zprávy jsou rozděleny do jednotlivých tematických celků, odrážející strategii udržitelnosti a společenskou odpovědnost. Od roku 2015 lze konstatovat změnu v zaměření podnikových aktivit, a to především na zákazníky a spotřebitele. Nefinanční report obsahuje dosažené výsledky v číslech, což může být velice dobrým zdrojem informací pro stakeholdery. Na základě zprávy lze konstatovat, že se pivovar dlouhodobě snaží o snížení spotřeby zdrojů, jako je voda a energie, snížení množství emisí, recyklaci a druhotné nakládání s odpady. Díky kapitole o zodpovědně konzumaci se snaží poukázat na dopady způsobené alkoholem a prostřednictvím vyvíjení aktivit se snaží navést spotřebitele k zodpovědnosti, tedy k umírněné konzumaci. Pivovar je totiž zapojen do mnoha projektů a kampaní ve spolupráci s ostatními organizacemi, a snaží se tak vybrané spotřebitele (těhotné ženy, mladistvé, řidiče) vzdělávat v tématu týkající se nadměrného užívání alkoholu a jeho prevence. Pro lepší představivost stakeholderů report zobrazuje i stanovené cíle do roku 2020.

V nefinančním reportu je třeba vyzdvihnout přehledné zpracování konkrétních témat a zajímavý layout stránek. Pozitivně je také hodnocena obsáhlost celého dokumentu a návaznost lokálních priorit na plnění globálních cílů. Ve zprávě je pak zpracován průběžný reporting naplňování těchto cílů. Velmi dobře se report vyjadřuje k principu stakeholder dialogu a popisuje i formu komunikace mezi nimi. Ve zprávě je také v návaznosti na stakeholdery poprvé zpracována matice významnosti, která uspořádává témata v oblasti CSR dle důležitosti a jejich dopadu na podnikatelskou činnost firmy. Z tohoto faktu lze vyvodit že si je pivovar plně vědom významného vlivu stakeholderů na jeho působnost. Zpráva také informuje o klíčových oblastech, které se v současné době nedaří plnit či došlo k jejich zhoršení. Přiznání negativních aspektů společnosti je dobrým předpokladem pro kvalitní nefinanční reporting. Všechny klíčové oblasti jsou pak ověřovány třetí stranou a diskutovány se stakeholdery.

V návaznosti na standard G4 by pak byl ve zprávě uvítán přehled a zhodnocení celkových rizik v průběhu podnikání. Z hlediska dopadů na ŽP je zpráva zaměřena především na výrobní a spotřebitelskou část, po zvážení by bylo vhodné však tyto negativní dopady hodnotit již od počátku dodavatelského řetězce. V kapitole diverzita jsou vymezeny

nástroje pro flexibilitu práce, oblast zastoupení žen a dodržování bezpečného pracovního prostředí. Získaná data by byla vhodná doplnit i o jiná témata v oblasti diverzity, jako je například zaměstnávání různých národnostních menšin či hendikepovaných pracovníků.

5.2 PwC Česká republika

Společnost PwC patří do sítě firem poskytujících auditorské, daňové a poradenské služby. PwC je pak označením pro celou škálu poradenských společností PricewaterhouseCoopers International Limited, kdy každá z nich je nezávislým právním subjektem vykonávající svou činnost samostatně. Celosvětově společnost působí ve 158 zemích, má 743 poboček a zaměstnává více než 230 000 zaměstnanců. Na českém území vykonává společnost PwC svojí činnost již 25 let (PwC Česká republika, 2017).

Strategie a analýza

Začátek zprávy patří úvodnímu slovu řídicího partnera PwC Česká republika Jiřímu Moserovi. Úvod vlastně seznamuje zainteresované strany s obsahem zprávy zahrnující veškeré činnosti, aktivity a výsledky dosažených v rámci udržitelného podnikání. Firemní odpovědnost je tak dle řídicího partnera stále posouvána dále díky propojování firemních odborníků s neziskovým sektorem.

K prevenci potenciálních rizik zpráva poukazuje na spolupráci výhradně se společnostmi, jejichž záměry jsou v souladu s platnou legislativou a zároveň respektují etické principy společnosti. Možné negativní dopady jsou zaviněny špatně nastaveným procesem, nepovedené spolupráce či důsledkem výroby, všechna potencionální rizika jsou dopředu předvídána a svým způsobem tak minimalizována.

Tabulka 25: Strategie a analýza PwC Česká republika

STRATEGIE A ANALÝZA		strana
G4-1	Prohlášení nejvýše postavené osoby odpovědné za rozhodnutí přijatá organizací	4
G4-2	Popis klíčových dopadů, rizik, příležitostí	11

Zdroj: PwC Česká republika, 2017
Zpracovala: Marika Planetová, 2019

Profil organizace

Jak bylo již v úvodu této podkapitoly uvedeno, společnost se věnuje auditingu, daňovému poradenství a právním záležitostem. Nefinanční report obsahuje několik kapitol pojednávajících o konkrétních produktech a službách nabízených analyzovanou

společností. V rámci auditorských služeb společnost nabízí poradenství v oblasti účetnictví dle IFRS či US GAAP, řízení rizik nebo služby auditu nefinančních dat. Poradenské služby potom dále nabízí v oblasti transakcí, forenzních služeb, restrukturalizace a v oblasti technologického poradenství. Zpráva dále graficky znázorňuje stavy zaměstnanců za předchozí 3 roky, obsazenost pozic, jejich věk a pohlaví. Dle zprávy je pak zřejmé, že se společnost zaměřuje na rovné příležitosti i sociální začlenění vyloučených skupin.

Ve zprávě lze dále nalézt zmínku o dodavatelském řetězci, který tvoří pouze společnosti, splňující etickou normu a zásadu udržitelnosti danou společností PwC. Podrobnější informace však nejsou uvedeny. Stejně jako u položky zásadních změn mezi předchozími obdobími, ani zde není žádná zmínka o těchto skutečnostech. Společnost však ve své zprávě uvádí, že k žádným výrazným změnám v tomto období nedošlo.

Tabulka 26: Profil organizace PwC Česká republika

PROFIL ORGANIZACE		strana
G4-3	Název organizace	5
G4-4	Primární značky, produkty a služby	7
G4-5	Umístění sídla organizace	41
G4-6	Působení firmy a klíčové oblasti působení	41
G4-7	Povaha vlastnictví a právní forma	41
G4-8	Obsluhované trhy	5
G4-9	Velikost organizace	5
G4-10	Počty zaměstnanců	50
G4-11	Zaměstnanci, na které se vztahuje kolektivní smlouva	-
G4-12	Dodavatelský řetězec organizace	11
G4-13	Významné změny	41
G4-14	Princip prevence	11
G4-15	Vnější skupiny	52
G4-16	Členství ve sdruženích	11

Zdroj: PwC Česká republika, 2017
Zpracovala: Marika Planetová, 2019

Významné aspekty, klíčové oblasti a hranice zprávy

Společnost PwC, jakožto globální síť organizací, je dobrovolným účastníkem v programu United Nations Global Compact, zakládající si na několika principech udržitelnosti – boj proti korupci, lidská práva, zaměstnanost a ŽP. Nefinanční zpráva se věnuje pouze aktivitám v ČR, v globálním měřítku lze pak nalézt tyto aktivity na internetových stránkách společnosti.

Společnost ve své zprávě dále představuje významné ukazatele a jejich hodnoty v průběhu 5 let v rámci ekonomické, environmentální a sociální sféry. Jedná se zejména o indikátory měřící přímo generovanou ekonomickou hodnotu a nepřímé ekonomické dopady, spotřebu papíru a energie, celkový objem generovaného odpadu, vliv zaměstnanců na dopravu, rozvojové programy, hodnocení zaměstnanců a průměrnou dobu strávenou školením.

Jak bylo uvedeno v úvodu úvodní kapitoly, i společnost PwC vytváří nefinanční zprávu v souladu se standardem G4 v rozsahu úrovně „Core“, tedy ve stručnější verzi. Více o problematice standardu G4 a jeho aplikačních úrovních lze nalézt v kapitole 2.5.1 *Global Reporting Initiative*.

Tabulka 27: Významné aspekty, klíčové oblasti a hranice zprávy společnosti PwC Česká republika

VÝZNAMNÉ ASPEKTY, KLÍČOVÉ OBLASTI A HRANICE ZPRÁVY		strana
G4-17	Všechny subjekty v konsolidované účetní závěrce organizace	41
G4-18	Proces definování klíčových oblastí	54
G4-19	Výčet klíčových oblastí	41
G4-20	Relevance klíčových oblastí interně	41
G4-21	Relevance klíčových oblastí externě	41
G4-22	Dopad redefinice informací z předešlého reportu	41
G4-23	Významné změny oproti předchozí zprávě	-

Zdroj: PwC Česká republika, 2017
Zpracovala: Marika Planetová, 2019

Zapojení zainteresovaných stran

Report obsahuje podrobný seznam všech zainteresovaných stran, které svojí činností ovlivňují úspěch společnosti PwC a naopak. Výčet všech partnerů je doplněn o vymezení typu spolupráce a dále o specifikaci přínosu pro společnost jak celek. Jedná-li se například o stálé zaměstnance, je zde jako typ spolupráce považován každoroční průzkum spokojenosti zaměstnanců, školicí programy, kariérní hodnocení a jmenování tzv. CSR koordinátorů, jejichž kompetencí je soustřeďovat firemní aktivity v souladu s firemní odpovědností. Přínosem pro společnost je podpora rovnováhy mezi pracovním a osobním životem zaměstnanců a vytvoření rozmanitého pracovního prostředí s rovnými příležitostmi.

Tabulka 28: Zapojení zainteresovaných stran společnosti PwC Česká republika

ZAPOJEÍ ZAINTERESOVANÝCH STRAN		strana
G4-24	Seznam cílových skupin organizace	53 - 54
G4-25	Popis spolupráce s jednotlivými cílovými skupinami	53 - 54
G4-26	Přístup organizace ke spolupráci s cílovými skupinami	53 - 54
G4-27	Relevantní témata pro jednotlivé cílové skupiny	53 - 54

Zdroj: PwC Česká republika, 2017
Zpracovala: Marika Planetová, 2019

Profil zprávy

Nefinanční zpráva pojednávající o aktivitách společnosti v rámci firemní odpovědnosti, je vydávána každoročně od roku 2009. Jednotlivé kvantitativní informace jsou získány měřeními jednotlivých oddělení a pomocí interního centrálního systému, zahrnující i finanční záznamy. Zpráva svým obsahem vychází z mezinárodní metodiky udržitelného podnikání GRI, konkrétně pak dle standardu G4 – „Core“.

Tabulka 29: Profil zprávy společnosti PwC Česká republika

PROFIL ZPRÁVY		strana
G4-28	Vykazované období	41
G4-29	Datum vydání poslední CSR zprávy	41
G4-30	Reportovací cyklus	41
G4-31	Kontaktní místo pro otázky týkající se zprávy nebo jejího obsahu	56
G4-32	GRI seznam Indikátorů	43 - 54
G4-33	Externí hodnocení zprávy	-

Zdroj: PwC Česká republika, 2017
Zpracovala: Marika Planetová, 2019

Řízení organizace

V úvodních stránkách zprávy společnost popisuje svojí strukturu a celosvětovou působnost. Číselně pak sděluje počet poboček v jednotlivých zemích a počet projektů zaměřených na firemní odpovědnost. Ve zprávě je také věnována pozornost tzv. Týmu firemní odpovědnosti, jehož povinností je přiblížit téma firemní odpovědnosti zaměstnancům pomocí zařazení CSR aktivit. Zmíněný strategický tým je veden jedním členem managementu zastupující všechna oddělení a řídicím partnerem.

Tabulka 30: Řízení organizace PwC Česká republika

ŘÍZENÍ ORGANIZACE		strana
G4-34	Struktura organizace	5

Zdroj: PwC Česká republika, 2017
Zpracovala: Marika Planetová, 2019

Etika a integrita

Etický kodex a strategie nezávislosti vychází z firemních hodnot společnosti a zaměstnanci mají každý rok povinnost svou vlastní nezávislost deklarovat. Na etiku a transparentnost společnost nahlíží jako na témata zahrnující vhodné etické jednání, bezúhonnost a profesionalitu. Nevhodné jednání či diskriminaci lze v rámci společnosti anonymně nahlásit na etické lince.

Tabulka 31: Etika a integrita společnosti PwC Česká republika

ETIKA A INTEGRITA		strana
G4-56	Hodnoty, principy, standardy a normy chování organizace	8

Zdroj: PwC Česká republika, 2017
Zpracovala: Marika Planetová, 2019

5.2.1 Zhodnocení reportu a doporučení

Nefinanční zpráva společnosti PwC Česká republika je kvalitně zpracována po vizuální stránce díky mnoha fotografiím, obrázkům a grafickému znázornění. Téměř polovina textu nefinančního reportu je věnována tématům spadajících do sociální oblasti, zbytek textu pak zaujímají klíčové oblasti z environmentální sféry. Ekonomická oblast je zde zcela vypuštěna. Pro transparentnost všech publikovaných informací by se pak v dalších nefinančních zprávách mělo toto téma rozhodně objevit spolu s kvantitativními daty a vypočtenými indikátory.

Sociální oblast je v nefinanční zprávě zaměřena na téma lidé a rozmanitost, kde společnost popisuje problematiku začleňování sociálně vyloučených skupin do pracovního prostředí, profesní rozvoj zaměstnanců a detailní popis veškerých nabízených benefitů. V sociální oblasti jsou dále vyzdvihovány aktivity v rámci spolupráce s neziskovým sektorem. Společnost např. dobrovolně poskytuje služby auditu, poradenství, individuálního mentoringu a kontroly provozního zdraví neziskovým organizacím. Kapitola věnována sociální oblasti je zakončena vyčíslením hodin

fyzického dobrovolnictví na zaměstnance a vyčíslením hodin dobrovolnictví z odborného hlediska.

V poslední části jsou popsány aktivity spadající pod environmentální oblast. Společnost se snaží především o snížení uhlíkové stopy za pomoci snížení spotřeby papíru, generování nižšího množství odpadů a regulace dopravy na služební cesty. Zpráva graficky znázorňuje spotřebu těchto faktorů a lze zde konstatovat skutečné snížení spotřeby.

V nefinanční zprávě opět není vyhrazen prostor pro vyjádření stakeholderů k vyhodnocení ekonomické, sociální a environmentální výkonnosti společnosti. Na druhé straně je v reportu představen jasný přehled všech zainteresovaných stran a specifikace vzájemné spolupráce či vlivu. Dále je třeba v reportu rozvinout téma podnikatelských rizik, které by mělo být na základě standardu G4 rozebráno a zhodnoceno z hlediska významnosti. V neposlední řadě by byly také uvítány informace o dodavatelském řetězci, počtu dodavatelů a jejich vztahu k udržitelnosti či případný dopad dodavatele na ŽP a lidská práva – témata, na kterých si standard G4 zakládá. V reportu dále chybí zpráva o zapojení nejvyššího správního orgánu do společensky odpovědných aktivit. Na rozdíl od nefinanční zprávy Plzeňského Prazdroje report seznamuje uživatele s procesem odměňování zaměstnanců.

Závěr

Tématem diplomové práce je Reporting udržitelného rozvoje ve zvoleném podniku. Záměrem první části práce bylo definovat teoretická východiska související s konceptem trvale udržitelného rozvoje, popsat první kořeny vzniku tohoto termínu a vyličit postupný přechod do celosvětově řešeného tématu. S tématem udržitelnosti se pojí 3 základní pilíře, které tvoří obsah celého konceptu udržitelnosti. Jedná se o environmentální pilíř zahrnující aktivity nejen pro ochranu životního prostředí, ale i pro obecné dosažení biodiverzity ve všech složkách, dále sociální pilíř apelující na rovnováhu mezi jednotlivými společenskými skupinami i jednotlivci a nakonec ekonomický pilíř, jehož podstatou je ekonomický růst dosažený technologickou či organizační inovací, ne tedy prostřednictvím masivního využívání přírodních zdrojů. Diplomová práce dále pojednává o přijetí konceptu udržitelného rozvoje v České republice v souvislosti s naplňováním celosvětově uznávaných globálních cílů. Udržitelnost a s ní spojený nefinanční reporting je další kapitolou obsaženou v této práci. Proces nefinančního reportingu stále stoupá na významu a pro některé firmy se stal již běžnou součástí souhrnného reportingu společnosti.

V souvislosti s tématem diplomové práce byla vybrána japonská společnost Daiho Czech s.r.o., zabývající se výrobou a prodejem plastových dílů, doplňků, vybavení a komponentů pro všechna průmyslová odvětví. Uvedená společnost je nejprve hodnocena z hlediska přístupu k samotnému konceptu udržitelného rozvoje. Pro tyto účely byly vymezeny významné aktivity v rámci podnikatelské činnosti, které svým obsahem spadají vždy do konkrétního pilíře. U společnosti lze vyzdvihnout kladný vztah k životnímu prostředí, který lze potvrdit přijetím normy ISO 14001 upravující povinnosti jako je např. stanovení interní environmentální politiky, implementace aktuálních požadavků v rámci ochrany životního prostředí do procesů společnosti, vzdělávání zaměstnanců a provádění pravidelného a systematického měření možných dopadů a vlivů na ŽP. Dále společnost dobrovolně přijala systém EMAS, dle kterého se zavázala ke zveřejňování relevantních environmentálních informací. Co se týká odpadové politiky, společnost důsledně dodržuje platnou legislativu upravující zacházení s odpadem a v rámci udržitelnosti klade důraz na jeho třídění či následný prodej, kdy je například odpad ve formě plastu či papíru dále přeprodáván a znovu tedy využíván v jiných výrobních procesech. Stěžejním tématem pro společnost je množství emisí a s tím

související spotřeba energie, která každým dalším rokem roste v závislosti na zvýšení výroby. Na základě měření byl zaznamenán únik těkavých organických látek pocházející z činností podnikového útvaru lakovna. Firma v rámci konceptu trvale udržitelného rozvoje naplánovala projekt na postupné snižování množství škodlivých látek za pomoci doposud používaných ředidlových barev výměnou za barvy vodou ředitelné. Pro nadcházející rok je v plánu pokles škodlivých látek o 10 % a další rok o celých 16 %. Dle interních informací autorka provedla potřebné výpočty a došla k závěru, že díky projektu firma dosáhne snížení ročních emisí až o 32,3 tun ročně.

Co se týká sociálního pilíře a globálních cílů, společnost vyžaduje rovnost mezi pohlavími či národnostními menšinami. Tuto skutečnost lze potvrdit reálným počtem kmenových i agenturních zaměstnanců – větší polovinu pracovníků totiž tvoří ženy a polovina agenturních zaměstnanců pochází z ciziny. Za zmínku u tohoto pilíře dále určitě stojí nový motivační benefitový program, který byl zaveden v roce 2017, a poskytuje tak zaměstnancům finanční prostředky ve formě kreditů, které mohou být využity na volnočasové aktivity či na koupi produktů z lékáren. Dále je poskytován příspěvek na narození dítěte, pracovní výročí a standardní příspěvek na závodní stravování. V důsledku vysoké fluktuace má však společnost v plánu tento motivační program rozšířit o nová zvýhodnění. Další položkou spadající do sociálního pilíře je vzdělávání zaměstnanců, kde firma poctivě dodržuje plnění zákonných pravidelných školení a navíc posílá zaměstnance na další rozvojová školení. Mezi rozvojová školení patří zejména školení v oblasti kvality a údržby strojů, výjimkou ale není ani školení v oblasti personálních zdrojů a účetnictví. Zde je však nutné zmínit, že společnost využívá především dotovaných školení pod záštitou projektu POVEZ, a tak by bylo vhodné vyčlenit finanční prostředky i ze svého rozpočtu a všem zaměstnancům tak poskytnout možný rozvoj jejich dosavadních zkušeností a znalostí. Pro vyšší výkonnost v oblasti sociální výkonnosti autorka navrhla přijetí další normy ISO pod označením ISO 26000. Přijetím této normy dojde k postupnému naplnění hned několika globálních cílů.

Ekonomický pilíř zahrnuje aktivity jako je spolupráce s místními dodavateli a odběrateli, spolupráce se zainteresovanými stranami, etika a ochrana osobních údajů. V souladu s cíli udržitelného rozvoje společnost spolupracuje výhradně s místními dodavateli. Je nutné podotknout, že za místní dodavatele se považují takoví dodavatelé, kteří sídlí v České republice. Téměř 24 milionů Kč tento rok společnost vynaložila na nákup výrobků

a služeb právě od místních dodavatelů. Vzhledem ke stále většímu odbytu výrobků lze očekávat další zvýšení. Důležitým bodem společnosti je udržovat trvalý kontakt se všemi jejími zainteresovanými stranami a lépe tak formulovat jejich konkrétní požadavky či očekávání. Práce obsahuje podrobný výčet všech významných zainteresovaných stran, řešená témata a četnost komunikace. Dalším významným bodem interního řízení je etika, v rámci které společnost interně vymezila několik bodů, jimiž se řídí. Aktuální téma ochrany osobních údajů firmě není lhostejné a díky tomu se stalo součástí interních předpisů, načež byli všichni zaměstnanci v této oblasti dostatečně proškoleni. Vezme-li se v potaz termín společenská odpovědnost, jež je součástí konceptu udržitelného rozvoje, a přístup společnosti k tomuto tématu, lze si povšimnout určité nedostatečnosti. Společnost má ve všech uvedených oblastech ještě značné mezery, na kterých je nutné zapracovat. V environmentální oblasti je to příliš vysoká spotřeba energií a s tím související vysoké emise a v oblasti sociální absence dalších rozvojových školení nebo množství poskytovaných benefitů. Společnost by se tudíž měla zamyslet nad tvorbou tzv. CSR týmu, jehož úkol bude spočívat v koordinaci a podpoře sociálně odpovědných aktivit. Jelikož chce být společnost vnímána jako sociálně odpovědná, rozhodně by v jejích aktivitách neměly chybět dobrovolné aktivity či spolupráce s charitou a organizace finančních sbírek. Vybraná firma zatím pouze formulovala zásady politiky společenské odpovědnosti, ale aktivity tomu zatím nepřizpůsobila. Jelikož společnost nereportuje výše zmíněné nefinanční aktivity, práce obsahuje návrh nefinančního reportu na základě metodiky GRI, konkrétně dle standardu G4. Návrh obsahuje uvedení významných částí a informací v souladu se standardem G4, znovu vymezení klíčových aktivit dle uvedených pilířů a konkrétní indikátory vypovídající o nefinanční výkonnosti. Je nutné podotknout, že nefinanční reportování je prozatím pro některé firmy nesplňující podmínky nepovinné, ale v rámci CSR strategie to lze označit za nezbytné.

V závěru práce jsou zhodnoceny 2 stávající nefinanční reporty významných společností operujících na českém i zahraničním trhu. Jedná se o poradenskou společnost PwC Česká republika a pivovar Plzeňský Prazdroj. Uvedené firmy byly zvoleny, jelikož patří mezi první, kdo v České republice začal publikovat první nefinanční zprávy a zároveň se drží celosvětově uznávané metodiky GRI, konkrétně standardu G4. Vybrané společnosti rovněž díky svým aktivitám mohou jít příkladem podnikům snažícím se implementovat společenskou odpovědnost do procesů firmy.

Seznam obrázků

Obrázek 1: Globální cíle trvale udržitelného rozvoje	15
Obrázek 2: Pět základních kroků implementace SDGs.....	18
Obrázek 3: Procentní podíl podniků implementující SDGs v roce 2018	20
Obrázek 4: Seřazení SDGs na základě zaměření respondentů	20
Obrázek 5: Základní principy trvale udržitelného rozvoje	23
Obrázek 6: Zastoupení skupin účastníků Business Reporting on the SDGs	35
Obrázek 7: Vývoj nefinančního reportingu v letech 1993-2017	37
Obrázek 8: Kroky vedoucí k tvorbě nefinančního reportu	39
Obrázek 9: Zásady environmentální politiky společnosti Daiho Czech s.r.o.....	50
Obrázek 10: Politika společenské odpovědnosti společnosti Daiho Czech s.r.o.....	57
Obrázek 11: Holistické pojetí normy ISO 26000.....	62
Obrázek 12: Základní kroky implementace ISO 26000	63
Obrázek 13: Přehled a rozčlenění kmenových zaměstnanců společnosti Daiho Czech s.r.o. za rok 2018.....	71
Obrázek 14: Výsledek hospodaření společnosti Daiho Czech s.r.o. (v tis. Kč)	73
Obrázek 15: Skupina poboček Daiho Industrial Co., Ltd.....	74
Obrázek 17: Přímé emise VOC společnosti Daiho Czech s.r.o. (t)	80
Obrázek 18: Složení týmů společnosti Daiho Czech s.r.o. v roce 2018.....	85

Seznam tabulek

Tabulka 1: Požadavky jednotlivých standardů pro nefinanční reporting	46
Tabulka 2: Spotřeba energií společnosti Daiho Czech s.r.o. (GJ)	53
Tabulka 3: Průměrná roční spotřeba energií společnosti Daiho Czech s.r.o. za období 2014-2017	54
Tabulka 4: Průměrné ceny energií vypočítané za období 2014-2017	54
Tabulka 5: Tržby realizované prodejem vlastních výrobků a služeb místním odběratelům (v tis. Kč)	72
Tabulka 6: Přímo generovaná a distribuovaná ekonomická hodnota společnosti Daiho Czech s.r.o. (v tis. Kč)	76
Tabulka 7: Ukazatele zadluženosti společnosti Daiho Czech s.r.o.	77
Tabulka 8: Spotřeba energie společnosti Daiho Czech s.r.o. (GJ).....	78
Tabulka 9: Spotřeba vody společnosti Daiho Czech s.r.o. (m ³)	79
Tabulka 10: Přímé emise látek VOC dle hmotnosti společnosti Daiho Czech s.r.o. (t) .	81
Tabulka 11: Plánované snížení emisí látek společnosti Daiho Czech s.r.o. (t)	81
Tabulka 12: Nepřímé emise CO ₂ dle hmotnosti společnosti Daiho Czech s.r.o. (t)	82
Tabulka 13: Katalog odpadů společnosti Daiho Czech s.r.o. za období 2016-2017 (kg)	83
Tabulka 14: Počet zaměstnanců společnosti Daiho Czech s.r.o.	84
Tabulka 15: Výdaje na benefity společnosti Daiho Czech s.r.o. (v tis. Kč).....	86
Tabulka 16: Průměrný počet hodin vzdělávání společnosti Daiho Czech s.r.o. (h)	87
Tabulka 17: Seznam zainteresovaných subjektů společnosti Daiho Czech s.r.o.....	89
Tabulka 18: Stanovené cíle společnosti Daiho Czech s.r.o. v rámci konceptu trvale udržitelného rozvoje	93
Tabulka 19: Strategie a analýza Plzeňského Prazdroje a.s.	95
Tabulka 20: Profil organizace Plzeňského Prazdroje a.s.....	96
Tabulka 21: Významné aspekty, klíčové oblasti a hranice zprávy Plzeňského Prazdroje a.s.....	97
Tabulka 22: Zapojení zainteresovaných stran Plzeňského Prazdroje a.s.	97
Tabulka 23: Profil zprávy Plzeňského Prazdroje a.s.	98
Tabulka 24: Etika a integrita Plzeňského Prazdroje a.s.	98
Tabulka 25: Strategie a analýza PwC Česká republika	100

Tabulka 26: Profil organizace PwC Česká republika.....	101
Tabulka 27: Významné aspekty, klíčové oblasti a hranice zprávy společnosti PwC Česká republika	102
Tabulka 28: Zapojení zainteresovaných stran společnosti PwC Česká republika	103
Tabulka 29: Profil zprávy společnosti PwC Česká republika.....	103
Tabulka 30: Řízení organizace PwC Česká republika	104
Tabulka 31: Etika a integrita společnosti PwC Česká republika	104

Seznam použitých zkratk

AFS	Accountability for Sustainability (Fórum Odpovědnosti za udržitelnost)
Atd.	A tak dále
Apod.	A podobně
BSR	Business for Social Responsibility
CO ₂	Oxid uhličitý
CSR	Corporate Social Responsibility (Společenská odpovědnost firem)
ČR	Česká republika
Daiho	Daiho Czech s.r.o.
DEH	Rozdělená ekonomická hodnota
EMAS	Eco-Management and Audit Scheme (Systém ekologického řízení a auditu)
GJ	Gigajoul
GRI	Global Reporting Initiative
G250	250 celosvětově největších společností
EU	Evropská unie
h	hodina
HDP	Hrubý domácí produkt
hl	Hektolitr
HLPF	High-level Political Forum (Politické fórum na vysoké úrovni)
IIRC	International Integrated Reporting Council (Mezinárodní rada pro integrované reportování)
ISO	International Organization for Standardization (Mezinárodní organizace pro normalizaci)
Kg	Kilogram
Např.	Například
N100	100 největších společností ze 41 zemí

OECD	Organizace pro ekonomickou spolupráci a rozvoj
OSN	Organizace spojených národů
PGEH	Přímo generovaná ekonomická hodnota
SDGs	Sustainable Development Goals (Cíle udržitelného rozvoje)
t	Tuna
Tj.	To je
Tzn.	To znamená
VOC	Těkavé organické látky
ŽP	Životní prostředí

Literatura a další zdroje

Odborná literatura

Bittner, M. (2013). *Úvod do udržitelného rozvoje: souvislosti environmentálního pilíře*. Brno: Masarykova univerzita, Centrum pro výzkum toxických látek v prostředí.

Jeníček, V., & Foltýn, J. (2010). *Globální problémy světa v ekonomických souvislostech*. Praha: C. H. Beck.

Fildán, Z. (2008). *Příručka EMS podle ISO 14 001: praktický průvodce pro zavedení a udržování systému environmentálního managementu podle normy ČSN EN ISO 14 001*. Tachov: Envi Group.

Jarvie-Eggart, M. (2015). *Responsible mining. Case Studies in Managing Social and Environmental Risks in the Developed World*. Englewood, Colorado: Society for Mining, Metallurgy & Exploration.

Kašparová, K., & Kunz, V. (2013). *Moderní přístupy ke společenské odpovědnosti firem a CSR reportování*. Praha: Grada Publishing.

Kocmanová, A (2010). *Udržitelnost: Integrace environmentální, sociální a ekonomické výkonnosti podniku*. Brno: Akademické nakladatelství CERM.

Krechovská, M., & Taušl Procházková P. (2013). *Sustainability and its Integration into Corporate Governance Focusing on Corporate Performance Management and Reporting*. Amsterdam: Elsevier.

Mezříčský, V. (2005). *Environmentální politika a udržitelný rozvoj*. Praha: Portál.

Moldan, B., & Kolářová H. (2001). *(Ne)udržitelný rozvoj: ekologie - hrozba i naděje*. Praha: Karolinum.

Moldan, B. (1996). *Indikátory trvale udržitelného rozvoje*. 1. vyd. Ostrava: Vysoká škola báňská,

Nováček, P. (2011). *Udržitelný rozvoj*. 2. vydání. Olomouc: Univerzita Palackého v Olomouci.

Synek, M. (2009). *Manažerská ekonomika*. Praha: Grada.

Zadražilová, D. (2011). *Udržitelné podnikání*. Praha: Oeconomica.

Právní předpisy ČR

Zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech.

Zákon č. 17/1992 Sb., o životním prostředí

Zákon č. 563/1991 Sb, o účetnictví

Elektronické zdroje

Asociace společenské odpovědnosti (2014). *Společenská odpovědnost firem*. Cit. 30.12.2018, dostupné z: http://www.spolecenskaodpovednostfirem.cz/wp-content/uploads/2014/09/acsr_prirucka-UN-GC_po-sazb%C4%9B.pdf

BEZK (2012). *Ekolist. Zprávy o přírodě, životním prostředí a ekologii*. Cit. 13.10.2018, dostupné z: <http://ekolist.cz/cz/zpravodajstvi/specialy/rio-20>

Business for Social Responsibility, Globescan (2018). *BSR*. Cit. 12.10.2018, dostupné z: https://www.bsr.org/reports/BSR_Globescan_State_of_Sustainable_Business_2018.pdf

Česká tisková kancelář (2002). *Enviweb. Zpravodajství životního prostředí*. Cit. 12.10.2018, dostupné z: <http://www.enviweb.cz/eslovník/216>

Česká tisková kancelář (2018). *Enviweb. Zpravodajství životního prostředí*. Cit. 12.12.2018, dostupné z: <http://www.enviweb.cz/111078>

Daiho Czech s.r.o. (2016). *Daiho. Politika QMS a EMS*. Cit. 28.1.2019, dostupné z: <http://www.daiho.cz/cs/politika-qms-a-ems>

Ethical Corporation (2018). *Ethicalcorp*. Cit. 31.1.2019, dostupné z: <http://www.ethicalcorp.com/eight-ideas-reporting-against-sdgs>

Flagship (2014). *Flagship*. Cit. 10.12.2018, dostupné z: https://flagship.cz/blog/detail/nova-smernice-o-nefinancnim-reportingu_290

GRI (2013). *Globalreporting*. Cit. 10.12.2018, dostupné z: <https://www.globalreporting.org/information/SDGs/Pages/Reporting-on-the-SDGs.aspx>

GRI (2018). *Globalreporting*. Cit. 10.12.2018, dostupné z: https://www.globalreporting.org/resourcelibrary/GRI_UNGC_Reporting-on-SDGs_Practical_Guide.pdf

- GRI (2015). *Globalreporting*. Cit. 14.12.2018, dostupné z: <https://www.globalreporting.org/resourcelibrary/grig4-part1-reporting-principles-and-standard-disclosures.pdf>
- GRI (2012). *Globalreporting*. Cit. 20.12.2018, dostupné z: <https://www.globalreporting.org/information/policy/gofpara47/Pages/default.aspx>
- GRI, UN Global Compact, WBCSD (2015). *SDG Compass*. Cit. 12.10.2018, dostupné z: https://sdgcompass.org/wp-content/uploads/2015/12/019104_SDG_Compass_Guide_2015.pdf
- Incisive Business Media Limited (2018). *BusinessGreen*. Cit. 1.2.2019, dostupné z: <https://www.businessgreen.com/bg/news/3063048/survey-leading-companies-embrace-sdgs-as-strategic-north-star>
- Informační centrum OSN v Praze. (2015). *OSN*. Cit. 25.10.2018, dostupné z: <http://www.osn.cz/cile-udrzitelneho-rozvoje-sdgs/>
- KPMG International Cooperative. (2017). *KPMG*. Cit. 3.2.2018, dostupné z <https://assets.kpmg/content/dam/kpmg/xx/pdf/2017/10/kpmg-survey-of-corporate-responsibility-reporting-2017.pdf>
- Ministerstvo životního prostředí (2013). *MŽP*. Cit. 10.10.2018, dostupné z: https://www.mzp.cz/cz/cile_udrzitelneho_rozvoj
- Ministerstvo průmyslu a obchodu (2013). *OECD Guidelines for Multinational Enterprises*. Cit. 2.3.2019, dostupné z: <https://mneguidelines.oecd.org/text/MNEGuidelines%20C4%8Ce%20C5%A1tina.pdf>
- Ministerstvo spravedlnosti České republiky, (2011-2019). *Veřejný rejstřík a sbírka listin: Přehled listin Daiho Czech s.r.o.* Cit. 20.2.2019, dostupné z: <https://or.justice.cz/ias/ui/vypis-sl-firma?subjektId=171210>
- Ministerstvo životního prostředí (2013). *MŽP*. Cit. 10.10.2018, dostupné z: https://www.mzp.cz/cz/cile_udrzitelneho_rozvoj
- Ministerstvo životního prostředí (2018). *ČR 2030*. Cit. 12.11.2018, dostupné z: <https://www.cr2030.cz/magazin/budoucnost/reportaz-z-fora-udrzitelneho-rozvoje-2018/>

Ministerstvo životního prostředí (2018a). *MŽP*. Cit. 12.10.2018, dostupné z: https://www.mzp.cz/cz/rada_vlady_pro_udrzitelny_rozvoj

Ministerstvo životního prostředí (2018b). *MŽP*. Cit. 11.12.2018, dostupné z: https://www.mzp.cz/cz/news_180718

Plzeňský Prazdroj a.s. (2016). *Prazdroj*. Cit. 10.2.2019, dostupné z: https://www.prazdroj.cz/cospospohzeg/uploads/2017/01/zprava_o_odpovednosti_2016.pdf

PwC Česká republika (2017). *PwC*. Cit. 10.2.2019, dostupné z: <https://www.pwc.com/cz/cs/spolecenska-odpovednost/2018/pwc-csr-report-2017.pdf>

Rynda, I. (1995) *Trvale udržitelný rozvoj*. Olomouc: FIN. Dostupné z: [http://www.cenia.cz/web/www/web-pub2.nsf/\\$pid/MZPMSFHV0HSB/\\$FILE/tur.pdf](http://www.cenia.cz/web/www/web-pub2.nsf/$pid/MZPMSFHV0HSB/$FILE/tur.pdf)

Sustainable Development Goals (2018). *Sustainable Development. Knowledge Platform*. Cit. 11.12.2018, dostupné z: https://sustainabledevelopment.un.org/content/documents/205432018_HLPF_Presidents_summary_FINAL.pdf

Úřad pro publikace Evropské unie (2017). *EUR-Lex. Přístup k právu Evropské unie*. Cit. 10.1.2019, dostupné z: [https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/PDF/?uri=CELEX:52017XC0705\(01\)&from=EN](https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/PDF/?uri=CELEX:52017XC0705(01)&from=EN)

Ostatní zdroje

Interní dokumenty společnosti Daiho Czech s.r.o. (2014-2018)

Seznam příloh

Příloha A: Přehled SDGs a jejich konkrétní cílů

Příloha B: Struktura obsahu standardu G4

Příloha C: Indikátory upravené standardem G4

Přílohy

Příloha A: Přehled SDGs a jejich konkrétní cílů

1.1 Do roku 2030 odstranit extrémní chudobu všude na světě; **extrémní chudoba** je v současnosti definována jako **život za méně než 1,25 dolaru na den**

1.2 Do roku 2030 **snížit** alespoň o polovinu **podíl můžu, žen a dětí** všech věkových kategorií, **kterí žijí v chudobě** tak jak je definována v národní legislativě

1.3 Zavést na úrovni států **vhodné systémy sociální ochrany** pro všechny včetně nejpotřebnějších, a do roku 2030 **rozšířit jejich dosah** na většinu chudých a ohrožených

1.4 Do roku 2030 zajistit, aby **všichni muži a ženy**, zejména chudí a zranitelní, měli **stejná práva v přístupu** k ekonomickým zdrojům i základním službám, na vlastnictví a možnost nakládat s půdou a stejná práva na další formy vlastnictví, dědictví, přírodní zdroje, příslušné nové technologie a finanční služby, jako například mikrofinancování

2.1 Do roku 2030 **vymýtit hlad a zajistit přístup všem lidem**, zejména chudým a ohroženým, včetně malých dětí, **k bezpečné, výživné a dostačující stravě** po celý rok

2.2 Do roku 2030 **odstranit všechny formy podvýživy** a do roku 2025 dosáhnout mezinárodně dohodnutých cílů ohledně zakrnění a hubnutí dětí mladších pěti let a **vyřešit výživové potřeby** dospívajících dívek, těhotných a kojících žen a starších osob

2.3 Do roku 2030 **zdvojnásobit zemědělskou produktivitu a příjmy malých zemědělců** – zejména žen, původních obyvatel, rodinných farmářů, pastevců a rybářů – **pomocí zajištění bezpečného a rovného přístupu** k půdě, dalším výrobním zdrojům (a vstupům), znalostem, finančním službám, trhům a vytvářením příležitostí k vytváření přidané hodnoty a přístupu k zaměstnání v nezemědělském sektoru

2.4 Do roku 2030 **zajistit/zavést systémy udržitelné výroby**

3.1 Do roku 2030 **celosvětově snížit míru mateřské úmrtnosti** na méně než 70 na 100 tisíc porodů

3.2 Do roku 2030 **zabránit úmrtím novorozenců a dětí mladších pěti let**, jimž je možné předejít. Všechny země budou usilovat o snížení novorozenecké úmrtnosti na úroveň maximálně 12 úmrtí na 1000 živě narozených dětí a snížení úmrtnosti dětí mladších pěti let na úroveň 25 a méně na 1000 živě narozených dětí

3.3 Do roku 2030 **ukončit epidemii AIDS, tuberkulózy, malárie a zanedbávaných tropických nemocí** a bojovat proti hepatitidě, vodou přenášeným nemocem a ostatním přenosným nemocem

3.4 Do roku 2030 **snížit pomocí prevence a léčby o třetinu předčasnou úmrtnost na nepřenosné choroby**; podporovat duševní zdraví a duševní pohodu

3.5 **Posílit prevenci a léčbu užívání návykových látek**, včetně užívání narkotik a škodlivého užívání alkoholu

4.1 Do roku 2030 **zajistit**, aby všechny dívky a chlapci ukončili **bezplatné, rovnoprávné a kvalitní primární a sekundární základní vzdělání**, které bude mít odpovídající a **efektivní studijní výsledky**

4.2 Do roku 2030 **zajistit**, aby všechny dívky a chlapci měli **možnost kvalitního rozvoje v raném dětství**, aby měli přístup k předškolní péči a vzdělání tak, **že budou připraveni pro základní vzdělávání**

4.3 Do roku 2030 **zajistit rovný přístup všech žen a mužů** k cenově dostupnému a kvalitnímu **odbornému, učňovskému a vyššímu vzdělání**, včetně univerzitního

4.4 Do roku 2030 výrazně **zvýšit počet mladých a dospělých**, kteří mají **příslušné dovednosti včetně technických a odborných**, které budou předpokladem pro zaměstnání, důstojné pracovní zařazení a pro podnikání

5.1 Celosvětově **skoncovat** se všemi formami **diskriminace žen a dívek**

5.2 **Eliminovat všechny formy násilí vůči ženám a dívkám** ve veřejné i soukromé sféře, včetně obchodu s lidmi a sexuálního či jiného vykořisťování

5.3 **Odstranit všechny škodlivé praktiky** jako jsou dětské, předčasné a nucené sňatky či ženská obřízka

5.4 **Uznávat a oceňovat neplacenou péči a domácí práce** pomocí zajištění veřejných služeb, infrastruktury a politik sociální ochrany a prosazování sdílené odpovědnosti v rámci domácnosti a rodiny podle zvyklostí dané země

5.5 **Zajistit ženám rovné příležitosti** a plnou a efektivní účast na rozhodování na všech **úrovních v politickém, ekonomickém i veřejném životě**

6.1 Do roku 2030 **zajistit univerzální a rovný přístup k bezpečné a cenově dostupné pitné vodě** pro všechny

6.2 Do roku 2030 **zajistit spravedlivě všem odpovídající sanitační a hygienická zařízení** a **skoncovat** s vylučováním na volných prostranstvích, se zvláštním ohledem na potřeby žen, dívek a lidí v těžké situaci

6.3 Do roku 2030 **zlepšit kvalitu vody snížením jejího znečišťování**, zamezením vyhazování odpadů do vody a minimalizací vypouštění nebezpečných chemických látek do vody, snížit na polovinu podíl znečištěných odpadních vod a **podstatně zvýšit recyklaci** a bezpečné opětovné využívání vody v celosvětovém měřítku

6.4 Do roku 2030 **podstatně zvýšit efektivitu využívání vody** ve všech sektorech a **zajistit udržitelný odběr a dodávky pitné vody**

7.1 Do roku 2030 **zajistit všem přístup k cenově dostupným, spolehlivým a moderním energetickým službám**

7.2 Do roku 2030 **podstatně zvýšit podíl energie z obnovitelných zdrojů** na celosvětovém energetickém mixu

7.3 Do roku 2030 celosvětově **zdvojnásobit energetickou účinnost**

7.a Do roku 2030 **zlepšit mezinárodní spolupráci ve zpřístupňování výzkumu a technologií čisté energie**, včetně energie z obnovitelných zdrojů, energetické účinnosti a pokročilých a čistších technologií fosilních paliv; podporovat investice do energetické infrastruktury a technologií čisté energie

7.b Do roku 2030 **rozšířit infrastrukturu a vylepšit technologie pro dodávky moderních a udržitelných energetických služeb** pro všechny v rozvojových zemích, zejména v nejméně rozvinutých a malých ostrovních rozvojových státech

8.1 **Udržovat ekonomický růst** na hlavu v závislosti na podmínkách jednotlivých zemí, zejména minimálně 7procentní růst HDP ročně v nejméně rozvinutých zemích

8.2 **Dosáhnout vyšší úrovně ekonomické produktivity** pomocí diverzifikace, technologického rozvoje a inovací, mimo jiné také zaměřením se na odvětví s vysokou přidanou hodnotou a s vysokým podílem lidské práce

8.3 **Podporovat politiky orientované na rozvoj**, které podporují produktivní činnosti, vytváření důstojných pracovních míst, podnikání, kreativitu a inovace, a podporují vznik a růst mikropodniků, malých a středních podniků, mimo jiné prostřednictvím zpřístupňování finančních služeb

8.4 **Postupně až do roku 2030 zlepšovat efektivní využívání globálních zdrojů** ve spotřebě i výrobě a učinit vše potřebné pro to, aby ekonomický růst nebyl spojen s poškozováním životního

prostředí, v souladu s desetiletým rámcovým programem trvale udržitelné spotřeby a výroby, v jehož čele stojí rozvinuté země

šetrných technologií a výrobních procesů; zapojí se všechny státy s ohledem na své možnosti

9.1 Rozvinout kvalitní, spolehlivou, udržitelnou a odolnou infrastrukturu, zahrnující i regionální a přeshraniční infrastrukturu, na podporu ekonomického rozvoje a zvýšené kvality života, se zaměřením na ekonomicky dostupný a rovný přístup pro všechny

9.2 Podporovat inkluzivní a udržitelnou industrializaci a do roku 2030 významně zvýšit podíl průmyslu na zaměstnanosti a HDP, a to s ohledem na podmínky v jednotlivých zemích, a zdvojnásobit jeho podíl v nejméně rozvinutých státech

9.3 Zlepšit přístup malých průmyslových a jiných podniků – zejména v rozvojových zemích – k finančním službám, včetně dostupných úvěrů, a jejich začleňování do hodnotových řetězců a trhů

9.4 Do roku 2030 zmodernizovat infrastrukturu a zdokonalit vybavení průmyslových podniků tak, aby byly udržitelné, účinněji využívaly zdroje; dále využívat více čistých a k životnímu prostředí

10.1 Do roku 2030 postupně dosáhnout a udržet růst příjmů spodních 40 procent populace na úrovni vyšší než je celostátní průměr

10.2 Do roku 2030 posilovat a podporovat sociální, ekonomické a politické začleňování všech, bez ohledu na věk, pohlaví, zdravotní postižení, rasu, etnický původ, náboženské vyznání a ekonomické či jiné postavení

10.3 Zajistit rovné příležitosti a snížit nerovnosti, zejména odstraňováním diskriminačních zákonů, politik a postupů, a podporou vhodných právních předpisů, politik a postupů

10.4 Přijmout politická opatření, zejména v oblasti fiskální, mzdové a v oblasti sociální ochrany a postupně dosáhnout větší rovnosti

10.5 Zlepšit regulaci a monitoring globálních finančních trhů a institucí a posílit uplatňování těchto regulací

11.1 Do roku 2030 zajistit všem přístup k odpovídajícímu, bezpečnému a cenově dostupnému bydlení a základním službám, zlepšit podmínky bydlení ve slumech

11.2 Do roku 2030 poskytnout všem přístup k bezpečným, finančně dostupným, snadno přístupným a udržitelným dopravním systémům zlepšit bezpečnost silničního provozu zejména rozšířením veřejné dopravy se zvláštním důrazem na potřeby lidí v těžké situaci jako ženy, děti, osoby se zdravotním postižením a starší osoby

11.3 Do roku 2030 posílit inkluzivní a udržitelnou urbanizaci a kapacity pro participativní, integrované a udržitelné plánování a správu měst a obcí ve všech zemích

11.4 Zlepšit úsilí na ochranu a záchranu světového kulturního a přírodního dědictví

12.1 Uplatňovat desetiletý rámec programů pro udržitelnou spotřebu a výrobu se zapojením všech států v čele s rozvinutými a s přihlédnutím k rozvoji a schopnostem států rozvojových

12.2 Do roku 2030 dosáhnout udržitelného hospodaření s přírodními zdroji a jejich efektivního využívání

12.3 Do roku 2030 snížit v přepočtu na hlavu na polovinu globální plýtvání potravinami na maloobchodní a spotřebitelské úrovni a snížit ztráty potravin v celém výrobním a zásobovacím procesu, včetně posklizňových ztrát

12.4 Do roku 2020 dosáhnout k životnímu prostředí šetrného nakládání s chemickými látkami a odpady během celého jejich životního cyklu, v souladu s dohodnutými mezinárodními rámci, a výrazně snížit jejich uvolňování do ovzduší, vody a půdy tak, aby se minimalizovaly nepříznivé dopady na lidské zdraví a životní prostředí

13.1 Ve všech zemích **zvýšit odolnost a schopnost adaptace na nebezpečí** související s klimatem a přírodními pohromami

13.2 **Začlenit opatření v oblasti změny klimatu do národních politik,** strategií a plánování

13.3 **Zlepšit vzdělávání a zvyšování povědomí o klimatické změně,** rozšířit lidské i institucionální kapacity pro zmírňování změny klimatu, adaptaci na ni, snižování jejích dopadů a včasné varování

13.a **Uvést do praxe závazek přijatý vyspělými zeměmi v Rámcové úmluvě OSN o změně klimatu** a do roku 2020 společně dát k dispozici ze všech zdrojů 100 miliard ročně na řešení potřeb rozvojových zemí v souvislosti se smyslupnými opatřeními na zmírňování a transparentnosti při jejich zavádění a plně zprovoznit Zelený klimatický fond v co nejkratší době

14.1 Do roku 2025 **předcházet a výrazně snižovat znečištění moří,** zejména znečištění, které je způsobováno činností na pevnině, včetně odpadků a znečištění z živin

14.2 Do roku 2020 **udržitelně spravovat a chránit mořské a pobřežní ekosystémy,** aby se zabránilo výrazným negativním dopadům, mimo jiné posilováním jejich odolnosti a opatřeními na jejich obnovu s cílem zajistit zdravé a produktivní oceány

14.3 **Minimalizovat a řešit dopady okyselování oceánů,** mimo jiné prohlubováním vědecké spolupráce na všech úrovních

14.4 Do roku 2020 **dosáhnout účinné regulace rybolovu a skoncovat s nadměrným rybolovem,** nezákonným, nehlášeným a neregulovaným rybolovem a nešetrnými metodami rybolovu, zavést vědecky podložené plány hospodaření s cílem obnovit populace ryb v co nejkratším možném čase přinejmenším na úroveň, která dokáže produkovat maximální udržitelný výnos podle biologických

vlastností jednotlivých druhů

15.1 Do roku 2020 **zajistit ochranu, obnovu a udržitelné využívání suchozemských a vnitrozemských sladkovodních ekosystémů** a jejich služeb, zejména lesů, mokřadů, hor a suchých oblastí, v souladu se závazky z mezinárodních dohod

15.2 Do roku 2020 **podpořit zavádění udržitelného hospodaření se všemi typy lesů, zastavit odlesňování,** obnovit zničené lesy a podstatně zvýšit zalesňování a obnovu lesů na celém světě

15.3 Do roku 2030 **bojovat proti rozšiřování pouští,** obnovovat znehodnocenou půdu, včetně pozemků postižených rozšiřováním pouští, suchem či záplavami, usilovat o dosažení světa, ve kterém již nedochází k degradaci půdy

15.4 Do roku 2030 **zajistit zachování horských ekosystémů,** včetně jejich biodiverzity, aby se zvýšila jejich schopnost poskytovat výhody, které jsou nezbytné pro udržitelný rozvoj

16.1 Výrazně **snížit všechny formy násilí** a související míru úmrtnosti všude na světě

16.2 **Skoncovat se zneužíváním, vykořisťováním a obchodem s lidmi** a všemi formami násilí na dětech a jejich mučení

16.3 **Podporovat svrchovanost práva na národní i mezinárodní úrovni** a zajistit rovný přístup ke spravedlnosti pro všechny

16.4 Do roku 2030 výrazně **snížit pohyb nezákonných finančních prostředků a zbraní,** usilovat o navrácení odcizeného majetku a bojovat proti všem formám organizovaného zločinu

16.5 Podstatně **omezit korupci a úplatkářství** ve všech formách

16.6 Vytvořit **účinné, odpovědné a transparentní instituce** na všech úrovních

16.7 Zajistit **odpovědné, inkluzivní, participační a zastupitelské rozhodování** na všech úrovních

17 PARTNERSTVÍ KE SPLNĚNÍ CÍLŮ

FINANCE

17.1 Posílit mobilizaci domácích zdrojů, mimo jiné prostřednictvím mezinárodní podpory rozvojovým zemím, ke zlepšení domácích kapacit pro výběr daní a dalších příjmů

17.2 Plně realizovat závazky rozvinutých zemí v rámci Oficiální rozvojové pomoci (ODA), včetně závazku mnoha vyspělých zemích poskytnout 0,7 procenta ODA/HND rozvojovým zemím a 0,15 až 0,20 procenta ODA/HND nejméně rozvinutým zemím; poskytovatelé ODA by měli zvážit stanovení cíle poskytnout alespoň 0,20 procenta ODA/HND nejméně rozvinutým zemím

17.3 Mobilizovat dodatečné finanční prostředky z různých zdrojů pro rozvojové státy

17.4 Pomoci rozvojovým zemím při dosahování dlouhodobé dluhové udržitelnosti prostřednictvím koordinovaných politik zaměřených na podporu financování dluhu, oddlužení a

restrukturalizaci dluhu dle potřeby, a zabývat se vnějším zadlužením silně zadlužených chudých zemí, aby se snížila jejich míra zadluženosti

Příloha B: Struktura obsahu standardu G4

STRATEGIE A ANALÝZA	
G4-1	Prohlášení nejvýše postavené osoby odpovědné za rozhodnutí přijatá organizací
G4-2 *	Popis klíčových dopadů, rizik a příležitostí
PROFIL ORGANIZACE	
G4-3	Název organizace
G4-4	Primární značky, produkty a služby
G4-5	Umístění sídla organizace
G4-6	Země, ve kterých organizace působí
G4-7	Povaha vlastnictví a právní forma
G4-8	Obsloužené trhy
G4-9	Velikost organizace
G4-10	Počty zaměstnanců
G4-11	Zaměstnanci, na které se vztahuje kolektivní smlouva
G4-12	Dodavatelský řetězec organizace
G4-13	Významné změny
G4-14	Princip obezřetnosti
G4-15	Externě vypracované hospodářské, ekologické a sociální vztahy
G4-16	Členství ve sdruženích
IDENTIFIKOVANÉ ZÁVAŽNÉ ASPEKTY A HRANICE	
G4-17	Všechny subjekty obsažené v konsolidované účetní závěrce organizace
G4-18	Postup pro stanovení obsahu zprávy
G4-19	Závažné aspekty identifikované během procesu definování obsahu zprávy
G4-20	Hranice Aspektu v rámci organizace
G4-21	Hranice Aspektu zasahující mimo organizaci
G4-22	Přepočty informací poskytnutých v předchozích zprávách
G4-23	Významné změny od minulého reportovacího období v rámci kritérií Rozsahu a hranice Aspektu
JEDNÁNÍ SE STAKEHOLDERY	
G4-24	Seznam skupin stakeholderů zainteresovaných na činnosti organizace
G4-25	Podklady pro identifikaci a výběr stakeholderů
G4-26	Přístup organizace k zapojení stakeholderů

G4-27	Klíčová témata a problémy vznesené stakeholdery
PROFIL ZPRÁVY	
G4-28	Vykazované období poskytovaných informací
G4-29	Datum poslední předchozí zprávy
G4-30	Cyklus
G4-31	Kontaktní místo pro otázky týkající se zprávy nebo jejího obsahu
G4-32	Obsahový index GRI "Zpráva o externím ověření"
G4-33	Politika a stávající praxe organizace při zajištění externího ověření zprávy
ŘÍZENÍ ORGANIZACE	
G4-34	Struktura správy a řízení organizace
G4-35 *	Delegování pravomocí z ekonomického, environmentálního a sociálního hlediska od nejvyššího orgánu správy vedoucím pracovníkům a dalším zaměstnancům.
G4-36 *	Pozice výkonného ředitele
G4-37 *	Postupy pro konzultaci mezi zúčastněnými stranami a nejvyšším správním orgánem
G4-38 *	Složení nejvyššího správního orgánu a jeho výborů
G4-39 *	Předseda nejvyššího vládního orgánu
G4-40 *	Proces jmenování a výběru nejvyšší řídicího orgánu a jeho výbory, kritéria použitá pro jmenování a výběr nejvyšších členů správní rady
G4-41 *	Cíle nejvyšších řídicích orgánů
G4-42 *	Role nejvyššího řídicího orgánu
G4-43 *	Opatření přijatá za účelem rozvoje a posílení kolektivních znalostí nejvyššího vládního orgánu o hospodářských, environmentálních a sociálních tématech
G4-44 *	Procesy hodnocení výkonnosti nejvyššího správního orgánu s ohledem na řízení ekonomických, environmentálních a sociálních témat
G4-45 *	Úloha nejvyššího orgánu správy věcí veřejných při identifikaci a řízení ekonomických, environmentálních a sociálních dopadů, rizik a příležitostí
G4-46 *	Úloha nejvyššího orgánu správy a řízení při kontrole účinnosti procesů řízení rizik organizace pro ekonomická, environmentální a sociální témata
G4-47 *	Četnost nejvyšších správních orgánů v oblasti přezkumu hospodářských, environmentálních a sociálních dopadů, rizik a příležitostí.

G4-48 *	Hlášení nejvyššího výboru
G4-49 *	Proces sdělování kritických záležitostí nejvyššímu orgánu správy
G4-50 *	Celkový počet kritických obav, které byly sděleny nejvyššímu správnímu orgánu a mechanismy, které se používají k jejich řešení
G4-51 *	Politika odměňování pro nejvyšší řídicí orgán a vedoucí pracovníky
G4-52 *	Proces stanovení odměn
G4-53 *	Názory zúčastněných stran, pokud jde o odměňování
G4-54 *	Poměr mezi ročními odměnami
G4-55 *	Poměr procentuálního nárůstu odměn
ETIKA A INTEGRITA	
G4-56	Hodnoty, principy, standardy a normy chování organizace
G4-57 *	Způsob výběru etické rady
G4-58 *	Interní a externí mechanismy pro hlášení obav o neetickém nebo protiprávním chování

Příloha C: Indikátory upravené standardem G4

Ukazatel	Popis
Strategie a analýza	
G4-1	Prohlášení nejvýše postaveného představitele organizace
Profil organizace	
G4-3	Název organizace
G4-4	Hlavní značky, produkty, resp. služby
G4-5	Sídlo organizace
G4-6	Země, ve kterých organizace vyvíjí významné aktivity
G4-7	Vlastnická struktura a právní forma
G4-8	Obsluhované trhy
G4-9	Velikost organizace
G4-10	Celkový počet zaměstnanců dle typu zaměstnaneckého poměru a pohlaví
G4-11	Procento všech zaměstnanců, na které se vztahují dohody kolektivního vyjednávání
G4-12	Dodavatelské řetězce organizace
G4-13	Významné změny v průběhu sledovaného období
G4-14	Sdělení, zda organizace postupuje dle principů prevence, a pokud ano, jakým způsobem
G4-15	Externí charty, principy či iniciativy, kterými se organizace řídí či které podporuje
G4-16	Členství ve významných průmyslových a podnikatelských asociacích
Identifikované ukazatele a rozsah zprávy	
G4-17	Subjekty, které figurují v konsolidovaných účetních závěrkách
G4-18	Proces pro stanovení obsahu zprávy
G4-19	Identifikované ukazatele
G4-20	Stanovené limity pro vykazování interních skutečností
G4-21	Stanovené limity pro vykazování externích skutečností
G4-22	Opravy v údajích vykázaných v předchozích zprávách
G4-23	Významné změny v rozsahu a limitech zprávy ve srovnání s předchozími vykazovanými obdobími
Angažovanost zainteresovaných subjektů	
G4-24	Angažované zainteresované subjekty
G4-25	Identifikace a výběr zainteresovaných subjektů
G4-26	Rámec pro řízení angažovanosti zainteresovaných subjektů a četnost opatření
G4-27	Klíčová témata a oblasti, ve kterých se angažují zainteresované subjekty
Údaje o zprávě	
G4-28	Vykazované období
G4-29	Datum zveřejnění předchozí zprávy
G4-30	Cyklus zpráv
G4-31	Kontaktní údaje pro zodpovídání dotazů
G4-32	Obsahový rejstřík dle GRI
G4-33	Externí ověření zprávy
Governance	
G4-34	Struktura governance, včetně grémii podřízených nejvyšší autoritě v oblasti governance
Etika a integrita	
G4-56	Hodnoty, zásady, standardy a normy chování
Kategorie: Ekonomika	
Ukazatele ekonomického výkonu	
G4-DMA	Rámec pro řízení ekonomického výkonu
G4-EC1	Přímá vytvořená a distribuovaná ekonomická hodnota
G4-EC4	Finanční dotace od státu
Místní angažovanost	
G4-DMA	Rámec pro řízení místní angažovanosti

G4-EC5	Poměr mezi standardní nástupní mzdou a místní minimální mzdou
G4-EC6	Poměr vedoucích pracovníků pocházejících z místních komunit
Ukazatele nepřímých ekonomických dopadů	
G4-DMA	Rámec pro řízení v oblasti materiálů
G4-EC7	Použité materiály dle hmotnosti či objemu
G4-EC8	Procento použitých recyklovaných materiálů na vstupu
Energie	
G4-DMA	Rámec pro řízení postupů nákupu
G4-EC9	Nákup od místních dodavatelů
Kategorie: Životní prostředí	
Materiály	
G4-DMA	Rámec pro řízení v oblasti materiálů
G4-EN1	Použité materiály dle hmotnosti či objemu
G4-EN2	Procento použitých recyklovaných materiálů na vstupu
Energie	
G4-DMA	Rámec pro řízení v oblasti energií
G4-EN3	Přímá spotřeba energií
G4-EN5	Energetická intenzita
G4-EN6	Snížení spotřeby energií
G4-EN7	Snížení energetické náročnosti produktů a služeb
Voda	
G4-DMA	Rámec pro řízení v oblasti vodohospodářství
G4-EN8	Objem odebrané vody dle zdroje
G4-EN9	Významně ovlivněné zdroje vody
G4-EN10	Recyklovaná a opětovně použitá voda
Biodiverzita	
G4-DMA	Rámec pro řízení v oblasti biodiverzity
G4-EN11	Pozemky v chráněných oblastech
G4-EN12	Dopady činnosti na chráněné oblasti a oblasti s vysoce hodnotnou biodiverzitou
Emise	
G4-DMA	Rámec pro řízení v oblasti emisí
G4-EN15	Přímé emise skleníkových plynů (rozsah 1)
G4-EN16	Nepřímé emise skleníkových plynů z výroby energií (rozsah 2)
G4-EN18	Intenzita emisí skleníkových plynů
G4-EN19	Snížení emisí skleníkových plynů
G4-EN20	Emise odbourávající ozón
G4-EN21	NO _x , SO _x a další významné emise do ovzduší
Odpadní vody a odpady	
G4-DMA	Rámec pro řízení v oblasti odpadních vod a odpadů
G4-EN22	Celkový objem odpadních vod
G4-EN23	Celková hmotnost odpadů
G4-EN24	Celkový počet a objem významných úniků
G4-EN25	Hmotnost nebezpečných odpadů
Produkty a služby	
G4-DMA	Rámec pro řízení v oblasti ekologicky šetrných produktů a služeb
G4-EN27	Minimalizace dopadů produktů a služeb na životní prostředí
G4-EN28	Procentuální podíl prodaných produktů a obalových materiálů získaných zpět dle jednotlivých kategorií
Compliance v oblasti ochrany životního prostředí	
G4-DMA	Rámec pro řízení compliance v oblasti ochrany životního prostředí
G4-EN29	Významné pokuty a nepeněžní postihy za nedodržování zákonů a předpisů na ochranu životního prostředí
Doprava	
G4-DMA	Rámec pro řízení v oblasti dopravy
G4-EN30	Významné dopady dopravy na životní prostředí

	Celkové výdaje na ochranu životního prostředí
G4-DMA	Rámec pro řízení celkových výdajů na ochranu životního prostředí
G4-EN31	Výdaje a investice na ochranu životního prostředí dle jednotlivých druhů
	Hodnocení dodavatelů dle ochrany životního prostředí
G4-DMA	Rámec pro řízení v oblasti hodnocení dodavatelů dle ochrany životního prostředí
G4-EN32	Procentuální podíl nových dodavatelů hodnocených dle kritérií ochrany životního prostředí
	Způsob ohlašování poškození životního prostředí
G4-DMA	Rámec pro řízení způsobu ohlašování poškození životního prostředí
G4-EN34	Ohlašování dopadů na životní prostředí
	Kategorie: Sociální záležitosti
	Pracovní praktiky a důstojné zaměstnání
	Zaměstnávání
G4-DMA	Rámec pro řízení v oblasti zaměstnávání
G4-LA1	Nábor nových zaměstnanců a fluktuace zaměstnanců
G4-LA2	Výhody poskytované kmenovým zaměstnancům
G4-LA3	Návrat do zaměstnání po rodičovské dovolené a fluktuace dle pohlaví
	Vztahy mezi zaměstnanci a vedením organizace
G4-DMA	Rámec pro řízení vztahů mezi zaměstnanci a vedením organizace
G4-LA4	Minimální lhůty pro oznamování provozních změn
	Bezpečnost a ochrana zdraví při práci
G4-DMA	Rámec pro řízení bezpečnosti a ochrany zdraví při práci
G4-LA6	Zranění, nemoci z povolání, zameškané dny a smrtelné pracovní úrazy
G4-LA7	Zaměstnanci s vysokým výskytem či rizikem vzniku onemocnění
G4-LA8	Témata bezpečnosti a ochrany zdraví při práci v oficiálních smlouvách s odborovými organizacemi
	Školení a vzdělávání
G4-DMA	Rámec pro řízení školení a vzdělávání
G4-LA9	Průměrný počet hodin vzdělávání
G4-LA10	Programy na podporu trvalé zaměstnatelnosti zaměstnanců
G4-LA11	Procento zaměstnanců, kteří procházejí pravidelným hodnocením výkonnosti a kariérního rozvoje
	Diverzita a rovnost příležitostí
G4-DMA	Rámec pro řízení diverzity a rovnosti příležitostí
G4-LA12	Složení orgánů governance a struktura zaměstnanců z hlediska diverzity
	Rovné odměňování mužů a žen
G4-DMA	Rámec pro řízení rovného odměňování u mužů a žen
G4-LA13	Poměr základní mzdy a odměňování u mužů a žen
	Hodnocení praktik zaměstnávání u dodavatelů
G4-DMA	Rámec pro řízení hodnocení praktik zaměstnávání u dodavatelů
G4-LA14	Procento nových dodavatelů hodnocených dle kritérií praktik zaměstnávání
	Způsob podávání stížností na praktiky zaměstnávání
G4-DMA	Rámec pro řízení způsobů podávání stížností na praktiky zaměstnávání
G4-LA16	Stížnosti na praktiky zaměstnávání
	Lidská práva
	Investice do ochrany lidských práv
G4-DMA	Rámec pro řízení investic do ochrany lidských práv
G4-HR2	Vzdělávání zaměstnanců v oblasti lidských práv a souvisejících předpisů a postupů
	Prevence diskriminace
G4-DMA	Rámec pro řízení v oblasti prevence diskriminace
G4-HR3	Celkový počet případů diskriminace a přijatá opatření
	Svoboda sdružování
G4-DMA	Rámec pro řízení v oblasti svobody sdružování

G4-HR4	Provozy a dodavatelé, u kterých dochází k porušování či ohrožování práva na svobodné sdružování, a přijatá opatření
	Potírání dětské práce
G4-DMA	Rámec pro řízení v oblasti potírání dětské práce
G4-HR5	Provozy a dodavatelé, u kterých existuje velké riziko využívání dětské práce, a přijatá opatření
	Potírání nucené a povinné práce
G4-DMA	Rámec pro řízení v oblasti potírání nucené a povinné práce
G4-HR6	Provozy a dodavatelé, u kterých existuje velké riziko využívání nucené a povinné práce, a přijatá opatření
	Bezpečnostní opatření
G4-DMA	Rámec pro řízení bezpečnostních opatření na ochranu lidských práv
G4-HR7	Procento bezpečnostního personálu vyškoleného v oblasti ochrany lidských práv
	Ochrana práv původních obyvatel
G4-DMA	Rámec pro řízení ochrany práv původních obyvatel
G4-HR8	Porušování práv původních obyvatel a přijatá opatření
	Hodnocení ochrany lidských práv
G4-DMA	Rámec pro řízení hodnocení ochrany lidských práv
G4-HR9	Provozy, které byly vyhodnoceny z hlediska ochrany lidských práv či dopadů na ně
	Hodnocení ochrany lidských práv u dodavatelů
G4-DMA	Rámec pro řízení hodnocení ochrany lidských práv u dodavatelů
G4-HR10	Procento nových dodavatelů hodnocených dle kritérií ochrany lidských práv
	Mechanismus pro stížnosti v oblasti lidských práv
G4-DMA	Rámec pro řízení mechanismu pro stížnosti v oblasti porušování lidských práv
G4-HR12	Stížnosti na porušování lidských práv
	Společnost
	Místní komunity
G4-DMA	Rámec pro řízení společenské odpovědnosti v souvislosti s místními komunitami
G4-SO1	Procento činností, ve kterých se angažuje místní komunita, hodnocení dopadů a rozvojové programy
	Protikorupční opatření
G4-DMA	Rámec pro řízení protikorupčních opatření
G4-SO4	Komunikace a vzdělávání v oblasti protikorupčních opatření
G4-SO5	Potvrzené případy korupčního jednání a provedená opatření
	Veřejná politika
G4-DMA	Rámec pro řízení v oblasti veřejné politiky
G4-SO6	Celková výše příspěvků politickým institucím
	Porušování hospodářské soutěže
G4-DMA	Rámec pro řízení v oblasti prevence porušování hospodářské soutěže
G4-SO7	Právní opatření proti porušování hospodářské soutěže a antimonopolních předpisů
	Compliance
G4-DMA	Rámec pro řízení v oblasti compliance
G4-SO8	Vyměřené pokuty a sankce za porušování zákonů a předpisů
	Hodnocení společenského dopadu činnosti dodavatele
G4-DMA	Rámec pro řízení v oblasti hodnocení společenského dopadu činnosti dodavatele
G4-SO9	Procento nových dodavatelů hodnocených z hlediska dopadu své činnosti na společnost
	Mechanismus pro stížnosti v oblasti dopadů na společnost
G4-DMA	Rámec pro řízení mechanismu pro stížnosti v oblasti dopadů na společnost
G4-SO11	Počet stížností v oblasti dopadů na společnost

	Společnost
	Místní komunity
G4-DMA	Rámec pro řízení společenské odpovědnosti v souvislosti s místními komunitami
G4-SO1	Procento činností, ve kterých se angažuje místní komunita, hodnocení dopadů a rozvojové programy
	Protikorupční opatření
G4-DMA	Rámec pro řízení protikorupčních opatření
G4-SO4	Komunikace a vzdělávání v oblasti protikorupčních opatření
G4-SO5	Potvrzené případy korupčního jednání a provedená opatření
	Veřejná politika
G4-DMA	Rámec pro řízení v oblasti veřejné politiky
G4-SO6	Celková výše příspěvků politickým institucím
	Porušování hospodářské soutěže
G4-DMA	Rámec pro řízení v oblasti prevence porušování hospodářské soutěže
G4-SO7	Právní opatření proti porušování hospodářské soutěže a antimonopolních předpisů
	Compliance
G4-DMA	Rámec pro řízení v oblasti compliance
G4-SO8	Vyměřené pokuty a sankce za porušování zákonů a předpisů
	Hodnocení společenského dopadu činnosti dodavatele
G4-DMA	Rámec pro řízení v oblasti hodnocení společenského dopadu činnosti dodavatele
G4-SO9	Procento nových dodavatelů hodnocených z hlediska dopadu své činnosti na společnost
	Mechanismus pro stížnosti v oblasti dopadů na společnost
G4-DMA	Rámec pro řízení mechanismu pro stížnosti v oblasti dopadů na společnost
G4-SO11	Počet stížností v oblasti dopadů na společnost
	Odpovědnost za produkty
	Zdraví a bezpečnost zákazníků
G4-DMA	Rámec pro řízení zdraví a bezpečnosti zákazníků
G4-PR1	Procento významných produktů a služeb, které jsou hodnoceny z hlediska dopadů na zdraví a bezpečnost zákazníků
G4-PR2	Případy porušování předpisů a dobrovolně přijatých směrnic v oblasti dopadů produktů a služeb na zdraví a bezpečnost zákazníků
	Označování produktů a služeb
G4-DMA	Rámec pro řízení označování produktů a služeb
G4-PR3	Principy/postupy pro podávání informací a označování produktů a služeb
G4-PR4	Případy porušování předpisů a dobrovolně přijatých směrnic v oblasti podávání informací a označování produktů a služeb
	Marketingová komunikace
G4-DMA	Rámec pro řízení marketingové komunikace
G4-PR6	Prodej zakázaných či sporných produktů
G4-PR7	Případy porušování předpisů a dobrovolně přijatých směrnic v oblasti marketingové komunikace
	Soukromí zákazníků
G4-DMA	Rámec pro řízení v oblasti ochrany soukromí zákazníků
G4-PR8	Oprávněné stížnosti na porušování soukromí zákazníků

Abstrakt

PLANETOVÁ, Marika. *Reporting trvale udržitelného rozvoje ve zvoleném podnikatelském subjektu*. Plzeň, 2019. 118 s. Diplomová práce. Západočeská univerzita v Plzni. Fakulta ekonomická.

Klíčová slova: trvale udržitelný rozvoj, globální cíle SDGs, společenská odpovědnost firem, nefinanční reporting

Předložená diplomová práce je zaměřena na vymezení konceptu trvale udržitelného rozvoje, jeho historii a zhodnocení současného stavu v České republice a s ním souvisejícího plnění globálních cílů SDGs. Diplomová práce dále popisuje implementaci nezbytných kroků pro udržitelné podnikání určených pro podnikatelské subjekty. Koncept trvale udržitelného rozvoje a s ním spojený nefinanční reporting je další kapitolou diplomové práce, ve které lze nalézt podmínky pro povinnost nefinančního reportování, vymezení konkrétní směrnice upravující nefinanční reporting a popis konkrétního postupu při jeho tvorbě. Teoretická část práce dále vymezuje současně platné iniciativy a normy, podle kterých mohou podnikatelské subjekty svůj nefinanční report vypracovat. Praktická část začíná představením společnosti Daiho Czech s.r.o., která byla zvolena pro zhodnocení přístupu ke konceptu trvale udržitelného rozvoje a k analýze současného stavu nefinančního reportování, který byl shledán jako nedostatečný. Z tohoto důvodu práce obsahuje návrh reportu nefinančních informací, vyčíslení konkrétních indikátorů a témat, jež by společnost měla v rámci nefinančního reportu uvádět. Uvedená hlediska jsou v souladu se standardem G4. vytvořeným světovou organizací GRI. Poslední kapitola diplomové práce se věnuje analýze a zhodnocení existujících nefinančních reportů z řad velkých firem působících na trhu v ČR, které zároveň patří mezi ty společnosti, které začaly vydávat své nefinanční reporty mezi prvními v České republice a jejich report je v souladu se zmíněným standardem G4.

Abstract

PLANETOVÁ, Marika. *Reporting of sustainable development in a selected company*. Plzeň, 2019. 118 p. Diploma Thesis. University of West Bohemia. Faculty of Economics.

Key words: sustainable development, Sustainable Development Goals, corporate social responsibility, non-financial reporting

This thesis is focused on the definition of sustainable development, its history and evaluation of the current situation in the Czech Republic and the related global SDG objectives. The thesis also describes the implementation of the necessary steps for sustainable business enterprise for business entities. Concept of the Sustainable development and the associated non-financial reporting is another chapter of the thesis, in which the conditions for the obligation of non-financial reporting, definition of a specific directive regulating non-financial reporting and description of the particular process of its creation can be found. The theoretical part of the thesis further defines current initiatives and standards that can business entity use to draw up their non-financial report. The practical part begins with the introduction of the company Daiho Czech s.r.o., which was chosen to evaluate the approach to the concept of sustainable development and to analyze a current state of non-financial reporting, that was found as insufficient. For this reason, the thesis includes a proposal of report including non-financial information, quantification of specific indicators and topics that the company should include in the non-financial report. These aspects are in line with the G4 standard that was formed by GRI organization. The last part of the thesis deals with the analysis and evaluation of non-financial reports from the large companies operating in a market in Czech Republic that are among those companies who started publishing their non-financial reports as the first in the Czech Republic and their report is in accordance with the G4 standard.